DERDE JAAR. No. 659. **1839.** MAANDAG. 30 DECEMBER

DE AVONDBODE,

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

ABONNEMENT
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, No. 203.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

PRIJZEN
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam* .... *f* 7.—
en *Buitensteden* franco .... - 8.—

Advertentiën.
ZEVEN REGELS of minder .... *f* 1.75.
Elken regel meer .... - 25.
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling .... - 35.

TEN BEHOEVE DER NOODLIJDENDEN OP SCHOKLAND ZIJN BIJ DE REDACTIE ONTVANGEN:

Volgens vroegere opgave *f* 284.80; van Z. *f* 20 in goud. Totaal *f* 304.80.

Constitutionele Beginselen.

HERVATTING *van de zittingen der Tweede Kamer over de Leenings- en Begrootings-Wetten.*

III.

Naast de Kroon, kennen wij niets eerbiedwaardigers in ons maatschappelijk stelsel, dan dat verheven Staats-ligchaam, hetwelk, gezamenlijk, en in elke der beide Kamers op zich zelve, door derzelver grondwettelijk onmisbaar aandeel aan de *Wetgeving*, metterdaad, in dit opzigt, eene Mede-Souvereine Magt is in den Staat. Het zijn de *Staten-Generaal* toch, of eigenlijk, het zijn de twee Kamers der Staten-Generaal, die, bij gemeenschappelijke overeenstemming, met den Koning, *de Wet* helpen daarstellen; *de Wet*, die den Souverein zelven ten regel verstrekt, en alzoo onze grondwettelijke Koninklijke Regering tot het tegenbeeld maakt van onbepaalde Alleenheersching, haar in het midden stellende tusschen het uiterste van deze, en het andere uiterste, de door den onophoudelijken strijd van elkander verdringende Volksmenners zich telkens vernieuwende wisseling van Dwingelandij en Regeringloosheid.

Bevat onze Grondwet *genoegzame waarborgen* ter instandhouding van dit *ware midden?*

Dit zoude, onzes achtens, de voorname vraag moeten zijn, indien, bij de tegenwoordige onrust en *perversie* der publieke meening, aan eenige *verandering* derzelve te denken kon zijn.

Wij zeiden het onlangs (*Avondbode* van 4 December,) en het bewijs is niet ver te zoeken: De Monarchie, naar onze Grondwet, is reeds *verder* van het, hier eerstgenoemde, uiterste, (het absolute Despotismus,) dan van het laatste, (het Demagogische Anarchismus,) verwijderd.

De zoo hoogelijk te eerbiedigen instelling der Staten-Generaal heeft uit haren aard de strekking tot handhaving en behoud van het goede, *wanneer het reeds bestaat.* De *Wet* kan niet worden veranderd, beperkt of uitgebreid, ingetrokken of door eene andere vervangen, ten zij bij goedvinden van den Koning, en *elke* der beide Kamers. Behoudend beginsel, en alles afdoende waarborg tegen alle verandering van den wettelijken toestand door enkel willekeurig gezag. Heilzaam, derhalve; doch alleen voor zoo veel den reeds bestaanden en bestendigen wettelijken toestand aangaat. *Hoogstgevaarlijk* daarentegen, te aller ure het veld voor regeringloosheid open stellende, en den Staat met zijnen ondergang bedreigende, als het aan eenen brozen draad daarboven hangend zwaard, bij *noodwendige veranderingen* in de Wetgeving, of *onontbeerlijke vernieuwing* van slechts voor een' bepaalden tijd vastgestelde Wetten.

Evenwel, niet zonder grondwettelijken waarborg ook tegen dat gevaar. Die (men zou zeggen, mede alles afdoende) waarborg tegen willekeurige misbruiking van dat *Veto* ligt in den gezworen eed des Konings en van elk der Leden, om, met al zijn vermogen, de algemeene en bijzondere *welvaart*, het algemeen *belang*, te bevorderen.

Maar de kracht van dien eed is eene louter zedelijke kracht, die afhangt van de begrippen, en van de uitlegging vooral, welke men zich maakt van wat voor het *algemeen belang* te houden is. Eene doeltreffende beteugeling der Drukpers was de wensch van alle welgezinden in 1828, maar zij werd onmogelijk gemaakt door de begrippen van de toenmalige meerderheid der met de Belgische leden zamengestelde Tweede Kamer. In 1829 hadden zich reeds niet minder dan *zeventien* van de toenmalige 110 leden *verbonden*, om zelfs hunne bewilliging van de begrooting der Rijks-Uitgaven en Middelen te *weigeren*, zoo lange zij geen herstel van vermeende grieven zouden hebben verkregen. Die *zeventien* leden maakten, wel is waar, de meerderheid niet uit; maar zij hadden ligt, terwijl een aantal anderen in de begrooting zelve gegronde bezwaren mogten hebben, den overslag kunnen geven. Het spreekt van zelve, dat wanneer één lid een genoegzaam getal zijner medeleden kan overhalen, om met hen eene meerderheid in eene van beide Kamers te weeg te brengen, die het een of ander verlangen tot onverzettelijke *voorwaarde* maakt voor de bewilliging van eene zoo onontbeerlijke wet als daar is de tienjarige of jaarlijksche begrooting, zulk verlangen alsdan tot een' gebiedenden *wil* wordt, en de grondwettige instelling in de *tirannij* (het wederregtelijke despotismus) van zulke meerderheid verkeert, zonder dat daaraan anders dan door eene tegenovergestelde schorsing van den grondwettelijken toestand perk kan te stellen zijn. Daarom is het dan ook, dat zulk eene meerderheid zoo zeer er op vertrouwt, dat zij haren wil zal doordrijven, en menigen zelfs, hoezeer in den grond der zaak van eene andere meening, nogtans een *toegeven* aan dien wederregtelijken *wil* wenschelijk achten, — om voor het oogenblik grooter onheil te voorkomen, — niet beseffende, dat reeds metterdaad ook daardoor de grondwettelijke verhouding der staatsmagten ophoudt te bestaan.

Het heeft ons, en elk, die den grondwettelijken staatsvorm lief heeft, innig bedroefd, ook enkele leden onzer numalige Tweede Kamer, voor hunne bewilliging in de tegenwoordige financiële wets ontwerpen, en zelfs voor die nog eerst later zullen voor te stellen zijn, *voorwaarden* te hebben zien stellen, als eene Herziening (naar hunnen zin) van de Grondwet, de (zoo wij wel onderrigt zijn, reeds vóór de opening der tegenwoordige zitting, bij de Regering bepaalde,) afschaffing van het Syndicaat, en eene verbeterde regeling der Rekenkamer.

Wat die laatste betreft, ook wij zouden daarin eene, in ons oog gewigtige, verbetering wenschen. Die zoude zijn, dat daartoe door de Tweede Kamer en den Koning mannen werden *gekozen*, uit de zoodanigen, die de leden uit de onderscheidene provinciën als de meest geschikte konden bekend zijn, zonder dat, even als om enkel broodshalve te verzoeken bedieningen, ter aanvulling van een ligchaam, zoo aanzienlijk geacht, dat de nominatie, bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal opgemaakt, plegtiglijk door eene commissie aan den Koning wordt voorgelegd, *sollicitatiën* vereischt wierden. Maar wij zouden nooit begrepen hebben, dat de wensch om deze of eenige andere verbetering, om de afschaffing van het Syndicaat, of om deze of gene wijziging der Grondwet, eene beweegreden kon zijn, om bij voorbeeld de gelden te weigeren, omtrent welke, *door den eenigen deskundige onder de tegenwoordigen*, verklaard was, *dat daarvan het lot van het* (met zoo veel zegen) *ingevoerde koloniale stelsel afhing.*

Wel is waar, een lid uit Holland heeft getracht, om begeerde wijzigingen der *Grondwet* in *verband* te brengen met de te behandelen *financiële* onderwerpen. Ook bij andere leden schijnt de roep om *waarborgen* tot een *tooverwoord* verstrekt te hebben, gelijk in de buitengewone zitting van 1830 dat van *scheiding* bij de Belgische leden. Doch die leden gingen daarbij uit van die hoogopgevijzelde *onregelmatigheden*, welke de nooddwang der omstandigheden onvermijdelijk had gemaakt, doch waarvan de vermeende *ongrondwettigheid* voor elk, die de redevoeringen der beide ministers (door zeker dagblad te eenemaal achterwege gelaten) met onpartijdige aandacht leest, slechts een ijdele klank is gebleven. Het eerstgedachte lid heeft zijner rede weinig klem bijgezet, met daarbij almede het geheel uiteenloopend verschil der omstandigheden van 1831 en 1839 voorbij te zien, en, onder anderen, nog te gewagen van den in het begin van 1831 geuiten wensch, om *vereenvoudiging der staatshuishouding*, zonder in aanmerking te nemen, dat de toenmaals met reden te wenschen *vereenvoudiging*, van de in menig opzigt, destijds nog *dubbele* administratiën vóór lang bewerkstelligd is.

Maar gewigtiger in het opzigt onzer grondwettige beginselen was de onbewimpelde verklaring van het lid uit Gelderland in de zitting van den 23 dezer (over de *begrootingswetten*). Dat lid immers zeide, — (wij volgen hier zijne in het gedachte dagblad in haar geheel te vinden rede,) — *niet* het woord te hebben gevraagd, om in *berekeningen* te treden, om *cijfers* bij te brengen; *niet* om aan te toonen, dat onze uitgaven *te hoog* waren opgevoerd, dat ten gevolge van de verwerping der leeningswet, de begrootingswet als van zelve *verviel*, dat alzoo *het verband* tusschen de beide aanhangige financiële wetten *verbroken was*, — [NIET, derhalve, om eenige van die *billijke* redenen, die aanleiding gaven tot de *eenparige* afstemming,] — maar *om zijne wenschen en bezwaren aan de Regering kenbaar te maken*, daarbij den stelregel opsnijdende: In een constitutioneel land bestaat slechts één middel voor de Vertegenwoordigers des Volks *om de Regering eenen anderen weg te doen bewandelen;* het is de weigering der subsidiën. »

Dat lid heeft zich vergist. *Die* weg staat der Volksvertegenwoordiging, behoudens haren eed, om het *algemeen belang* te bevorderen, *niet open.* Ging die leer door, zoo zoude de Tweede Kamer niet de *Mede-* maar de *Tegen-Souvereine*, of eigenlijk de éénige *magt* zijn in den Staat. Zij zoude, telkens wanneer hare meerderheid den lust hadde om de Regering *eenen anderen weg* te doen inslaan, (eenen *beteren* weg, naar hare begrippen,) slechts het interdict behoeven uit te spreken, om, tot dat haar wil geschiedde, het land door de broodelooze manschappen der land- en zeemagt te laten afloopen, alle bestuur te doen ophouden, en misschien, bij gemis van de noodige waterkeeringen, land en volk door de zee te laten verzwelgen.

Dit, trouwens, wilde de redenaar ditmaal niet. Hij stemde te gelijker tijd voor eene *Crediet-Wet*, die dan eindelijk, na nog veel schrappen en afdingen, aannemelijk schijnt geacht. Maar die geeft uitstel, niet afstel der *destructieve* leer.

Moge zij nimmer die van de *meerderheid* worden in *onze* Kamer! Men begrijpe toch, dat het in den aard zelve van dat tegen *alle* constitutiën aandruischende beginsel is, door *geenerlei* toegevingen verzadigd te worden, aleer men de Regering zoo vele « andere wegen » zou hebben doen bewandelen, dat zij geheel aan den leiband te slepen zou zijn.

De *financiële* botsing kan tijdelijk verlies berokkenen. Maar daarvoor is nog, worden althans de zoo zegenrijke hulpbronnen van Indië gered, met den tijd nog herstel te hopen. Welke gevolgen van het aantasten der *Grondwet* zouden te wachten zijn, zullen wij nader trachten duidelijk te maken. Komt het daartoe, zoo kan het ook des Konings *pligt* worden te zeggen: « *Ik* KAN, *ik* MAG *niet.* » *Het betere deel* (zoo als men wel eens pleegt te spreken) *der Natie* zal dan ook wel beseffen, dat Hij het om *harent* wille zegt.

J.

NEDERLANDEN.

ZITTING VAN DE TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Vrijdag 27 December.

In de zitting van heden, is, na het voorlezen en goedkeuren der notulen van de vorige vergadering, kennis gegeven, dat de leden, de heeren Beelaerts van Blokland en van Wickevoort Crommelin, berigt hebben, door ongesteldheid verhinderd te worden, de zitting bij te wonen. Er is voorlezing gedaan van drie koninklijke besluiten, waarbij 1°. generaal-majoor Trip, met den 1sten Januarij aanstaanden, op zijn verzoek, eervol wordt ontslagen uit zijne betrekking van directeur-generaal van Oorlog; 2°. die betrekking met het genoemde tijdstip opgedragen wordt aan den generaal-majoor Schuurman; en 3°. de luitenant generaal J. baron van den Bosch, met den laatsten dezer maand, op zijn verzoek, eervol wordt ontslagen uit zijne betrekking van minister van Koloniën; dezelfde luitenant-generaal van den Bosch, wordt benoemd tot minister van Staat, en de staatsraad Baud belast wordt met het departement van Koloniën. — Deze stukken worden voor kennisgeving aangenomen.

Door de centrale afdeeling wordt het volgend verslag uitgebragt:

Verslag der centrale afdeeling omtrent het ontwerp ter voorloopige regeling van de Staats-uitgaven en middelen, voor de eerste acht maanden van 1840.

De aanmerkingen der afdeelingen op dit ontwerp, welke reeds afzonderlijk gedrukt zijn geworden, hebben, aan de Regering medegedeeld en in de centrale afdeeling met eenen der ministers van Staat behandeld zijnde, ten gevolge gehad, dat in het opschrift en in artikel 1, de woorden: acht maanden, zijn vervangen door zes maanden, en in de plaats van het 2de artikel een ander is gesteld van dezen inhoud:

« Aan de schatkist wordt bovendien, voor de noodzakelijke uitgaven, voorloopig een crediet geopend, ten beloope van zes millioen guldens werkelijke schuld, rentende vijf ten honderd, in te schrijven in het tweede grootboek der nationale schuld, met dien verstande, dat van hetzelve niet meer dan vijfmaal honderd duizend guldens, voor het departement van Oorlog, over het eerste halfjaar zullen worden uitgegeven, en de uitgaven daarenboven bij de wet zullen worden geregulariseerd.

Het alzoo gewijzigd ontwerp is andermaal in de afdeelingen overwogen, waarbij het volgende is aangemerkt:

In de 1ste afdeeling drongen er alle leden op aan: 1°. om eene meer volledige opening te ontvangen nopens den financiëlen toestand des lands; 2°. om namens den Koning de verzekering te ontvangen, dat de Grondwet herzien, het Amortisatie-Syndicaat vernietigd, de wet op de Algemeene Rekenkamer verbeterd, en de verantwoording der Oost-Indische baten geregeld zal worden. Alle de leden waren van oordeel, dat het, uit hoofde van den drang

MENGELWERK.

LAMBERT EN LEONARD.

Voor den heer LAMBERT is de onafhankelijkheid het schoonste en heerlijkste voorregt, door de milde hand der natuur aan den mensch geschonken, en rijkdom, rang, verdiensten, in één woord, alles moet daarvoor in zijn oog achterstaan. Deze hartstogt is echter bij hem niet zoo uitsluitend, dat hij van alle aardsche goederen afstand heeft gedaan, om haar ongestoord te genieten. Integendeel heeft hij zeer verstandig gedacht, dat de armoede de grootste vijandin der vrijheid was; om onafhankelijk te zijn, heeft hij derhalve, sedert zijne jeugd, ijverig gewerkt om fortuin te maken, en is begonnen met zich het juk der slavernij op te leggen.

Na dertig jaren lang gearbeid en gezwoegd, na vele onheilen en moeijelijkheden doorgeworsteld te hebben, gelukte het hem verleden jaar om *Calcutta*, met een half millioen francs, in den handel gewonnen, te verlaten en zich in *Frankrijk* neder te zetten. « De onafhankelijkheid zou waarlijk wel in prijs gestegen moeten zijn, » dacht hij, « indien ik haar niet voor vijf en twintig duizend francs renten kon koopen. » Zijne geboortestad scheen hem eene zeer gunstige verandering te hebben ondergaan; hoe zeer verblijdde hem het vooruitzigt, om, aan het hoofd van een niet onaanzienlijk vermogen, dáár het overige zijner dagen door te brengen! Redelijkerwijs kon LAMBERT zich vleijen zijn geluk nog lang te zullen genieten, want schoon hij reeds den middelbaren leeftijd had bereikt, was hij met de kracht eens jongelings begaafd, en liet zijne gezondheid niets te wenschen over. Kort na zijne aankomst te *Parijs* ontmoette hij een' zijner vorige schoolmakkers, die hem glimlagchend de hand toereikte.

« Wel, mijn waarde LAMBERT, hoe lang is het toch geleden, dat wij elkander niet gezien hebben? »

« Vergeef mij, mijnheer, maar ik herinner mij niet wel.... »

« Hoe is het mogelijk? Herinnert gij u dan niet, dat wij vijf of zes en dertig jaren geleden te zamen school gingen? Wij hebben wat grapjes te zamen uitgevoerd! Herinnert gij u den kleinen LEONARD niet meer? Vindt gij mij dan zoo veranderd? Gij zijt nog juist dezelfde, behalve dat uw haar grijs is geworden; en ik heb u dadelijk herkend. »

Daarop verhaalden de beide vrienden elkander hunne lotgevallen, en de heer LEONARD zeide tegen LAMBERT, dat hij sedert eenige jaren het ambt van onder-prefect vervulde.

LAMBERT wierp toen een' medelijdenden blik op zijnen vriend: « Gij hebt u derhalve de ketting om den hals gedaan! » riep hij uit. »

« In den volsten zin van het woord, » hernam de ambtenaar. « Ik ben afhankelijk van den minister, van den prefect, van mijne onderhoorigen, van de dagbladen, en vooral van mijne vrouw: want niet alleen heb ik de pligten van onder-prefect, maar ook die van echtgenoot op mij geladen. Doch ik heb verstandig gehandeld, want zoo lang ik van alle juk bevrijd was, heb ik niets dan dwaasheden begaan. Dertig jaren oud zijnde, geraakte ik in het bezit van mijn's vaders nalatenschap, en tien jaren daarna bleef er mij zeer weinig van over, toen de Julij-revolutie mijne zaken, gelijk die van zoo vele anderen, als door eenen tooverslag herstelde. Men bood mij eenen post aan, dien ik met blijdschap aanvaardde, en ik koos het oogenblik, waarin alle van vrijheid dweepten, om mijne onafhankelijkheid aan banden te leggen. Maar mijne onder-prefectuur bragt mij slechts vier duizend frs. op; dit was voor mij niet toereikend, en ik nam daarom mijne toevlugt tot het huwelijk. Ik moet bekennen, dat ik in de keus eener gade slechts eenen voldoenden bruidschat in het oog had; maar zeer gelukkig vond ik eene beminnelijke vrouw, met een vrij aanzienlijk vermogen vereenigd. Mijn lot is, sedert ik mij aan den dubbelen band van het bestuur en van het huwelijk heb gelegd, waarlijk benijdenswaardig, en niets zoude aan mijn geluk ontbreken, zoo ik de prefectuur verkreeg, om welke ik hier ben komen solliciteren. »

« Onze denkwijze is geheel verschillend, waarde LEONARD; want ik zou mijne onafhankelijkheid noch voor eene prefectuur, noch voor een ministerie, noch zelfs voor eene kroon opofferen. Dit beginsel heeft mijn gansche leven bestuurd. Achttien jaren oud, was ik, als de meeste jonge lieden op dien leeftijd, zeer begeerig naar krijgsroem; het denkbeeld van den strijd deed mijn jeugdig bloed met drift door de aderen bruisen, en het aandenken aan NAPOLEON'S veldtogten was oorzaak, dat ik menigen slapeloozen nacht doorbragt. Toen ik echter door het lot onder de vanen werd geroepen, gehoorzaamde ik niet aan dit bevel, en verliet *Frankrijk.* Doch ik ontvlood geenszins de gevaren, maar wel de afhankelijkheid van den krijgsman; van ganscher harte hadde ik de kansen van den oorlog getrotseerd, indien ik dit had kunnen doen, zonder aan opperhoofden te gehoorzamen; maar om de schoonste lauweren te plukken, hadde ik mij niet aan de lijdelijke gehoorzaamheid van den soldaat willen onderwerpen. Daarom heb ik, ondanks mijne natuurlijke geneigdheid tot de krijgsdienst, in verre landen een vermogen gezocht, dat ik met veel moeite, doch met behoud mijner dierbare onafhankelijkheid, heb verworven. Ik heb vele landen doorgereisd, en het heeft slechts aan mij gestaan om den handel te verlaten en met hooge waardigheden te worden bekleed; zelfs had ik in *Azië* Koning van eenen kleinen volkstam kunnen worden: doch ik sloeg het aanbod van den troon af, wel wetende, dat alle grootheid slechts ten koste der vrijheid wordt verkregen. Eenigen tijd geleden behaagde ik, in weêrwil mijner jaren, aan eene jonge weduwe te *Calcutta*, welke eene uitstekende schoonheid en het bevalligst vernuft met een zeer aanzienlijk vermogen vereenigde, maar desniettemin zocht ik hare hand niet, want deze keten was in mijn oog even zwaar als de overige. »

« Ik bewonder u, LAMBERT; want gij getroost u de grootste opofferingen, om aan uw eenmaal opgevat denkbeeld getrouw te blijven. Maar, zeg mij, wat is er van die weduwe geworden? »

« Zij heeft een' anderen echtgenoot, en het volk, dat ik niet wilde beheerschen, een' anderen vorst gevonden: want het ontbreekt nooit aan liefhebbers voor eenen ledigen troon en een vermogen van een paar millioenen. »

LEONARD brak dit gesprek af, om zich naar het ministerie van Binnenlandsche Zaken te begeven, en de beide vrienden namen van elkander afscheid, na eene wederzijdsche belofte van elkander dikwijls te bezoeken.

Ongeduldig om het leven te genieten, gelijk allen, die laat op hunne rust komen, trof LAMBERT spoedig de noodige schikkingen, om zijne dagen kommerloos en aangenaam door te brengen. Als een voorzigtig geldbelegger, plaatste hij zijn kapitaal op onderscheidene wijzen. Twee honderd duizend francs werden tot den aankoop van een landgoed besteed; het overige werd voor de helft op het grootboek geplaatst, en voor de andere helft tot eenige wel overwogen speculatiën bestemd. Het landgoed bragt weinig op, maar dit inkomen was zeker; de speculatiën daarentegen gaven tien à twin-

der omstandigheden, minder op een eenigzins hooger cijfer dan op waarborgen voor de toekomst aankwam.

Allen verklaarden eindelijk eene crediet-wet in allen geval niet dan voor eens toe te stemmen, en dat zij, in het belang der Regering en Natie te gader, en om elke botsing voor te komen, ernstig hoopten, dat er ingeval dit crediet wierd aangenomen, tijdig afdoende middelen van voorziening, in den door alle afdeelingen geopperden zin, zouden worden tot stand gebragt. Voor het overige wenschten alle leden zich hunne stem voor te behouden, ofschoon eenige nog zwarigheid in vorm en cijfer vonden, en andere daartegen, als bevreesd voor de gevolgen eener afstemming, slechts de opgenoemde verzekering noodig hadden om in het voorstel te kunnen berusten.

In de tweede afdeeling bleek, dat zeven leden, in de bestaande omstandigheden, genoegen namen in deze toenadering; doch dit alleen, onder uitdrukkelijke tekennengeving, dat zij alle bepaald van oordeel bleven, dat de baten van 's Rijks Overzeesche bezittingen zijn baten van den Staat, en over dezelve niet mag beschikt worden, dan met de toestemming van de Staten-Generaal, en dat zij uitdrukkelijk protesteren tegen eenige andere uitlegging van art. 60 der grondwet. Een lid, welke de wijzigingen aannam voor notificatie, verklaarde in allen geval, te deelen in het gevoelen, en protest der overige leden. omtrent de Overzeesche bezittingen.

Nog een ander lid verklaarde zich met de wijzigingen niet te vereenigen: geheel deelende in het gevoelen en het protest der overige leden, omtrent het regt verstand van art. 60 der grondwet, verlangde hij bovendien vooraf waarborgen voor de toekomst, en de uitdrukkelijke verklaring, dat de wijzigingen van de grondwet, en van de wet op de rekenkamer, alsmede de ontbinding van het Amortisatie-Syndicaat, binnen zeer korten tijd aan de Staten-Generaal zullen worden voorgedragen.

Eindelijk verklaarden nog alle de leden der 2de afdeeling, ter voorkoming van allen mogelijken twijfel, in openbare vergadering, van wege den Koning, de bepaalde verzekering te verlangen, dat de uitgaven voor het hoofdstuk van Oorlog, over het jaar 1840, niet meer zullen bedragen dan 12 millioen.

In de derde afdeeling verklaarden eenige leden, dat zij vooraf de stellige verzekering verlangden te bekomen, dat de Regering aan de gedane belofte omtrent Grondwet, Syndicaat en Rekenkamer ten spoedigste zal voldoen; sommige wilden ook in geenen deele erkennen, dat twaalf millioen voor het departement van Oorlog bij voortduring zouden moeten besteed worden, en achtten zich door nu zes millioen toe te staan geenszins verbonden, om voor het volgend halfjaar gelijke som toe te kennen; doch gaven vele leden ten slotte te kennen, dat zij, immers op dezen oogenblik, van gedachte waren, dat het wets-ontwerp thans aannemelijk is.

In de vierde afdeeling hebben vier leden, zonder zich bepaaldelijk noch voor noch tegen de wijzigingen uit te laten. verklaard geene aanmerkingen te hebben in het midden te brengen; twee leden erkenden zoo overtuigd te zijn van het dringende der behoeften van de schatkist. reeds met den aanvang van het volgend jaar en met het onvoldoende der middelen van 1839, dat zij begrepen in deze omstandigheden het gewijzigd ontwerp te moeten aannemen. Twee leden, alvorens hunne meening bepaald te kunnen vestigen, verlangden ingelicht te worden, en te weten, of het crediet van 6 millioen mede moest strekken tot dekking der behoeften van het Amortisatie-Syndicaat, in dier voege, dat hetzelve zal in staat gesteld worden tot voldoening aan alle deszelfs verpligtingen, daaronder begrepen de uitloting van het 1 millioen 4½ pCts. certificaten ten laste van dit ligchaam, zonder dat daartoe eenige van de nog bij die inrigting voorhanden fondsen zullen behoeven te worden te gelde gemaakt. Twee leden, herhalende hunne genegenheid, om in de behoeften van het volgend jaar te helpen voorzien, begrijpen echter, dat het voorgestelde middel te zeer in strijd is met onze grondwettige vormen en hunne vroeger geuite gevoelens, om daaraan hunne goedkeuring te kunnen geven.

In de 5de afdeeling verklaarden zich 4 leden voor het ontwerp; zulks deed ook een ander lid, mits dat aan de Regering werd kenbaar gemaakt, dat de toestemming werd beschouwd als eene toenadering van de Kamer tot de Regering, alzoo hij verklaarde in geene verdere verrekening of toestemming van gelden te zullen komen, vóór dat de waarborgen gegeven zouden zijn, dat de grondwet zou worden herzien, het Amortisatie-Syndicaat afgeschaft, en de Algemeene Rekenkamer gereorganiseerd. Twee leden namen geen genoegen met het gewijzigd voorstel, en protesteerden tegen het irreguliere van de handelwijs in deze, daar men de voordragt dier wijziging heeft laten afhangen van het individuëel gevoelen van eenige leden. De twee gemelde leden, zich terug plaatsende op het standpunt van hetgeen in October verlangd werd, merkten aan, dat daaraan niet alleen niet is voldaan, maar zelfs de voldoening er aan niet is toegezegd. Zij beschouwden de voorgestelde begrooting als hooger dan de afgestemde, en rekenden het punt in geschil over de Oost-Indische geldmiddelen door de weglating der 1.200 000 gulden, als geprejudicieërd. Een ander lid heeft zich bij dit gevoelen gevoegd, en had liever gezien, dat de afdeeling bijeen waren geroepen. Hij rekende deze wet alleen aannemelijk uit het oogpunt der spanning, en verlangde te weten, op welke wijze de begrooting over de laatste zes maanden zal gevonden worden, als vreezende, dat op deze wijze het cijfer van het geheel hooger zou worden. Het ander lid behield zich zijne stem voor.

Eene nota is bijgevoegd van een lid der 1ste afdeeling, welke zijne stem van de beantwoording derzelve afhankelijk maakte.

Een lid meent uit de overgelegde stukken van het Amortisatie-Syndicaat de overtuiging te hebben verkregen, dat de gang van het Amortisatie-Syndicaat medebrengt, dat er ongeveer 5 millioen in 1839 is noodig geweest, die niet hebben kunnen gevonden worden uit vervreemdbare kapitalen, en dat de 5 millioen, die men van België verwachtte en in de wet van 22 December 1838 waren toegestaan, konden dienen tot remplacement van die verbruikte 5 millioen; dat die verwachting niet vervuld zijnde, nu 5 millioen noodig is om de schuldeischers van den Staat te betalen; —

Dat dit lid, zoo daartoe de 5 millioen noodig is, uit noodzakelijkheid en in het belang der schuldeischers, de wet zal aannemen, daar hij anders geene noodzakelijkheid ziet, om die zes millioen bij eene crediet-wet dadelijk toe te staan, zonder nadere inlichting voor de dadelijke behoefte der zes millioen, zoodanig dat die behoefte niet bij eene afzonderlijke wet konde worden aangevraagd.

De voorzitter zegt, dat dit stuk zoo spoedig mogelijk zal worden gedrukt en rondgedeeld. De beraadslaging over de daarin behandelde wet wordt bepaald op morgen, Zaturdag, des voormiddags ten elf ure.

AMSTERDAM 28 Dec. De generaal-majoor H. R. Trip, aan wien, zoo als wij gisteren gemeld hebben, op zijn daartoe gedaan verzoek, met den laatsten der loopende maand een eervol ontslag is toegestaan als directeur-generaal van Oorlog, is, behalve tot lid van de Eerste Kamer der Staten-Generaal, ook benoemd tot 's Konings adjudant-generaal.

— Wij vernemen, dat Z. M. dezer dagen heeft benoemd tot president van de arrondissements-regtbank te 's Gravenhage, Mr. D. J. Bijleveld, tot dus verre officier bij die regtbank; tot president der arrondissements-regtbank te Almelo, Mr. H. Jacobson, tot dus verre regter in die regtbank, en tot regter-plaatsvervanger in de arrondissements-regtbank te Groningen, Mr. E. T. Offerhaus, advocaat en notaris ter dier stede.

— Bij een dezer dagen genomen koninklijk besluit, is de chirurgijn van de 3de klasse, bij de Nederlandsche Marine, de heer G. F. Pop, met 1 Januarij aanstaanden, bevorderd tot chirurgijn van de 2de klasse.

— Z. M. heeft aan W. van Breda te Gorinchem, in gemeenschap met J. Stam en A. Korsman, beurtschippers tusschen Gorinchem en Middelburg, concessie verleend, tot wederopzeggens toe, tot het aanleggen eener stoomboot, ter overbrenging van reizigers en goederen, van Gorinchem naar Middelburg, vice versa, en met bevoegdheid om, tot hetzelfde einde, de onderweg gelegen plaatsen te mogen aandoen, doch onder de verpligting, om zich in de uitvoering van de dienst te gedragen, naar zoodanig reglement, als door het departement van Financiën, na gehouden overleg met de gedeputeerde Staten der betrokken provinciën, zal worden vastgesteld.

— Bij rescript van Z. M. van den 18 Nov. jl., heeft Hoogstdezelve in de Maatschappij van Nijverheid te Weesp, voor acht aandeelen, ieder van duizend gulden, deelgenomen.

— Uit Arnhem wordt gemeld, dat den 24 dezer, des middags ten een ure, ten raadhuize aldaar, in het openbaar is verkocht, onder voorbehoud van nadere gunning, het oude raadhuis, staande op de groote markt, om met Mei 1840 te zijn weggeruimd, voor de somma van ƒ 10,577, aan van Berkum van Utrecht, en de kazerne in de St. Jans-straat, om te zijn weggeruimd met Maart aanstaande, aan Bronnewasser te Arnhem, voor ƒ 3,675.

— Men verneemt uit Lithoijen, dat de maatschappij tot redding van drenkelingen, in den jare 1767 te Amsterdam opgerigt, aan schipper Jan Boeijen Az., voor het redden van Antoon Dijkhoff, de gouden medaille heeft toegekend.

— Uit Sourakarta schrijft men, dat in den nacht tusschen den 25 en 26 Aug., binnen den ringmuur van den Kraton, een hevige brand is ontstaan, waardoor ruim 430 huizen en nog verscheiden andere gebouwen zijn vernield, alsook eene zieke vrouw in de vlammen den dood heeft gevonden.

BELGIE.

Part. Corresp. BRUSSEL 27 Dec. De geruchten, omtrent eene aanstaande wijziging van Ministerie, houden steeds aan, en men wil reeds weten, dat de daartoe betrekkelijke plannen, na de behandeling van de thans aanhangige wet nopens het kanaal van l'Espierre, zullen ten uitvoer gelegd worden.

De Kamer der Afgevaardigden heeft gisteren een voorloopig crediet, ten behoeve van het departement van Oorlog, toegestemd. Het contingent voor het leger, gedurende 1840, is op 50,000 man bepaald.

De tijdingen uit Nederland wekken alhier veel belangstelling op. Het gerucht, dat door eenige Amsterdamsche kapitalisten aan Z. M. Koning Willem een aanbod van 30 millioen zou gedaan zijn, is alhier vrij algemeen verspreid. Welke ook de beweringen en verdichtselen van sommige dagbladen mogen zijn, van welke de strekking blijkbaar is om den publieken geest in Nederland te bederven, heeft men een vol vertrouwen in de bekwaamheid van het Hollandsche gouvernement, terwijl alle die veronderstelde correspondentiën, welke in onze dagbladen en in het bijzonder in den Antwerpschen *Précurseur* worden opgenomen, weinig of geen geloof vinden. Men zoude alhier algemeen met leedwezen, de Hollandsche natie die kalme en beraden houding zien afleggen, welke ten allen tijde hare kracht heeft uitgemaakt.

Om u echter een denkbeeld te geven, hoe de houding der Nederlandsche Staten-Generaal door onze oppositie-bladen wordt gewaardeerd, en tevens aan te toonen, welke verwachtingen onze omkeeringgezinde partij ten dezen aanzien koestert, is het veelligt niet ondienstig tot onderrigting uwer lezers, en misschien zelfs van de leden der Tweede Kamer, te laten volgen het slot van een in den *Observateur* voorkomend artikel, dat van den navolgenden inhoud is:

«De redevoering van den heer van Dam van Isselt, van welken wij verder de voornaamste zinsneden mededeelen, bewijst, welke verbazende vorderingen de oppositie in de Staten-Generaal heeft gemaakt. Die Afgevaardigde deinst voor geen der gevolgen van den begonnen aanval tegen de Regering terug. Hij is zelfs zoo ver gegaan van het woord revolutie uit te spreken. Nimmer is er nog eene zoo vinnige taal van een' Hollandschen Afgevaardigde gehoord.»

FRANKRIJK.

PARIJS 26 Dec. Heden heeft de Kamer der Afgevaardigden zich bezig gehouden met de benoeming der vice-presidenten en daartoe verkozen de heeren Calmon, met 193, Ganneron, met 168, en Jacqueminot, met 163 stemmen, na welke de heeren Vivien en Martin du Nord de meeste stemmen op zich vereenigd hebben, zoodat waarschijnlijk een van beiden tot vierden vice-president zal verkozen worden. De uitslag dezer stemming schijnt aan te duiden, dat het ministerie meer naar de zijde der zoogenaamde 221 begint over te hellen. De gewone correspondentie wil daaruit reeds als een natuurlijk gevolg afleiden, dat de graaf Molé weder in het bestuur zoude treden, terwijl daarentegen de linkerzijde der Kamer zich alsnu op nieuw in eene vijandige houding tegen het Kabinet, dat gedeeltelijk uit haar midden is voortgekomen, zal moeten plaatsen. Overigens wekken de zittingen der Kamer tot dus verre weinig belangstelling op. Eerst bij de behandeling van het adres ziet men belangrijke beraadslagingen over Algiers en het Oosten te gemoet.

— Het gouvernement gaat voort met het zenden van troepen naar Algiers. Eene télégraphische dépêche uit Marseille berigt, dat er weder verschillende detachementen naar Africa zijn ingescheept. Zoowel uit deze omstandigheid als uit de in de Koninklijke aanspraak voorkomende verklaring, dat Frankrijk Algiers niet zal verlaten, leidt men af, dat het bestuur er ernstig op bedacht is, zijne magt aldaar op eene duurzame wijze te bevestigen, en dat de strijd tegen Abd-El-Kader met kracht zal worden doorgezet.

PORTUGAL.

LISSABON 11 Dec. In het *Diario da Governo*, leest men onder anderen: — Het gouvernement heeft van Angola berigt ontvangen van eene gebeurtenis, waarbij een officier van de Engelsche zeemagt beproefd heeft, waarin hij het meest kon uitmunten, in baldadigheid of in onzinnigheid. Krachtens de overeenkomst den 29 Mei ll., tusschen admiraal Noronha en kapitein Tucker, gesloten, kwam kapitein Elliot, bevelhebber van de Engelsche brik van oorlog *Columbine*, (zoon van den officier, die het bevel heeft over de Engelsche zeemagt aan de kaap de Goede Hoop), te Zaire binnen, en nam aldaar verschillende schepen, welke, naar het scheen, in strijd waren, met het besluit van den 10 Dec. 1836; doch hij vond noch reden noch voorwendsel om hetzelfde te doen met de Portugesche brik *Neptuno* van Lissabon, en de schooner *Angerona* van Angola, welke in de zelfde haven lagen. Nadat er verscheidene dagen verloopen waren, werd echter de *Neptuno* des nachts door de booten van *de Columbine* aangeklampt en in bezit genomen, welke booten vervolgens ook, nadat zij eenige schoten van de zwarten ontvangen hadden, bezit van *de Angerona* namen. Na zich nog aan andere daden van geweld schuldig gemaakt te hebben, ging *de Columbine* onder zeil, en nam de twee genoemde schepen met zich mede. Onder weg ontmoette zij de pakketboot *Loanda*, aan boord van welke kapitein Elliot het scheepsvolk van de *Neptuno* en de *Angerona* zond en dezelve vervolgens 24 uren ophield, om den kapitein en de passagiers van die pakketboot getuigen te maken van de baldadigheid, welke hij voornemens was te bedrijven. Hij plaatste, namelijk, de *Columbine* tusschen de twee genoemde schepen in, waarvan het eene nog de Portugesche vlag in den top had, en vuurde toen zoolang op dezelve, totdat ze beide zonken. Deze daad, ofschoon slechts het bedrijf van een enkel persoon, is zoodanig eene schandelijke beleediging voor de Portugesche vlag, dat het gouvernement, zonder de nationale waardigheid te vergeten, zich niet onthouden kan, daarvoor van het Engelsche gouvernement de meest in het oog loopende voldoening te vragen. En zelfs het Engelsch gouvernement is het aan zijne eigen waardigheid verschuldigd, deze baldadigheid, waardoor alle beginselen van regtvaardigheid, alle verdragen en overeenkomsten, alle gewoonten en gebruiken geschonden zijn, op de meest voorbeeldige wijze te straffen, enz. — Alle de andere dagbladen, als de *Nacional*, de *Director*, de *Correio*, de *Lisbon*, de *Paquete*, de *Ultramar*, enz. spuwen vuur en vlam, en spreken van niets minder dan van kaperbrieven en andere geweldige maatregelen, welke het Gouvernement moet bezigen, om de nationale eer te wreken tegen den hand over hand toenemenden overmoed van een land, dat vergeet, wat het zelf geweest is, en wat het aan Portugal verpligt is.

ENGELAND.

Part. Corresp. LONDEN 25 Dec. Bij een onzer aanzienlijkste bankiershuizen, is het volgend document, in de Spaansche taal, uit Mexico ontvangen, betrekking hebbende tot de geregelde betaling der interessen van de Mexicaansche effecten:

Aan de administrateuren der maritime in- en uitgaande regten van Vera-Cruz en Santa Anna de Tamaulipas (Tampico).

MINISTERIE VAN FINANCIËN. 1ste Sectie.

Z. Exc. de President heeft goedgevonden, dat, te rekenen van den 1 Nov. aanst., UEd. van de in- en uitgaande regten, onder uwe administratie, het zesde gedeelte zult afzonderen, en in specie converteren, opdat de opbrengst daarvan naar Londen worde geremitteerd, ter voldoening aan de bepaling der op den 15 Sept. 1837 binnen die stad gesloten overeenkomst met de houders der Mexicaansche effecten, en welke, bij besluit van den 1 Junij ll., door het algemeen Congres is goedgekeurd. Van dit besluit ontvangt UEd. hiernevens twee exemplaren, ten einde UEd. in te lichten, op welke wijze deze afzondering van het zesde gedeelte der genoemde in- en uitgaande regten, en het overmaken daarvan naar Londen moet geverifiëerd worden, geheel overeenkomstig met de verordeningen, daaromtrent bij het gezegde besluit voorgeschreven.

Ik deel UEd. dit mede, op last van Z. Exc., opdat het punctuëel worde ten uitvoer gebragt. — *God en Vrijheid!*

MEXICO, 21 October 1839. (*Was get.*) ECHEVERRIA.

DUITSCHLAND

Part. Corresp. FRANKFORT 25 Dec. Uit Leipzig verneemt men, dat de nieuwejaarsmis aldaar nog zeer stil is; uit het Oosten komen nog maar zeer weinig koopers. Uit Frankrijk en Engeland zijn belangrijke hoeveelheden goederen ten verkoop aangekomen. Naar men wil, zou het echter niet aan belangrijke commissiën voor inkoop ontbreken.

DENEMARKEN.

KOPENHAGEN 16 Dec. De antwoorden door Z. M. den Koning aan de verschillende deputatiën gegeven, maken een geheel programma uit van de wijze, waarop de regering zal worden vastgesteld, te weten: orde en bezuiniging in het budget, hervorming der administratie, verdraagzaamheid, vrijheid van drukpers en alle mogelijke belangstelling voor alles, dat het geluk der onderdanen kan bevorderen.

STADSNIEUWS.

GETROUWD. 27 Dec. J. J. Scheib en A. J. J. Krul. — Te *'s Gravenhage*, 27 Dec., C. M. R. Reim en A. E. Martens.

BEVALLEN. 24 Dec. G. C. Delbaere, geb. Scherer, d. D. — 25 Dec. J. Boeke, geb. de Stoppelaar Blijdensteijn, D. — 26 Dec. E. Boelen, geb. Waller, D. — M. Wafelbakker, geb. Kempff, Z. — M. Knipscheer, geb.

---

tig pCt. jaarlijks, maar gingen van eenige gevaarlijke kansen vergezeld, zoodat het inkomen, alles door elkander gerekend, vijf-en-twintig duizend francs bedroeg; en nimmer hadden de buitensporigste wenschen van LAMBERT verder gestrekt. Zijn droom was derhalve verwezenlijkt, en met onbenevelde vreugde zag hij de toekomst in.

«Ik ben onafhankelijk,» dacht hij, «en vrij, om in de schoonste en gelukkigste stad der wereld geheel naar mijn' zin te leven; ik ben geheel meester van mijnen tijd, en behoef aan niemand rekenschap van mijne daden te geven. Van allen band bevrijd, geenen post waarnemende, van niemand ter wereld afhankelijk, betreed ik onbelemmerd den breeden weg, door mij gekozen.»

Elken morgen, bij zijn ontwaken, zweefde deze gedachte den gelukkigen LAMBERT voor oogen. Eens kwam LEONARD, die zijne prefectuur nog niet verkregen had, hem berigten, dat hij hem den volgenden Zondag niet naar *Fontainebleau* zou kunnen vergezellen, omdat zijne ambtsbezigheden hem beletteden, hem dit voorgenomen uitstapje te doen, daar de minister, die hem voor eenigen tijd in zijn kabinet liet werken, eenen gewigtigen arbeid, die spoed vereischte, van hem had gevorderd.

«Slaaf, die gij zijt!» riep LAMBERT uit. «Zelfs des Zondags kunt gij niet over u zelven beschikken! Ik beklaag u, want dit togtje, in gezelschap van schoone en bevallige vrouwen en geestige letterkundigen, zal alleraangenaamst zijn. Maar ieder zijn smaak, mijn arme LEONARD; gij zult voor den minister werken, want gij hebt lust om prefect te worden, en ik, die van slaafsche ambtsbetrekkingen en vergulde ketenen den grootsten afkeer heb, ben aan den anderen kant verzekerd, in mijne vermaken nimmer gestoord te zullen worden. Ik zal naar *Fontainebleau* gaan, en niets ter wereld kan mij dit beletten, want ik ben onafhankelijk!»

Terwijl hij aldus sprak, overhandigde zijn bediende hem een briefje, in tweeën gevouwen, waarvan hij kennis nam, en verbleekte.

«Wat doet u ontstellen?» vroeg LEONARD.

«Het is een bevel om Zondag de wacht te houden,» antwoordde de zich onafhankelijk wanende man.

«Hoe zoo! gij behoort onder de nationale garde?»

«Men heeft mij, ondanks alle mijne vertoogen, daarin ingelijfd; ik had den maire van het arrondissement geschreven, en hem alle de redenen medegedeeld, die mij van de dienst moesten doen vrijstellen, maar het schijnt, dat zij geen' ingang hebben gevonden.»

«Gij bezit immers alle de vereischte hoedanigheden? Gij zijt Fransch burger, rentenier, eigenaar, en ingezeten van *Parijs*; slechts acht en veertig jaar oud, geniet gij eene volmaakte gezondheid. De nationale garde kan u derhalve niet ontberen, en gij kunt haar niet ontkomen, ten ware gij even als vroeger ten opzigte van de conscriptie wilt handelen, en andermaal op reis gaan.»

Den volgenden Zondag echter verkoos LAMBERT, die zijn plan niet wilde opgeven, de wacht niet te houden, en ging naar *Fontainebleau*; maar eenige dagen daarna werd hij voor den krijgsraad gedagvaard, en tot eene gevangenisstraf van vier en twintig uren veroordeeld. Te vergeefs appelleerde hij voor het hof van cassatie: dit veroorzaakte hem slechts meerdere onkosten, en op zekeren morgen werd hij door twee gendarmen ten vriendelijkste genoodigd om hen naar het huis van arrest der nationale garde te willen volgen.

Dit was voor de onafhankelijkheid van den heer LAMBERT een vreeselijke slag! Na acht en veertig jaren in hare verkrijging, verdediging en bevestiging doorgebragt, leed zij op zulk eene ellendige klip schipbreuk! Op het oogenblik zelf, dat zijne vrijheid verzekerd scheen, zette men hem gevangen! Intusschen moest hij zich aan deze harde wet onderwerpen, en na zijne gevangenschap te hebben doorgestaan, bukte LAMBERT het hoofd onder de zware beeremuts, en voortaan, wanneer hij eene pleizier-partij ondernam, deed hij zulks onder de uitdrukkelijke voorwaarde, dat hij op dien dag de wacht niet zou behoeven te houden.

Van toen af was zijn leven verbitterd, en zijnen kapitein, sergeant-majoor en tot aan zijn korporaal toe, beschouwde hij als zoo vele dwingelanden. Welk eene vernedering! En tot overmaat van ramp, was hij bij eene compagnie geplaatst, waar de strengste krijgstucht werd in acht genomen. Eindelijk bekwam hij door een' kouden winternacht, toen hij de wacht hield, eene bezetting op de borst, waarop men hem een verlof van zes maanden verleende. LAMBERT wenschte zich met zijne tijdelijke vrijheid geluk, en daar het voorjaar nu gekomen was, maakte hij met eenige vrienden plan, om zijn landgoed in *Normandie* te bezoeken, niet twijfelende, of hij zou thans vrij zijn, om naar zijn' smaak te leven.

Doch LAMBERT had, niet buiten den waard, maar buiten het hof van assises gerekend. Acht of tien dagen vóór het tijdstip, tot zijn vertrek bepaald, vernam hij officiëel, dat hij door het lot bestemd was, om in de jury voor de eerstvolgende assises zitting te nemen. Derhalve was het, of alle maatschappelijke instellingen tegen zijne onafhankelijkheid zamenspanden, en in zijne hoedanigheid van Fransch-burger, was hij niet alleen geroepen, om gewapenderhand de rust te handhaven, maar ook om regten uit te oefenen, van welke hij geen' afstand kon doen, zonder beboet te worden.

De dienst der burgerwacht is voorzeker een zware last, doch de betrekking van lid der jury is niet minder onaangenaam. Een gezworene blijft gedurende veertien achtereenvolgende dagen, als vastgenageld aan zijnen zetel. Veertien dagen achtereen moet hij van den ochtend tot den avond de vervelende acten van beschuldiging, de langwijlige redevoeringen der advocaten en van het openbaar ministerie, de elkander tegensprekende getuigenissen en strikvragen tot de beschuldigden gerigt, geduldig aanhooren. Gedurende al dien tijd moet hij het verhaal der walgelijkste en schandelijkste feiten verdragen, en het menschelijk geslacht van zijne afschuwelijkste zijde aanschouwen. Om dit leven te lijden, moet hij des morgens vroeg opstaan, en somtijds niet vóór tien ure des avonds het middagmaal gebruiken; nu en dan zelfs wordt de zitting tot laat in den nacht voortgezet.

In plaats van naar zijn landgoed te reizen, begaf de heer LAMBERT zich naar het hof van assises. De zittingen van dat kwartaal waren zeer belangrijk; de jury zond verscheidene misdadigers naar de galeijen, en zelfs werd een moordenaar tot de doodstraf veroordeeld. Dit vonnis werd bij de meerderheid van eene enkele stem uitgesproken, en de heer LAMBERT was een dergenen, die voor de zwaarste straf hadden gestemd. Toen de misdadiger zijn vonnis had aangehoord, stond hij op, en zijne hand naar de jury uitstrekkende, zeide hij op eenen hollen en indrukwekkenden toon:

«Mijne Heeren, gij hebt eenen onschuldige naar het schavot gezonden! Mijn bloed kome op u neder!»

Deze woorden werkten levendig op de verbeelding van den heer LAMBERT, en langen tijd daarna zag hij in zijne droomen, de bloedige schim des veroordeelden, welke hem toeriep: — Uwe stem heeft mijn hoofd doen vallen!

De onder-prefect LEONARD verkreeg eindelijk de prefectuur, om welke

…tus, D. — M. A. Driescher, geb. Westrik, D. — Te *Zaandam*, …, G. J. Warnsinck, geb. Ketjen, Z.
…LEDEN. 24 Dec. A. M. Otte, 15 m. — 26 Dec. B. Lubbers, … Kok, 81 j. — Te *Mijdrecht*, 23 Dec., F. van Wieringen, geb. …kamp, 39 j.

NEDERLANDEN.

…RAVENHAGE 28 Dec. De Tweede Kamer der Staten-Generaal is … ten 11 ure vergaderd.

…heer Hooft heeft bij missive kennis gegeven, door voortdurende onge…heid verhinderd te zijn, de zittingen te kunnen bijwonen.

…gelezen een koninklijk besluit, waarbij Z. Exc. de minister van Staat, …aad van Gennep, bij ongesteldheid van Z. Exc. den minister van …ciën, Beelaerts, wordt gecommitteerd, de op heden aan de orde van …dag zijnde wet te verdedigen.

…volgens zijn de beraadslagingen over het op heden aan de orde van …dag zijnde ontwerp van wet tot voorloopige regeling van de staatsuit… en middelen over de 6 eerste maanden van 1840 geopend.

…heer Roëll, de eerste spreker, vroeg, of de Kamer met deze wet, na … twee maanden inspanning, het door haar beoogde doel, verbetering, …lijk, in ons Financie-wezen had bereikt. Hij vermeende zulks ont…end te moeten beantwoorden, en verklaarde gereed te zijn, om der …ing de middelen te verschaffen tot de meerdere uitgaven over de … zes maanden van 1840 dan 1839 benoodigd, indien de noodza…lijkheid dier onvermijdelijke uitgaven den Staten-Generaal genoegzaam is …en. Zulks verklaart de spreker, voor als nog bij hem het geval niet …ijn, en zal mitsdien, indien hij geene voldoende inlichtingen van den …ster van Staat ontvangt, tegen de wet stemmen.

…e heer Warin was mede van gevoelen, dat de noodzakelijkheid der voor…elde uitgaven aan de Staten-Generaal niet genoegzaam was gebleken, …meende, dat juist daarom de wet behoorde te worden afgestemd; te … daar het hier een beginsel gold, waaraan de Regering zich poogde …te houden, en hetwelk het treurig gevolg gehad heeft, dat de renten …staatschuld van 1814 tot 1839 van 14 millioen tot 36 zijn gestegen.

…e heer Luyben verklaarde zich tegen de wet, omdat de verlangde waar…en niet waren gegeven.

…e heer Corver Hooft zal nadere inlichtingen afwachten, om zijne stem te …en.

…e heer Romme zal mede tegen de wet stemmen.

…e heer van Sytzama heeft de wet breedvoerig bestreden. In de eerste …s deed hij opmerken, dat de kalme beraadslagingen der Kamer getuig…, dat zij niets anders bedoelde, dan met de Regering de handen in één …en, tot welvaart van Nederland, doch, dat van de zijde der Regering … behalve toenadering was gebleken.

…ij vroeg al verder, of de minister van Financiën de gevoelens van wel…endheid en Vaderlandsliefde der Kamer aan den Koning niet zou hebben …gebragt, en aan Z. M. niet zou hebben medegedeeld, dat de Kamer … volle overtuiging de vroegere voordragten niet heeft kunnen goedkeuren. …e spreker deed vooral opmerken, dat de weglating der *f* 1,200,000 in … voorgestelde wet allergevaarlijkst was, en daardoor het gevoelen schijnt …worden gewettigd, dat de baten van 's Rijks Overzeesche bezittingen geene … van den Staat zijn. Hij vermeende, dat de drang van het oogenblik …gebrek aan tijd geenszins de aanneming van dit ontwerp konden wettigen, … andere middelen ter beschikking der Regering zijn, waarop de toe…ming der Kamer niet twijfelachtig is.

…ls zoodanig noemde de spreker het voorstel, dat provisioneel de be…ing van 1839 voor 6 maanden zou worden gecontinueerd, en bij eene …ing van 1839 … wet het te kort, ontstaan door de meerdere uitgaven in 1840 dan in …, kunnen worden voorzien, terwijl de Regering inmiddels de herzie… der Grondwet, Rekenkamer en afschaffing van het Syndicaat zou kun…voordragen.

…de regeling dier hoofdpunten, kwam het den spreker voor onmo…, eene behoorlijke begrooting te kunnen vaststellen, en het verder eene …de daadzaak is, dat de Staten-Generaal tot dus verre onkundig zijn … de werkelijke ontvangsten en uitgaven.

… te hebben aangetoond, dat in de centrale afdeeling de grondwet… …vormen niet zijn in acht genomen, en dat de afgestemde be…ooting van 56 millioen oneindig beter was dan de tegenwoordige …dragt, aangezien daarbij ruim *f* 11,000,000 … Oost-Indiën … … Oost-Indische kas, en nu de zaken der Oost-Indiën … veel onzekers …der blijven bedekt, vroeg de spreker of men nu bij zoo veel onzekers … een gerust geweten de voordragt kon aannemen. Zijns inziens moest …ke ontkennend worden beantwoord, daar de Regering op alle de …ngde waarborgen niets heeft geantwoord, en dit stilzwijgen hier …ns als eene toestemming kan worden aangemerkt, maar uit de …ening van het ontwerp veeleer kan worden afgeleid, dat de Kamer … hare verlangens heeft afgezien. Diep doordrongen van het gewigt zijner …k, zeide de spreker, in het belang van Vaderland en Koning, en met … hand op het hart, diep beseffende de heiligheid van den afgelegden …d, vrij van alle vooringenomenheid, en gedachtig aan de spreuk: *doe …el, en zie niet om*, tegen de wet te zullen stemmen.

De heer Luzac heeft zich mede genoegzaam op gelijke gronden als de …r van Sytzama tegen de wet verklaard.

De heer Frets verklaarde zich voor de wet.

De heer de Jonge heeft met nadruk en klem de wet verdedigd. In den …anvang deed de spreker opmerken, dat de verwerping der leeningswet van … millioen alsnu ten gevolge had, dat men tot gedwongen leeningen tot …dekking der uitgaven moest overgaan, die anders door de gewone middelen …werden gevonden.

De spreker … verder tegen de aanneming dier wet gronden hebben te …hooren …, die met dezelve in geene betrekking staan, uit hoofde …namelijk de verlangde waarborgen niet zouden zijn toegezegd. Tot weder…legging hiervan zeide hij, dat in eene plegtige vergadering door den Koning …de herziening der grondwet in deze zitting was toegezegd, en die herziening …daarenboven, na de afscheiding van België, uit den aard der zaak van zelve …voortvloeide; dat de opheffing van het Syndicaat mede in de gedrukte

[illegible] …hij … bij het vernemen zijner be… …, zijne blijdschap … …waaraan hij stierf. …hij het eenen zoon na, … …kind aan zijnen vriend LAMBERT op.

Deze kon niet weigeren den laatsten wensch van eenen vriend te vervul…en, en derhalve werd zijne onafhankelijkheid aan naauwgezette pligten …onderworpen.

Van een' anderen kant gaven hem zijne eigene zaken vele bezigheden; …hij had namelijk een aanzienlijk kapitaal in mijnen en inlandsche suikers …geplaatst; de maatschappij der mijnen benoemde hem tot lid van het …committé van toevoorzigt, en hij werd door de aankweekers van beetwor…telen gekozen, om hunne belangen bij het bestuur voor te staan. LAMBERT …zag zich genoodzaakt deze twee lastige posten op zich te nemen, dewijl …zijn belang zulks vereischte.

LAMBERT zag derhalve zijne onafhankelijkheid geheel verloren, en moest …duidelijk erkennen, dat hij zijn geheele leven lang eene hersenschim had …nagejaagd. Zeer dikwijls berouwt het hem de schoone weduwe van Calcutta …niet te hebben gehuwd, of den hem aangeboden troon niet te hebben …aangenomen.

BLADVULLING.

In de provinciën *Artois*, in *Picardië* en *Cambresis* vindt men in grooten …tale eene soort van oudheden, die tot dus verre de opmerkzaamheid der ge…schiedschrijvers geheel schijnen ontgaan te zijn; namelijk de onderaardsche gan…gen, die men nabij verschillende dorpen aantreft, die bij het dorp *Ervillers* zijn … door den heer TERNINCK beschreven. De ingangen zijn zeer eng en … De gangen en kamers beneden zijn echter 6 à 7 voe…ten hoog. … naar putten; de gangen en kamers … in deze in klei-aarde … hoog. De diepte, welke men moet afdalen om in deze … te komen, bedraagt veelal 70 tot 80 voet. … krijt uitgehouwen gangen te komen, bedraagt … en men er herkent bijna … het uithouwen is op eene ruwe wijze geschied, en men er herkent bijna …overal nog duidelijk de sporen daarvan. Naar men veronderstelt, zijn deze onderaardsche woningen in de 9 en 10 eeuw, tijdens de invallen der Noor…mannen, aangelegd.

stukken stellig is toegezegd; en die opheffing, zoo hij zich niet bedriegt, reeds thans een onderwerp van beraadslaging der Staats-commissie van Financiën uitmaakt; dat het crediet slechts voor den tijd van 6 maanden verstrekte en de Regering zonder de voordragt der verlangde drie ontwerpen onmogelijk in de geheele dienst van 1840 zou kunnen voorzien, en dat de Kamer, bij gebreke van een en ander, nog altijd het regt had voorstellen te doen.

Hij vroeg verder, of de Regering niet een gevaarlijk spel zou spelen, hare gedane toezeggingen niet te vervullen, of zelfs, door beperkte voordragten te doen. Hij kon het zich niet ontveinzen, dat de Regering reeds veel had verloren, door maand en dag de verlangde voorstellen van wet te verdagen, en vermeende, dat haar eigen belang voor als nog vorderde, daartoe spoedig over te gaan.

Ten slotte heeft de spreker met de levendigste kleuren de gevolgen geschetst, welke uit eene verwerping dezer voordragt in het belang van het crediet en der publieke opinie zou kunnen voortvloeijen.

Nadat de heeren Cats, Gevers, van Asch van Wijck en Rappard nog over de wet het woord hadden gevoerd, heeft Z. Exc. de Minister van Staat, van Gennep het woord opgevat en hoofdzakelijk betoogd, dat van de aanneming van dit ontwerp geene consequentiën zullen worden afgeleid, dat de weglating der *f* 1,200,000 uit de Oost-Indische kas eenvoudig daaraan is toe te schrijven, omdat men vermeende, dat die niet zou kunnen geleverd worden; dat daarenboven de afstemming dezer wet de heilloosste en rampzaligste gevolgen zou hebben voor het crediet, en de aanneming daarentegen den besten waarborg zou opleveren, dat er niet zoovoel wantrouwen en verschil van gevoelen tusschen de staatsmagten hier te lande bestaat, WAARNA HET ONTWERP IS AANGENOMEN, MET 36 TEGEN 14 STEMMEN.

Tegen hebben gestemd de heeren: Luyben, van Dam, Warin, Gouverneur, van Sytzama, Roëll, Romme, Schimmelpenninck, Backer, Bruce, van Alphen, Luzac, van Nagell, Gevers.

Beursprijzen der Effecten.

OMSCHRIJVING DER EFFECTEN.	AMSTERDAM, [illegible]					
	volg. de Soc. tot nut des Obligatiehandels.			volgens de Effecten-Societeit.		
	van	tot	gebleven.	laagste	hoogste	gebleven.
NEDERL. . . Werkelijke Schuld à 2½	51½	52	51¾	51⅝	11/16	¾
Dito . . . . » 5	96¼	97⅛	97¼	97	¼	3/16
Uitgestelde dito . . . »	»	»	»	»	»	»
Kansbiljetten . . . . . f	23½	24¼	23 15/16	23⅝	24	23 13/16
Amortisatie-Syndic. . » 4½	91¼	92	91½	91½	¾	¾
Dito . . . . » 3½	»	»	»	»	»	»
Handel-Maatschappij » 4½	166¾	167½	167½	167	½	½
Nieuwe dito . . . . . » 4½	»	»	»	»	»	»
Nieuwe dito 1837 . » 4½	»	»	»	»	»	»
Entrepôt-Dok . . . . . » 4½	»	»	»	»	»	»
Oost-Ind. Leening . . » 4	»	»	»	»	»	»
Dito . . . . » 5	95½	96	95¾	95¾	¾	11/16
Aandeelen Kansb. . . » 4	»	»	»	»	»	»
Spoorweg Haarlem . »	»	½	¼	»	»	»
Aand. Rijn-Spoorw. . » 4½	96	»	»	96¼	»	»
FRANKR. . . Inschrijving G. B. . » 5	»	»	»	»	»	»
ENGELAND . . Dito . . . . » 3	»	»	»	»	»	»
SPANJE . . . Leening *Ardoin's* . . » 5	23¾	[illegible]	[illegible]	23	⅛	»
Dito onbep. Stukk. » 5	»	»	»	6½	»	»
Passive . . . . »	»	»	»	»	»	»
Deferred . . . . »	»	»	»	»	»	»
Fransche Uitgestelde »	»	»	»	»	»	»
Engelsche dito . . »	»	»	»	»	»	»
PORTUGAL. Oblig. te Londen . . . » 3	»	»	»	»	»	»
NAPELS . . . Certific. bij *L.* & *B.* » 5	»	»	»	»	»	»
Dito *Falc.* & *Co.* . . » 5	»	»	»	»	»	»
Dito te Londen . . . » 5	»	»	»	»	»	»
Aandeelen *Tavoliere* 3½	»	»	»	»	»	»
Dito te Parijs . . . . » 3½	»	»	»	»	»	»
RUSLAND . . *H.* & *C.* 1798, 1816 . » 5	104¼	½	»	104¼	⅜	»
Dito 1828, 1829 . » 5	104¼	½	»	104¼	»	»
Dito 1831, 1833 . » 5	»	[illegible]	»	»	»	»
Dito te Hamburg . . . » 5	»	»	»	»	»	»
Inschr. in Assign. . . » 6	»	»	»	»	»	»
Certific. van dito . . . » 6	»	»	»	»	»	»
POLEN . . . . Aandeelen à fl. 300 . » f	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 500 . » »	»	»	»	»	»	»
PRUISSEN . . Dito R. 50 . » »	»	»	»	»	»	»
g. Londen 1830 . . » 4	»	»	»	»	»	»
OOSTENR. . . Aandeelen à fl. 100 . » f	»	»	»	»	»	»
Dito à fl. 250 . » »	»	»	»	»	»	»
Metaliek . . . . » 5	103½	104	103¾	103¼	»	»
Dito . . . . » 3	»	»	»	»	»	»
Dito . . . . » 2½	»	»	»	»	»	»
Dito te Londen . . » 5	»	»	»	»	»	»
Weenerb. *Goll* & *Co.* . » 5	»	»	»	»	»	»
Dito . . . . » 4	»	»	»	»	»	»
N. Ween. Aand. fl. 500 » f	»	»	»	»	»	»
DENEMARK. Oblig. te Londen . . . » 3	»	»	»	»	»	»
BRAZILIE . . Dito dito . . . . . . » 5	73½	¼	¾	73½	»	»
LOUISIANA. *Hope & Comp.* . . . . » 5	»	»	»	»	»	»
DARMSTADT Aand. bij loting . . . . » f	»	»	»	»	»	»

BEURSBERIGT.

De willige stemming, in welke de markt in Hollandsche Effecten gisteren bleef, heeft zich heden niet alleen goed gehandhaafd, maar is nog door eene verdere prijsverbetering gevolgd. In Integralen was tamelijk veel affaire, en bleven dezelve ¼ hooger. In de overige was de omzet niet belangrijk, doch alle waren beter in prijs; de Aand. Handel-Maatschappij bleven circa ½ pCt. hooger.

In de vreemde Fondsen ging weinig om; de Ardoins waren even als te Antwerpen ook alhier iets flaauwer.

Griekenl. bl. à £ 500. 9½, ¼. Columbia 2de Leen. à £ 100. 15⅞. Nieuwe Mexico 5 pCt. 26½. Uitgest. 8, 7 15/16 de Coupons Columbia enk. *f* 2⅞. Dito Ardoins 17.

Koers van het Geld: Beleening 5. Prolongatie 6. Wissel-Disconto 5 pCt.

PRIJZEN TEN 5 URE: Integralen 51⅞. Kansb. *f* 23 15/16. Handel-Maatsch. 167½. Ardoins à £ 35. 23 13/16 à ¼.

Heden zijn 11 Vaten Maryland TABAK uit de eerste hand verkocht.

ROTTERDAM, 27 December.

Wissel. Hamb. 2/m 35 5/16, k. 35 11/16. Parijs 2/m 56⅛, k. 56¼. Bordeaux 2/m 56½, k. 56½. Frankfort 6/w 35 11/16.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

PARIJS, 26 December.

Inschr. op ult. 5 pCt.	112.15.		Spanj. Ardoins.	5 pCt.	25½, ⅝.
dito contant. 5 »	112.10.		Passive	»	6½, ⅝.
dito op ult. . 3 »	80.65.		Napels *Falcon.*	5 à	102.
dito contant. 3 »	80.45.		Baiti	»	512.50.
Bank-Actiën . . . fr.	2997 50.		Portugal	3 »	23½.

Aanvankelijk waren de 3 pCt. Fransche Fondsen zeer willig, en steeg de prijs tot 80.75, doch tegen het einde der beurs vertoonden er zich verschillende verkoopers, waardoor dezelve 80 55 bleef; de 5 pCt. gingen van 112.50 terug tot 112.15; verschillende geruchten waren in omloop om deze minder gunstige stemming te verklaren; onder anderen zeide men, dat de heer Passy heden in de bureaux der Kamer had aangekondigd, dat hij eerlang een ontwerp van reductie zoude aanbieden, alsook, dat de heer Thiers tot vice-president der Kamer was benoemd. In de vreemde Fondsen geene variatie. Ardoins waren … 25½ à ⅝.

Na de beurs: 3 pCt. 80.55.

Wissel. Amst. … 57⅛.

ANTWERPEN, 27 December.

Vóór het bekend zijn van den koers van Parijs was alhier de prijs der Ardoins 23⅝, ½, doch, toen dezelve slechts ⅛ rijzing aanbragt, ging men successief terug tot 23, en bleef 23⅛ à 23 p.; de handel in dezelve was zeer levendig. Premie op morgen 23¾ à ⅞. Coupons 17⅛ g. In de andere Fondsen ging weder weinig of niets om.

FRANKFORT A/M, 25 December.

Ten gevolge van de lagere koersen van Amsterdaam van den 23, werden de Integralen in den beginne à 50¾ à 11/16 verhandeld. Tegen den middag ontving men echter per Estafette hoogere koersen van den 23, waardoor de prijs weder tot 51 klom, en alzoo met koopers bleef; in de beide Syndicaten is niets omgegaan. Weener Bank-Actiën waren *f* 7 hooger. Ook werden Poolsche Loten à fl. 500 tot verbeterde prijzen gevraagd.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar GENUA en LIVORNO, het Ned. kofschip *Johanna de Vries*, Kapt. L. C. de Vries. Adres bij C. J. de Grys en Zoon en J. de Rooy.

Naar MARSEILLE, het Nederl. kofschip *Catharina*, Kapt. H. G. van Dam. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar BAYONNE, het Nederl. kofschip *de Hoop*, Kapt. W. Kiers Kok. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar LEVERPOOL, het Nederl. kofschip *de Jonge Louis*, Kapt. T. M. Mulder. Adres bij Jan Corver en Comp.

Scheepstijdingen.

Gepraaid 7 Dec. bij Kaap Palos: de Dageraad, Kapt. Sikkes, van Alicante naar Amsterdam.

— 19 Dec. bij Svanage: het schip Frederik, Kapt. . . . . ., n. Suriname.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 27 Dec. Z. W. en W. N. W. — Th. Tervit, Mary and Rose, Stockton.

VLIE 26 Dec. W. Z. W. — H. D. de Jonge, 2 Gebroeders, Hull.

TERSCHELLING … G. … Hull.

HELVOETSLUIS … Dec. W. Z. W. — C. Sutter, Fortitude (S), Duinkerken.

Volgens rapport der Loodsen, is voor den wal, met loodsen aan boord, het schip Jacob Cats, Kapt. W. R. Dercks, van Batavia.

BRIELLE en MAASSLUIS 27 Dec. W. Z. W. en W. — Niets.

BATAVIA 28 Sept. Campbell, Conrad, Londen. Swan, Lyra, Clyde. Beazley, Planter, Sydney. (N. Z. W.)

KAAP DE GOEDE HOOP . . . . . . Smith, Cheerfull, Leverpool, is 28 Oct. n. Batavia vertrokken.

St. HELENA 12 Nov. Rabe, Danske Eeg, Sincapore n. Kopenhagen.

CETTE 17 Dec. Zeeman, Willington, Duinkerken.

BORDEAUX 22 Dec. Heurtevent, Gabrielle, Batavia.

NANTES 21/22 Dec. Rieke, Heribertus Harmanus, Petersburg.

HAVRE 23 Dec. . . . . , Galen, New-Orleans. . . . . , Ville de Paris, dito. Allard, Louisa, Antwerpen n. Bordeaux.

ANTWERPEN 27 Dec. Furnham, Stagg, Sincapore. Lockyer, Georg Robinson, Rio-Janeiro. Minne, Jean van Eick, Bavana; de laatste van quarantaine ontslagen.

UITGEZEILD.

VLIE 23 Dec. R. Westerling, Maria, Hull.

HELVOET 27 Dec. R. Spencer, Brittannia, Dundee.

VLISSINGEN 23 Dec. J. Pietersen, Dunquerquois (S), van Rotterdam naar Duinkerken. — 25 Dec. J. Britton, Prinses Victoria (S), Antwerpen naar Londen. — 26 Dec. Bonjer, Jeannette, dito n. Hamburg.

Carga-Lijsten.

AMSTERDAM.

PRINSESSEN EILAND en DE KUST VAN GUINEA, H. Bakes, *Maria Cornelia*. 1 bal. … Orde.

SANTA CRUSZ DE TENERIFFE, D. J. Sylster, *de Vrouw*. 175 p. Wijn, 33 v. 10 z. Amandelen, Gebr. Hartsen.

ANTWERPEN.

RIO-JANEIRO, H. de Bob, *Industrial*. 2,710 b. Koffij, Handel-Maatschappij te Antwerpen.

MONTEVIDEO, J. Greig, *Caroline*. 2,300 st. Huiden, 3,766 st. Hoornen, G. en C. Kreglinger; 43,200 st. Horden, J. … en Co.

HANDELSBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

ANTWERPEN, 27 December.

SUIKER. 400 matjes Manilla zijn tot niet bekend geworden prijs verkocht.

KATOEN. 120 balen Louisiana zijn verkocht; prijs geheim. De 112 balen beschadigde Mobile in veiling zijn van 72 à 78 centimes verkocht.

HUIDEN zeer gewild; de 2,117 hulen van Boston, per *Pico* ontvangen, zijn tot geheim gehouden prijs afgedaan.

POTASCH. Op levering zijn 100 vaten van New-York gekocht, en in veiling zijn 41 vaten Americaansche (beschadigd) van fr. 29 à fr. 30, en 31 vaten Russische van fr. 31 à fr. 33 per 50 kilo's verkocht.

ROTTERDAM, 27 December.

TABAK. Heden werden 30 vaten Maryland, per het schip *de Onderneming*, onlangs van Baltimore aangevoerd, tot eenen onbekenden prijs verkocht.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

ANTWERPEN, 27 December.

Over het geheel is het zeer stil; roode *Tarwe* wordt op *f* 12½ à *f* 13 op 77, 78 kilo's gehouden; Kubanka tot *f* 11½ à *f* 12 cons. te koop; echte Odessa tot *f* 12½ à *f* 13. *Rogge* prijshoudend op *f* 7½ à *f* 7¾ op 71, 72 kilo's; gedroogde *f* 7½ cons. en *f* 6½ entrepôt. *Garst* flaauw. Van *Haver* geen voorraad. *Raapzaad* gaat bij kleine partijen traag van de hand; zoo ook *Lijnzaad*; voor Archangelsch is *f* 9½ besteed. *Zaailijnzaad* tot *f* 27½ à *f* 28½ gedaan.

SCHIEDAM, 27 December.

Voor *Rogge* bestaat eenige meerdere kooplust, doch tot de gevraagde prijzen is weinig te koop; er is in de laatste dagen verkocht: 141/2 ℔ Reval *f* 186, op drie maanden; 143/4 ℔ Poolsche *f* 172; 143/4 ℔ Riga *f* 170. Van *Garst* is alleen bekend geworden een verkoop: 128/4 ℔ Koenschel *f* 177. Tot dezen verlaagden prijs is zeer weinig ter veil, doch ook met weinig koopers.

De *Moutwijn* prijs daalde den 21 dezer op *f* 14½ per vat; sedert dien beursdag was er veel vraag, en maar weinig te bekomen, zoodat heden *f* 14¾ is betaald geworden, en vorderden laat beurs vele stokers *f* 15 per vat.

Jenever, Amsterdamsche proef *f* 18 à *f* 18½ per vat, zonder fust.

Kunsten en Wetenschappen.

IETS OVER SMAAK EN NATIONALITEIT IN ONZE FRAAIJE LETTEREN.

Even zoo als de onderscheidene scholen in de schilderkunst, door iets, dat elk harer karaktermatig eigen is, van elkander verschillen, even zoo heeft elk land, dat eene litteratuur bezit, een bijzonder kenmerk, waardoor in het algemeen zijne letterkundige voortbrengselen zich van die van andere landen onderscheiden; uitzonderingen, die men in alle andere gevallen gelden laat, doen ook hierin niets ter zake.

Dat eigenaardige, dat nationale bezaten wij in de fraaije letteren, van die dagen af, toen, door de vereenigde pogingen van Spiegel, Coornhert, Roemer Visser en anderen, eene eigenlijke litteratuur zich bij ons begon te vormen, die later zulk eene aanzienlijke hoogte bereikte, onder de uitmuntende dichters en schrijvers Hooft, Vondel, Cats, Huygens, Westerbaen, de Dekker, enz. Men zal wel in het proza van Hooft iets stijfs en naar het Latijn gemodelleerd aantreffen, dat men niet bij zijne tijdgenooten noch bij latere schrijvers vindt; doch daar de Drost het verrijken onzer toen nog arme taal zeer ter harte nam, moest zijn stijl natuurlijkerwijze eenigzins afwijken van het eigenaardige, dat wij hier bedoelen; iets, dat men (in het voorbijgaan gezegd) hem ligtelijk vergeven zal, uit erkentenis voor de diensten, die hij onzer tale daardoor bewezen heeft.

Konden onze fraaije letteren, evenmin als onze schilderschool, zich op den

verheven stand van de eerste helft der zeventiende eeuw handhaven, zij vonden nogtans vervolgens verdienstelijke beoefenaren in Antonides, Poot, Langendijk, Hoogvliet, Feitama, en vooral in van Winter en Mevr. Van Merken, Onno Zwier van Haren en Justus van Effen. In het laatst der achttiende eeuw werd de Nederlandsche letterroem nog loffelijk in stand gehouden door Elizabeth Wolff en Agatha Deken, en door Hieronimus van Alphen, Jacobus Bellamy, Pieter Nieuwland en anderen.

Alle deze vernuften, en zoo vele na hen, die tot onzen leeftijd behooren, onderscheiden zich van elkander door eenen oorspronkelijken dicht- en schrijfstijl, doch hebben dat karakter gemeen, hetwelk hen gezamenlijk van anderen landaard doet verschillen. De grond daarvan ligt in het eigenaardige onzer taal en in onze zedelijke zelfstandigheid. Ook is er geen eer of roem te behalen, door het slaafsch navolgen van dichters en schrijvers, die buiten 's lands vermaardheid verkregen mogen hebben. Een ieder dichtte en schreef vroeger, naar de mate zijner gave, zoo als zijn eigen besef hem ingaf, — zoo als hij door natuurlijke aandrift dichten en schrijven *moest*, niet zoo als hij dit *wilde*. Thans hebben velen dit omgekeerd, en dichten en schrijven zoo als zij *willen*, en doen daardoor hun ingeschapen kunstbesef geweld aan, offeren de oorspronkelijkheid op aan vreemde idealen, en schaden daardoor aan de *nationaliteit* onzer fraaije letteren.

Dat *nationale ligt* wel hoofdzakelijk in degelijkheid van inhoud, in geregelden gang van konstig verknochte denkbeelden, in doorgaande eenvoudig natuurlijke *dictie* en gemakkelijken versbouw; en heeft niets van dat *baroque*, gekunstelde en *fantastique*, dat veelal in de lettervruchten der Engelschen, Franschen en Duitschers opgemerkt wordt.

De handhaving en behartiging van dit *nationaal* eigenaardige behoort tot het gebied van den *smaak*. Door dit woord verstaat men, in eenen aesthetischen zin, het vermogen om het schoon in de voorwerpen te beoordeelen. Dat vermogen, in de menschen verschillend, voor ontwikkeling, aanwas en wijziging vatbaar zijnde, volgt daaruit, dat er omtrent zoo vele smaken als menschen zijn; van daar het zeggen, dat men over den smaak niet twisten moet: *de gustibus non est disputandum.* Maar de smaak moet toch eene bepaalde beteekenis hebben, waaromtrent men in kunsten en fraaije letteren overeengekomen is. Men hoort immers dikwijls spreken van *een' man van smaak*, van iemand, die volstrekt *geen' smaak* heeft, van een' *goeden smaak*, van een *bedorven smaak*, enz.; en men schijnt het veelal daaromtrent eens te zijn.

De smaak dus is individuëel, en kan goed of niet goed zijn. Wie het schoone, dat in de voorwerpen is, gevoelt, opmerkt en gelukkig weet uit te drukken, heeft een' goeden smaak. Maar nu is het begrip van het schoone almede aan eene verschillende opvatting onderhevig, waardoor de smaak in de navolging gewijzigd wordt. Het is met dat al onbetwistbaar, dat elk volk, als zoodanig, een vrij bepaald begrip heeft van wat het voor schoon in de voorwerpen houdt, en dat het dus eenen aan hetzelve bijzonder eigenen smaak bezit, dien men in zijne kunst- en letterkundige voortbrengselen doorgaans weder vindt. Men hoort toch dikwijls zeggen: het is in den *galanten smaak* van de Franschen; het ziet er wat stijf, wat *Duitschachtig* uit; er ligt eene sombere tint over, waarin de *Engelsche* smaak zich openbaart, enz.

Het *nationale* van *onzen smaak* heeft niets van dit alles. Het eigenaardige van onze kunst, in het schilderen zoo wel als in de fraaije letteren, bestaat in *eene met orde verbonden losheid*, *eene onopgesmukte natuurlijkheid*, *eene betooverende eenvoudigheid*, en in alles klinkt een grondtoon door, die HELDER en WAAR is.

Men brenge den letterkundigen arbeid van onze klassieke dichters en schrijvers op dezen toetssteen ten onderzoek, en wij gelooven, dat de uitslag onze stelling bevestigen zal.

Trachten wij DIEN SMAAK, DIE NATIONALITEIT in onze fraaije letteren te blijven aankleven, en onverbasterd aan onze naneven ten voorbeeld te laten, zoo als wij die van onze verdienstelijke voorvaderen ontvangen hebben!

Verre dan van ons, dat duistere en ingewikkelde, dat mystieke en somber romaneske, hetwelk men in onze dagen vooruit durft zetten, alsof het eene meer verheven kunstsoort zoude zijn! Laten wij den vreemden den aan hun lijf passenden opschik, in plaats van hun dien af te plunderen, om er ons op eene bespottelijke wijze mede te versieren!

L.

Advertentien.

(4753) B. TWENT, G. H. NIEUWENSTEED en J. VAN DIJK,

MAKELAARS te *Amsterdam*,

zullen, op *Zaturdag* den 11den *Januarij* 1840,

des Avonds ten 5 Ure, in het Logement het *Leidsche Wapen*, aan den Overtoom bij de Schutsluis, door den Notaris J. W. ROELOFS VALK, residerende te *Nieuwer-Amstel*, doen Verkoopen:

N°. 1. Een hecht, sterk en weldoortimmerd HUIS en ERVE, staande en gelegen in de Langestraat bij de Roomolensteeg, Wijk 31, N°. 5444.

N°. 2. Een dito HUIS, TUIN en ERVE, op de Angeliersgracht bij de Noordermarkt, N°. 5219.

N°. 3. Een dito dito, daar naast, N°. 5220.

NB. Deze twee Perceelen worden te zamen weder in slag gelegd.

N°. 4. Een ACHTERHUIS en ERVE, op de Angeliersgracht, Z.Z., in den Wereldsgang, Wijk 48, N°. 5013.

N°. 5. Een hecht, sterk HUIS en ERVE, in de Vinkestraat, achter het Hoekhuis aan de Korte Prinsengracht, N°. 138.

N°. 6. Een hecht en sterk HUIS, ACHTERHUIS en ERVE, in de Vinkestraat bij het Haarlemmerplein, Wijk 54, N°. 2359. — Alle welke Perceelen staande en gelegen binnen de stad *Amsterdam*.

N°. 7. Vijf Kampen WEI- en HOOILAND, gelegen in de gemeente *Nieuwer-Amstel*, in de Bovenlanden van den Bovenkerker Polder, groot 3 Bunders, 25 Roed., 40 El, en het daarbij behoorende Polderwater, groot 7 Roeden, 30 El.

N°. 8. Eene HYPOTHECAIRE OBLIGATIE, groot *f* 900, à 5 pCt., op een Huis in de Binnen-Brouwerstraat, N°. 1651.

N°. Een dito dito, groot *f* 600, à 5 pCt., op een Huis en Erf op de Braak, N°. 2882 en 2883.

Alles breeder bij Billetten omschreven, en behoorende tot den Boedel van Mejufvrouw M. VERSTEEGH, WED. B. OCKERS. De Bewijzen van Eigendom en Veilconditiën zijn 8 dagen bevorens te zien bij genoemden Notaris J. W. ROELOFS VALK, en Copie der Veilconditiën bij den Makelaar G. H. NIEUWENSTEED.

(4754) A. VAN NOORLE, D. DE VRIEND, G. H. MATTHES Gz., A. VAN HALL, J. B. PLAAT, W. G. KLEMAN, B. J. VAN OGTROP, C. LIND, J. W. AIKEMA, J. M. HEROLD, P. L. POSTHUMUS en J. C. REBEL,

MAKELAARS,

zullen op *Maandag* den 13den *Januarij* 1840,

des Avonds ten 5 en een half Ure, in het voormalig *O. Z. Heeren-Logement*, door den Notaris H. MEIJER CLUWEN, Verkoopen:

Een kapitaal, hecht, sterk, en sedert weinige jaren geheel herbouwd HUIS, ACHTERHUIS en ERVE, staande en gelegen in de Kalverstraat, tusschen den Dam en Papenbroekssteeg, Wijk 24, Verp. N°. 3048, achter met eenen gemeenschappelijken uitgang in de Krom-Elleboogsteeg.

Breeder bij Billetten omschreven, en te zien op vertooning van een briefje, door een' der Makelaars onderteekend. De Bewijzen van Eigendom en Veilconditiën zullen vier dagen vóór en op den verkoopdag, des Voormiddags, ter lezing liggen ten Kantore van den Notaris H. MEIJER CLUWEN, op de Keizersgracht en hoek der Westermarkt.

(4755) A. B. ZUURE, J. BREUKELAAR Hzn., W. A. ZELDERS, C. AMENT en A. F. MEIJER,

MAKELAARS,

Zullen, op *Maandag* den 13den *Januarij* 1840,

des Avonds na 5 Ure, in het voormalig *O. Z. Heeren Logement*, door den Notaris J. VAN MEURS, Verkoopen:

N°. 1. Een WINKELHUIS en ERVE, waarin sedert jaren eene *Apotheek* wordt uitgeoefend, op den Nieuwendijk bij de Zoutsteeg, N°. 2883; en

N°. 2. Een HUIS, ACHTERHUIS en ERVE, op den O. Z. Voorburgwal, tusschen de Hoogstraat en Stoofsteeg, N°. 1404.

Breeder bij Billetten omschreven, en te bezigtigen met een briefje, door een' der Makelaars geteekend. De Bewijzen van Eigendom en Veilconditiën zijn vier dagen bevorens te zien ten Kantore van den Notaris J. VAN MEURS, Warmoesgracht, N°. 9.

(4756) TENTOONSTELLING

VAN

Schilderijen en Kunstwerken.

Geopend in de Bovenzalen van het VERKOOPHUIS, N°. 31, op den Vijgendam, van af den 27 December 1839, gedurende 4 Weken, en Dagelijks van 11 Ure des Voormiddags, tot 3 Ure des Namiddags, voor een ieder te bezigtigen, mits voorzien van een' Catalogus, à 25 Cents, aan het Locaal verkrijgbaar gesteld.

NB. *De gedurende de Tentoonstelling onverkocht gebleven Voorwerpen, worden, op een' nader aan te kondigen dag, in het openbaar Verkocht.*

(4757) *Belangrijk Berigt*

NOPENS DEN

ASPHALTISCHEN IJZERGROND.

Het Vennootschap, onder de firma W. J. VERBOOM, V. D. ZANDE & C°., te *'s Gravenhage*, heeft de eer aan het Publiek ter kennis te brengen, dat hetzelve, op grond van het door Z. M. verleend *Octrooi* van 9 Sept. 1839, N°. 100, het *uitsluitend regt* heeft verkregen tot Invoering, Toebereiding en Aanwending hier te Lande eener *verbeterde Zamenstelling van Asphaltisch Plaveisel*, genaamd ASPHALTISCHEN IJZERGROND; zijnde een uitmuntend *Straat-*, *Stoep-*, *Vloer-*, *Muur-* en *Dak-Plaveisel*, hetwelk fraaijer, en tevens, uithoofde van deszelfs duurzaamheid, veel goedkooper is, dan al wat daartoe, tot dusverre, in dit Koningrijk gebezigd wordt.

De Prijzen van dit *Asphaltisch Plaveisel* zijn gesteld als volgt:

Voor Stoepen, Pleinen, Voetpaden, enz. . . .	à *f* 3.50	de vierkante Nederl. El.
» Platte Daken en Vochtige Muren. . . .	à » 4.50	
» Werken met Teekeningen of Figuren. . .	à » 5.—	
» Mozäische of ingelegde Werken en meer .	à » 7.15	

Bovengenoemd Vennootschap waarborgt alle werken, die door hetzelve zullen worden ten uitvoer gebragt; maar het zal ook te dien opzigte niets aannemen, dan onder beding, dat eerst de *voorbereidende Werkzaamheden* behoorlijk zullen moeten verrigt zijn.

Zich hiermede in de welwillende begunstiging van het Publiek aanbevolende, neemt het voornoemd Vennootschap tevens de vrijheid, langs dezen weg, zoowel vreemden als inboorlingen te waarschuwen, dat hetzelve van zijn bovengemeld *uitsluitend regt*, gewaarborgd door de Wet van 25 Januarij 1817 (*Staatsblad* N°. 6), zal gebruik maken, en *een ieder*, die hetzelve in *dat uitsluitend regt* mogt trachten te verkorten, of op eenigerlei wijze te benadeelen, *geregtelijk zal vervolgen.*

Nopens den ALPHASTISCHEN IJZERGROND zijn nadere en vollediger inlichtingen te bekomen aan het *Hoofdkantoor* van meergemeld VENNOOTSCHAP, te *'s Gravenhage*, Lange Raamstraat, Wijk T, N°. 131.

W. J. VERBOOM, V. D. ZANDE & C°.

(4758) *Berigt aan de Dames.*

SHAWLS, ZIJDEN STOFFEN, EN NIEUWIGHEDEN.

A. PEPPÉ, vertegenwoordiger van onderscheidene Fabrijken, heeft de eer aan de *Dames* te berigten, dat hij *NOG VOOR EEN KORTEN TIJD* is uitgepakt in *het Wapen van Bern*, op het *Spui*, met een schoon Assortiment NIEUWIGHEDEN, Lange en Vierkante SHAWLS, *Lyonsche* ZIJDEN STOFFEN, MOUSSELINE DE LAINE, gewerkt en gedrukt, LABONINE en REMOISIENNE, nieuwe STOFFEN voor het Saizoen, en andere *Artikelen de Fantaisie.*

Alles tot Vaste Prijzen.

(4759) *Uitpakking van Mode-Artikelen:*

Bij Mejufvrouw de WED. TETROODE, *Kalverstraat*, N°. 37,

VAN DEN HEER

SALOMONSON.

Een nieuw Assortiment MOUSSELINE de LAINE, ZIJDEN STOFFEN, Effen en Gestreepte Half Zijden MERINOSSEN, Gemaakte MANTELS, SHAWLS, in diverse Soorten; Eene *nieuwe zeer groote* Partij DAMES-HOEDEN en MUTSEN, voor het Saizoen, NU PAS DIRECT UIT PARIJS ONTVANGEN; alsmede eene Partij Fraaije PELTERIJEN, BLOEMEN, GUIRLANDES, en alle soorten van MODE-ARTIKELEN, *tot de billijkste Prijzen.*

(4760) **Etablissement Lithographique**

de S. SCHOYER,

Kalverstraat, N°. 167.

Réimpression de la *Gazette des Tribunaux*, paraissant tous les jours quelques heures après l'arrivée du *Courrier Français*: prix d'Abonnement pour *Amsterdam* *f* 30, par année au lieu de 78 Edit. de *Paris*. Execute dans ses ateliers tout ce qui a rapport à la lithographie, telles que Cartes de Visites, Cartes d'Adresses, Circulaires, Lettres de Change, Quittances, Factures, Cartes géographiques, Plans, Dessins, Vignettes et Autographie (*Overdruk*), qui par un nouveau procedé a l'avantage d'être mieux, et plus vite exécutée, ce qui est d'un grand intérêt pour le Commerce.

On est prié d'affranchir les lettres.

(4761) Bij A. ZWEFSAARDT, Warmoesstraat N°. 206, te *Amsterdam*, is van de Pers gekomen en verkrijgbaar gesteld:

VERDEDIGING

VAN DEN

WELEERWAARDEN HEER THEODORUS KUIPER,

R. K. Pastoor te Medemblik, enz.

IN DE TEREGTZITTING VAN DE ARRONDISSEMENTS-REGTBANK TE HOORN *van den 5 December* 1839.

DOOR MR. *S. P. LIPMAN*,

ADVOKAAT TE AMSTERDAM.

(*Met Bijlagen.*) (PRIJS 90 Cts.)

Schouwburgen, Concerten

EN PUBLIEKE VERMAKELIJKHEDEN.

STADS SCHOUWBURG.

Maandag den 30 December 1839. GIJSBRECHT VAN AEMSTEL, Treurspel, in vijf Bedrijven, door *J. van Vondel*, met Ouverture, Tusschenbedrijven en Koren; Muzijk van den Heer *A. Berlijn*; en na hetzelve: DE BRUILOFT VAN KLORIS EN ROOSJE, Kluchtspel met Zang en Dans.

Ten zes Ure op het Tooneel.

Woensdag 1 Jan. 1840. *Eene tweede Voorstelling* van de beide voorgaande stukken. Zullende in het Nastuk door den Heer *J. van der Linden*, in het karakter van *Thomasvaer*, een door den Heer *M. Westerman* vervaardigde Nieuwjaarwensch worden voorgedragen.

THÉATRE FRANÇAIS,

Sous la direction de Mr. BAUDET.

(N°. 38 de l'Abonnement.)

Mardi 31 Decembre 1839. MADEMOISELLE DE BELLE-ISLE. Suivi de: UN BAL DU GRAND MONDE.

On commencera à 6½ heures précises.

Mercredi 1 Janvier 1840. (Par extraordinaire et à l'occasion de la Nouvelle Année.) AVANT, PENDANT ET APRÈS. LA PETITE SOEUR.

Jeudi 2 Janvier 1840. (Au Bénéfice de Mad. *Alfred.*) Les premières représentations D'ANNE DE BOULEN, Opéra en 4 Actes; et DU MAURICE, Vaudeville en 2 Actes.

Salon des Variétés, in de Nes.

Maandag 30 December 1839. DE OUDERLIEFDE, Zangspel, in één Bed[rijf.] Na hetzelve: HET LOSSE SCHOT, Blijspel met Zang, in één Bedrijf. [Tot] slot: DE JAGER, DE HUSAAR EN HET OESTERMEISJE, Blijspel met Zang [in] één Bedrijf.

De Entree is 75 Cents per Persoon, welke in vertering zullen wo[rden] aangenomen. *Aanvang ten 7½ Ure.*

JH. DUPORT.

GROOT FRASCATI.

Zondag den 29 December 1839. Buitengewoon Groote SOIRÉE [MUSI]CALE, *Vocaal en Instrumentaal*. JAGT KOOR en WIJN-KOOR [uit de] *Jaargetijden*, van *J. Haydn*, KOOR uit de Opera *Der Vampyr*, [van] *Marschner*, KOOR uit de Opera *De Ontvoering uit het Serail*, v[an Mo]zart, enz., volgens Programma.

Aanvang ten 7½ U[re.]

CONCERT.

De Ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat hij voornemens [is, op] Donderdag den 9 Januarij 1840, in de Zaal van den Hoogduitschen S[chouw]burg, te geven: Een Groot VOCAAL en INSTRUMENTAAL CON[CERT,] waarvan het Programma nader zal bekend gemaakt worden.

FRANS STOLL.

CONCERT.

De Ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat hij voornemens [is, op] Donderdag den 2 Januarij 1840, in de Zaal van het *Odéon*, ee[n] VOCAAL en INSTRUMENTAAL CONCERT te geven.

J. A. TUYN.

PROGRAMMA.

Eerste Deel.

1. Ouverture. — 2. Aria uit *Anna Bolena*, te zingen door *J. A. Tuyn.* — 3. Variatiën over het Thema uit *Le Cheval de Bronze*, voor de Guitaar, gecomponeerd en uit te voeren door den Heer *F. Stoll.* — 4. Duo uit *Lucie de Lammermoor*, te zingen door Mejufv. *J. Buijs* en *J. A. Tuyn.*

Tweede Deel.

1. Ouverture. — Scène Dramatique, van den Heer *Richard Mulder*, [te] zingen door Mejufv. *J. Buijs* en geaccompagneerd door den Compon[ist.] — 3. Aria uit *Lucie de Lammermoor*, te zingen door *J. A. Tuyn.* — 4. [Con]certino van *de Beriot*, voor de Viool, uit te voeren door den Heer *Fisscher.* — Duo uit *Guillaume Tell*, te zingen door Mejufv. *J. Buijs* [en] *J. A. Tuyn.*

Entrée *f* 2. *Aanvang ten 7½ Ure.*

NB. De Entrée-Billetten zijn verkrijgbaar bij de Heeren THEUNE en [Co.,] Muzijkhandelaars, in de Kalverstraat, alsmede in het g[ebouw] *Odéon*, alwaar tevens plaatsen te bespreken zijn.

HOOGDUITSCHE SCHOUWBURG.

De Ondergeteekende heeft de Eer te berigten, dat hij op Zaturdag den 11 Januarij 1840, in de Zaal van den *Hoogduitschen Schouwburg* zal geven: Een *zevende* en *laatste* VOCAAL EN INSTRUMENTAAL CONCERT, waarvan het Programma nader zal worden bekend gemaakt.

THÉODORE DÖHLER.

Pianist van Z. D. H. den Hertog van Lucca.

Ingezonden Stukken.

AAN DE REDACTIE VAN DEN AVONDBODE.

Toen en aan het Vaderland en aan deze stad, maar vooral aan de schilderkunst een diep treffende slag werd toegebragt, door het overlijden van den beroemden zeeschilder Joannes Christianus Schotel, rees al dadelijk bij eenigen van 's mans bewonderaars en vrienden het denkbeeld op, om door eene stille, doch eerbiedverwekkende plegtigheid zijne stoffelijke overblijfselen naar de groeve te vergezellen. Wat toen geschiedde, is in uw blad van den 31 Dec. 1838 breedvoerig vermeld.

Dan hierbij bleef het niet. Men begreep, en te regt, dat om de nagedachtenis van den uitmuntenden Schotel te huldigen, er meer moest gedaan worden.

Na eenige overwegingen, werd besloten een Gedenkteeken ter zijner eer op te rigten, daargesteld uit bijdragen alleen door zijne stadgenooten zamengebragt. Hoe moeijelijk deze onderneming ook scheen, had toch de daartoe zich vereenigd hebbende commissie het genoegen, de door haar aangewende pogingen beloond te zien: daar velen van Dordrechts ingezetenen met gretigheid het hunne bijdroegen, en het penningske van den mindere even blijmoedig werd gegeven, als de gift van den rijke, en naast dezelve in ruime mate kon schitteren.

Naardien er verschillende denkbeelden over de plaatsing van het monument waren ontstaan, werd eindelijk besloten hetzelve, met toestemming van heeren kerkmeesteren, in de groote kerk ter dezer stede te doen plaatsen. Welwillend werd die toestemming dan ook verleend, en het gedenkteeken, naar de ordonnantie en onder toezigt van den kundigen stads-architect G. N. ITZ., door den bekwamen steenhouwer A. Singels Az. daargesteld, welke beide heeren daarvoor dan ook alle lof toekomt.

De tijd naderende, dat het monument voor elk zigtbaar zou kunnen worden, begreep de commissie, dat de ontblooting daarvan niet dan op eene plegtige wijze en overeenkomstig den aard der zake moest geschieden. Te dat einde werd dan ook een programma vervaardigd, en door de commissie bij missive, daarvan aan kerkmeesteren kennis gegeven, met verzoek bij die gelegenheid gebruik te mogen maken van de noodige meubelen der kerk, tegen betaling.

De commissie, overtuigd van de welwillendheid, waarmede heeren kerkmeesteren de plaatsing van het monument hadden toegestaan, twijfelde er dan ook niet aan, of deze hare aanvraag, ter plegtige onthulling, zoude geen' wederstand vinden; doch, hoe smartelijk werd zij in hare verwachting te leur gesteld, toen kerkmeesteren, bij een schriftelijk antwoord, en wel door hunnen rentmeester, in *aller naam*, geteekend, doch daar wij van overtuigd zijn, dat niet *allen* in toestemden, verklaarden geene plegtigheid, ter ontblooting van het gedenkteeken, in de kerk te kunnen toelaten! Groot was niet alleen de verwondering der commissie, maar elk helderziend ingezeten was verontwaardigd over deze handelwijze. Niemand wist de redenen, die kerkmeesteren tot dezen stap bewogen hadden. Zijdelings nogtans heeft men hooren mompelen, dat eenige leken de hulde, den verdienstelijken Schotel toegebragt, te groot vonden, dat anderen met lede oogen zagen, dat dit gedenkteeken in de kerk geplaatst was, en dat sommigen, niet van de snedigsten, verontrust waren, doordien er, zeiden zij, plegtigheden zouden plaats hebben van eenen geheimzinnigen aard.

Hoe het zij, het kon voor de commissie niet dan grievend zijn, dat zij het goede doel, waarvan zij uitging, op die bekrompen wijze zag tegenwerken.

Intusschen zal de nagedachtenis van den grooten Schotel in geenen deele verminderd worden, door de niet ontblooting op eene plegtige wijze van het gedenkteeken, ter zijner eere opgerigt: o neen! de vrucht van zijn penseel zal nog schitteren, en in eere gehouden worden als een wer zijn voorbijgegaan; maar wij vinden het zoo kleingeestig, dat aan de nagedachtenis van hem, die door zijn verheven kunsttalent elk bewondering afdwong, die door Vorsten met eereteekenen en goud beloond werd, die maatschappijen en genootschappen het zich tot eene eere rekenden, hem onder hunne leden te mogen tellen, — die zelfs eenmaal in eene der kerken kamers door zijne kunst van zijne dankbaarheid deed blijken, en daarover dikwijls de welverdiende lof is toegezwaaid, misschien ook wel door hen, die thans niet kunnen gedoogen, dat de laatste wierook op zijn graf gestrooid wordt, — wij vinden het allerkleingeestigst, zeggen wij, dat aldus aan die nagedachtenis eene hulde onttrokken wordt, die dankbare burgers hem zoo gaarne hadden toegebragt.

Ik heb gemeend mijn gevoelen in deze niet te moeten onderdrukken, maar niet beter te kunnen doen, dan zulks ter kennis van een ieder te brengen, door u te verzoeken zulks in uw geacht blad te willen plaatsen, waarin ook eenmaal het verhaal der plegtige ter aarde bestelling van wijlen Schotel plaats vond, en waarop dan ook dit geplaatste als tegenhanger kan dienen.

DORDRECHT, Ik heb de eer te zijn, enz.
28 *December* 1839. R. R.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR

GEDRUKT BIJ A. ZWEFSAARDT.

DERDE JAAR. N°. 659. 1839. MAANDAG: 30 DECEMBER

DE AVONDBODE,

ABONNEMENT
AAN HET BUREAU VAN HET BLAD,
Warmoesstraat, N°. 206.
En bij alle Boekhandelaars en Postkantoren van het Rijk.

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

ALGEMEEN NIEUWSBLAD

PRIJZEN
VOOR 3 MAANDEN,
te *Amsterdam*.......... f 7.—
en *Buitensteden* franco.......... - 8.—
Advertentien.
ZEVEN REGELS of minder.......... f 1.75.
Elken regel meer.......... - 25.
ZEGEL voor elke advertentie en herhaling.......... - 35.

voor Staatkunde, Handel, Nijverheid, Landbouw, Kunsten en Wetenschappen.

TWEEDE EDITIE.

Tweede Editie.

NEDERLANDEN.

ZITTING VAN DE TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zaturdag 28 *December*.

Ruim ten elf ure is de vergadering geopend. De tribunes waren zeer talrijk bezet.

De heer Hooft heeft bij missive kennis gegeven voor als nog door ongesteldheid verhinderd te zijn, aan de werkzaamheden der Kamer te kunnen deel nemen.

Twee missives van de Eerste Kamer, houdende kennisgeving, dat zij zich heeft vereenigd met de ontwerpen van wet, betrekkelijk het niet toekennen van aandeel aan boeten aan de ambtenaren van het Openbaar Ministerie, enz., en nopens de certificaten van vrijdom voor de nationale militie, zijn voor kennisgeving aangenomen.

Vervolgens zijn de beraadslagingen geopend over het op heden aan de orde van den dag zijnde ontwerp van wet, ter voorloopige regeling van de Staats-uitgaven en middelen voor de eerste 6 maanden van 1840, nadat nog alvorens was gelezen een Koninklijk Besluit, waarbij de Minister van Staat van Gennep, bij ongesteldheid van den Minister van Financiën, werd gecommitteerd tot verdediging van het gezegde ontwerp van Wet.

De heeren Roëll, Warin, Luyben, Romme, Luzac, Gevers en van Sytzama hebben het ontwerp bestreden, voornamelijk op dezelfde gronden, als vroeger in de processen-verbaal over die wet zijn ontwikkeld. Zij waren ook nog van gevoelen, dat van Regeringswege voor als nog geen enkele waarborg voor de toekomst gegeven was, noch zij zich had verklaard over de herziening der Grondwet, of de vernietiging van het Syndicaat, of de herziening der reglementen van de Algemeene Rekenkamer, en dat ook het cijfer der thans voorgedragen wet hooger was dan de eenparig afgestemde begrootingswet.

De heer Roël vroeg, of de Kamer met deze wet, na ruim twee maanden inspanning, het door haar beoogde doel, verbetering, namelijk, in ons Financie-wezen, had bereikt. Hij vermeende zulks ontkennend te moeten beantwoorden, en verklaarde gereed te zijn, om der Regering de middelen te verschaffen tot de uitgaven over de eerste zes maanden van 1840 [illegible] 1839 beoogd, indien de noodzakelijkheid dier onvermijdelijke uitgaven den Staten-Generaal genoegzaam is gebleken. Zulks verklaarde de spreker, voor als nog bij hem het geval niet te zijn, en zou mitsdien, indien hij geene voldoende inlichtingen van den Minister van Staat ontving, tegen de wet stemmen.

De heer Warin, na te hebben doen opmerken, dat in dit hoogere cijfer de reden zijner afkeurende stem was gelegen, en hij dus volkomen consequent handelde overeenkomstig zijne vroegere toezegging, om een crediet voor 6 maanden te willen toestaan, geschoeid op den leest der begrooting van 1839, zeide, dat de noodzakelijkheid der voorgestelde uitgaven aan de Staten-Generaal niet genoegzaam was gebleken, en vermeende, dat juist daarom de wet behoorde te worden afgestemd, te meer, daar het hier een beginsel gold, waaraan de Regering zich poogde vast te houden, en hetwelk het treurig gevolg gehad heeft, dat de renten der staatsschuld van 1814 tot 1839 van 14 millioen tot 36 zijn gestegen.

De heer Luyben zeide, dat in het belang en den geest der natie de tegenwoordige voordragt niet kan worden aangenomen, aangezien daarbij geene der verlangde waarborgen zijn toegezegd.

De heer van Sytzama heeft de wet breedvoerig bestreden. In de eerste plaats deed bij opmerken, dat de kalme beraadslagingen der Kamer getuigden, dat zij niets anders bedoelde, dan met de Regering de handen in één te slaan, tot welvaart van Nederland, doch, dat van de zijde der Regering alles behalve toenadering was gebleken. Hij vroeg al verder, of de minister van Financiën de gevoelens van welwillendheid en Vaderlandsliefde der Kamer aan den Koning niet zou hebben overgebragt, en aan Z. M. niet zou hebben medegedeeld, dat de Kamer met volle overtuiging de vroegere voordragten niet heeft kunnen goedkeuren. De spreker deed vooral opmerken, dat de weglating der *f* 1,200,000 in de voorgestelde wet allergevaarlijkst was, en daardoor het gevoelen schijnt te worden gewettigd, dat de baten van 's Rijks Overzeesche bezittingen geene baten van den Staat zijn. Hij vermeende, dat de drang van het oogenblik en gebrek aan tijd geenszins de aanneming van dit ontwerp konden wettigen, daar andere middelen ter beschikking der Regering zijn, waarop de toestemming der Kamer niet twijfelachtig is. Als zoodanig noemde de spreker het voorstel, dat provisioneel de begrooting van 1839 voor 6 maanden zou worden gecontinuëerd, en bij eene latere wet het te kort, ontstaan door de meerdere uitgaven in 1840 dan in 1839, kunnen worden voorzien, terwijl de Regering inmiddels de herziening der Grondwet, Rekenkamer en afschaffing van het Syndicaat zou kunnen voordragen. Zonder de regeling dier hoofdpunten, kwam het den spreker voor onmogelijk, eene behoorlijke begrooting te kunnen vaststellen, en het verder eene erkende daadzaak te zijn, dat de Staten-Generaal tot dus verre onkundig zijn van de werkelijke ontvangsten en uitgaven. Na te hebben aangetoond, dat in de centrale afdeeling de grondwettige vormen niet zijn in acht genomen, en dat de afgestemde begrooting van 56 millioen oneindig beter was dan de tegenwoordige voordragt, aangezien daarbij ruim *f* 11,000,000 waren opgenomen uit de Oost-Indische kas, en nu de zaken der Oost-Indiën met eenen digten sluijer blijven bedekt, vroeg de spreker, of men nu, bij zoo veel onzekers, met een gerust geweten de voordragt kon aannemen. Zijns inziens, moest zulks ontkennend worden beantwoord, daar de Regering op alle de gevraagde waarborgen niets heeft geantwoord, en dit stilzwijgen hier geenszins als eene toestemming kan worden aangemerkt, maar uit de aanneming van het ontwerp veeleer kan worden afgeleid, dat de Kamer van hare verlangens heeft afgezien. Diep doordrongen van het gewigt zijner taak, zeide de spreker, in het belang van Vaderland en Koning, en met de hand op het hart, diep beseffende de heiligheid van den afgelegden eed, vrij van alle vooringenomenheid, en gedachtig aan de spreuk: *doe wel, en zie niet om*, tegen de wet te zullen stemmen.

De heer Luzac sprak in denzelfden geest als de heer van Sijtzama, en rekende het punt in geschil, over de Oost-Indische geldmiddelen, als geprejudiciëerd.

De heer Romme zeide, even als de heer Luyben, bij de tegenwoordige voordragt zich niet zoo zeer uit hoofde van het cijfer tegen de wet te verklaren, als wel, dat de verlangde waarborgen voor de toekomst niet zijn toegezegd.

De heer Gevers verklaarde aanvankelijk zijne stem te doen afhangen van de inlichtingen der ministers, ofschoon hij later tegen de wet gestemd heeft. Volgens hem, zou men met de tegenwoordige wet niet veel winnen, aangezien men zich na verloop van 6 maanden wederom op het- [illegible] niet waren gegeven, en de weglating der som van *f* 1,200,000, uit de Oost-Indische kas, die onder de middelen der begrooting voor 1839 waren opgenomen, kwam hem zeer bedenkelijk voor.

De heeren Corver Hooft, Frets, de Jonge van Campens Nieuwland, Cats, van Asch van Wijck en van Rappard, hebben voor de wet gesproken, of op nadere inlichtingen van den minister aangedrongen en nader voor de wet gestemd.

De heer Corver Hooft verklaarde, dat hij zich ten aanzien der voorgedragen wet in een zeer moeijelijk standpunt geplaatst, en, als ware het, tusschen twee klippen bevond. Hij zou dus nadere inlichtingen van Z. Exc. den Minister afwachten, alvorens zijne stem te bepalen, gevende daarbij te kennen, dat de vrees voor de nietvoldoening der rente hem voornamelijk zou doen overhellen, om zijne goedkeurende stem aan het ontwerp te hechten.

De heer Frets vermeende, dat het belang van het Vaderland, ongeprejudiciëerd alle questiën, de aanneming van het ontwerp van wet vorderde.

De heer de Jonge zeide, dat kort geleden de leeningswet van 56 millioen was afgestemd, en hij toen tot de minderheid behoord heeft; dat hij het gevoelen van een ieder eerbiedigde, doch tevens moest doen opmerken, dat men door die verwerping in dezen moeijelijken toestand geplaatst was, en gedwongen om tot leeningen over te gaan, waarin anders door de gewone middelen zou zijn voorzien. Na in eene geschiedkundige beschouwing van de tegenwoordige voordragt te zijn getreden, en de verbeteringen, welke het ontwerp heeft ondergaan, te hebben aangetoond, vroeg de spreker, of het belang van het Vaderland vorderde, dat hetzelve zou worden aangenomen, of niet? De beantwoording dezer vraag kwam hem niet twijfelachtig voor, vooral wanneer men zich voor oogen stelde, wat er van onzen toestand zal worden, indien het jaar 1840 zal worden ingetreden, zonder dat de begrooting op eene grondwettige wijze zal zijn vastgesteld.

De spreker zeide, dat hij hier tegen had hooren aanvoeren, dat de gevraagde waarborgen niet zijn gegeven, en men bepaaldelijk de herziening der grondwet, de opruiming van het Amortisatie-Syndicaat en de revisie der reglementen van de Algemeene Rekenkamer niet zou hebben toegezegd. Tot wederlegging hiervan overgaande, deed hij opmerken, dat van de herziening der Grondwet, in eene plegtige zitting, door den Koning persoonlijk de verzekering was gegeven; dat die herziening daarenboven na de afscheiding van België niet lang kon worden uitgesteld. Wat de opruiming van het Syndicaat betrof, ook deze toezegging was niet mondeling gegeven, maar in de gedrukte antwoorden op de leeningswet te vinden, alwaar *totidem verbis* gezegd wordt, dat de daartoe noodige voordragten nog in den loop van de tegenwoordige zitting zullen worden gedaan; dat daarenboven, indien hij niet geheel verkeerd is ingelicht, dit punt reeds thans aan de overweging der staats-commissie van Financiën is onderworpen. Ten aanzien der herziening van de reglementen van de Rekenkamer, kwam het hem voor, dat ook deze zaak rijpe overweging vereischte, en het onmogelijk is, dat, na het eerst sedert kort geuit verlangen der Kamer nopens dit onderwerp, reeds thans daaromtrent de vereischte voordragten zouden zijn gedaan. Aangenomen voor een oogenblik, dat de Regering binnen de eerstvolgende zes maanden de drie verlangde voordragten niet zou doen, dan nog vermeende de spreker, dat eene crediet-wet voor 6 maanden behoorde te worden aangenomen, aangezien de Regering, zonder het doen dier voordragten onmogelijk in de geheele behoefte van het jaar 1840 zal kunnen voorzien, terwijl der Kamer bovendien nog altijd het regt is voorbehouden, om *casu quo* de noodige voordragten aan de Regering te doen. De spreker vroeg verder, of de Regering niet gevaarlijk spel zou spelen de toegezegde voordragten achter wege te laten, of zelfs beperkte voordragten te doen. Hij kon het zich niet verbergen, dat de Regering reeds veel had verloren, door maand en dag uit te stellen, en meende, dat haar eigen belang vorderde, die voordragten zoo veel mogelijk te bespoedigen. Na nog te hebben doen opmerken, dat het hier geenszins een beginsel gold, daar alleen de wet ten doel had om de zaken gaande te houden, zeide hij, dat van den kant der Regering toenadering had plaats gehad, het tijdperk van 8 op 6 maanden was teruggebragt en de toezegging gegeven, dat in 1840 voor het departement van Oorlog niet meer dan 12 millioen zouden worden uitgegeven. Billijk kwam het hem dan ook voor, dat van wege de Kamer eenige toegevendheid werd betoond, daar het onmiskenbaar is, dat in 1840, ten gevolge der omstandigheden, meerdere uitgaven dan in 1839 zullen moeten worden gedaan, terwijl verder ook de afstemming [illegible] eene stemming te zullen doen ontstaan, welke het gansche land in beweging zou kunnen brengen, voor het crediet van den Staat allerrampzaligst zijn en de nadeeligste gevolgen zou na zich slepen.

De heer Cats meende, dat de onderhavige voordragt, na de wijzigingen, welke dezelve had ondergaan, aannemelijk was, en verklaarde voor dezelve te zullen stemmen.

De heer van Asch van Wijck achtte zich voornamelijk bezwaard, zijne goedkeuring aan het ontwerp te hechten, uit hoofde de baten der Oost-Indische bezittingen niet in dezelve waren overgenomen. Hij zou de verklaringen van den minister afwachten, om zijne stem te bepalen, en heeft daarna voor de wet gestemd.

De heer van Rappard zeide, onder diegenen te behooren, welke de verlangde waarborgen in geen dadelijk verband met deze wet beschouwden, en hij dus zijne stem niet van redenen buiten de wet zou doen afhangen. Door de weglating der baten van de Oost-Indiën, kwam hem voor, het beginsel niet te zijn te kort gedaan, dat die bezittingen geene bezittingen van den Staat zouden zijn, waarvan het opperbestuur alleen bij den Koning behoort. Hij verklaarde wijders ook, om redenen, reeds door den heer de Jonge ontwikkeld, voor de wet te zullen stemmen. De spreker zeide nog, dat hem ondoelmatig voorkwam, dat die leden, welke zich tegen de wetten verklaarden, zich telkens op eed en pligt beriepen; daar ook zij, die zich voor de wet hadden doen hooren, door eed en pligt waren gebonden, waarvan men alleen aan God en zijn geweten verantwoording verschuldigd is.

Niemand meer het woord vragende, trad de Minister van Staat van Gennep, tot verdediging der wet, op. Z. Exc. zeide, bij de verdediging der voordragt, zich twee punten voor te stellen, als: 1°. het doel en beginsel der wet, en 2°. de bijzondere bepalingen, die in het wets-ontwerp voorkwamen.

Nopens het eerste, zeide Z. Exc., dat het doel eenvoudig is en niets an-

MENGELWERK.

LAMBERT EN LEONARD.

Voor den heer LAMBERT is de onafhankelijkheid het schoonste en heerlijkste voorregt, door de milde hand der natuur aan den mensch geschonken, en rijkdom, rang, verdiensten, in één woord, alles moet daarvoor in zijn oog achterstaan. Deze hartstogt is echter bij hem niet zoo uitsluitend, dat hij van alle aardsche goederen afstand heeft gedaan, om haar ongestoord te genieten. Integendeel heeft hij zeer verstandig gedacht, dat de armoede de grootste vijandin der vrijheid was; om onafhankelijk te zijn, heeft hij derhalve, sedert zijne jeugd, ijverig gewerkt om fortuin te maken, en is begonnen met zich het juk der slavernij op te leggen.

Na dertig jaren lang gearbeid en gezwoegd, na vele onheilen en moeijelijkheden doorgeworsteld te hebben, gelukte het hem verleden jaar om Calcutta, met een half millioen francs, in den handel gewonnen, te verlaten en zich in *Frankrijk* neder te zetten. « De onafhankelijkheid zou waarlijk wel in prijs gestegen moeten zijn, » dacht hij, « indien ik haar niet voor vijf en twintig duizend francs renten kon koopen. » Zijne geboortestad scheen hem eene zeer gunstige verandering te hebben ondergaan; hoe zeer verblijdde hem het vooruitzigt, om, aan het hoofd van een niet onaanzienlijk vermogen, dáár het overige zijner dagen door te brengen! Redelijkerwijs kon LAMBERT zich vleijen zijn geluk nog lang te zullen genieten, want schoon hij reeds den middelbaren leeftijd had bereikt, was hij met de kracht eens jongelings begaafd, en liet zijne gezondheid niets te wenschen over. Kort na zijne aankomst te *Parijs* ontmoette hij een' zijner vorige schoolmakkers, die hem glimlagchend de hand toereikte.

« Wel, mijn waarde LAMBERT, hoe lang is het toch geleden, dat wij elkander niet gezien hebben? »

« Vergeef mij, mijnheer, maar ik herinner mij niet wel.... »

« Hoe is het mogelijk? Herinnert gij u dan niet, dat wij vijf of zes en dertig jaren geleden te zamen school gingen? Wij hebben wat grapjes te zamen uitgevoerd! Herinnert gij u den kleinen LEONARD niet meer? Vindt gij mij dan zoo veranderd? Gij zijt nog juist dezelfde, behalve dat uw haar grijs is geworden; en ik heb u dadelijk herkend. »

Daarop verhaalden de beide vrienden elkander hunne lotgevallen, en de heer LEONARD zeide tegen LAMBERT, dat hij sedert eenige jaren het ambt van onder-prefect vervulde.

LAMBERT wierp toen een' medelijdenden blik op zijnen vriend: « Gij hebt u derhalve de ketting om den hals gedaan! » riep hij uit. »

« In den volsten zin van het woord, » hernam de ambtenaar. « Ik ben afhankelijk van den minister, van den prefect, van mijne onderhoorigen, van de dagbladen, en vooral van mijne vrouw: want niet alleen heb ik de pligten van onder-prefect, maar ook die van echtgenoot op mij geladen. Doch ik heb verstandig gehandeld, want zoo lang ik van alle juk bevrijd was, heb ik niets dan dwaasheden begaan. Dertig jaren oud zijnde, geraakte ik in het bezit van mijn's vaders nalatenschap, en tien jaren daarna bleef er mij zeer weinig van over, toen de Julij-revolutie mijne zaken, gelijk die van zoo vele anderen, als door eenen tooverslag herstelde. Men bood mij eenen post aan, dien ik met blijdschap aanvaardde, en ik koos het oogenblik, waarin alle van vrijheid dweepten, om mijne onafhankelijkheid aan banden te leggen. Maar mijne onder-prefectuur bragt mij slechts vier duizend frs. op; dit was voor mij niet toereikend, en ik nam daarom mijne toevlugt tot het huwelijk. Ik moet bekennen, dat ik in de keus eener gade slechts eenen voldoenden bruidschat in het oog had; maar zeer gelukkig vond ik eene beminnelijke vrouw, met een vrij aanzienlijk vermogen vereenigd. Mijn lot is, sedert ik mij aan den dubbelen band van het bestuur en van het huwelijk heb gelegd, waarlijk benijdenswaardig, en niets zoude aan mijn geluk ontbreken, zoo ik de prefectuur verkreeg, om welke ik hier ben komen solliciteren. »

« Onze denkwijze is geheel verschillend, waarde LEONARD; want ik zou mijne onafhankelijkheid noch voor eene prefectuur, noch voor een ministerie, noch zelfs voor eene kroon opofferen. Dit beginsel heeft mijn gansche leven bestuurd. Achttien jaren oud, was ik, als de meeste jonge lieden op dien leeftijd, zeer begeerig naar krijgsroem; het denkbeeld van den strijd deed mijn jeugdig bloed met drift door de aderen bruisen, en het aandenken aan NAPOLEON's veldtogten was oorzaak, dat ik menigen slapeloozen nacht doorbragt. Toen ik echter door het lot onder de vanen werd geroepen, gehoorzaamde ik niet aan dit bevel, en verliet *Frankrijk*. Doch ik ontvlood geenszins de gevaren, maar wel de afhankelijkheid van den krijgsman; van ganscher harte hadde ik de kansen van den oorlog getrotseerd, indien ik dit had kunnen doen, zonder aan opperhoofden te gehoorzamen; maar om de schoonste lauweren te plukken, hadde ik mij niet aan de lijdelijke gehoorzaamheid van den soldaat willen onderwerpen. Daarom heb ik, ondanks mijne natuurlijke geneigdheid tot de krijgsdienst, in verre landen een vermogen gezocht, dat ik met veel moeite, doch met behoud mijner dierbare onafhankelijkheid, heb verworven. Ik heb vele landen doorgereisd, en het heeft slechts aan mij gestaan om den handel te verlaten en met hooge waardigheden te worden bekleed; zelfs had ik in *Azië* Koning van eenen kleinen volkstam kunnen worden: doch ik sloeg het aanbod van den troon af, wel wetende, dat alle grootheid slechts ten koste der vrijheid wordt verkregen. Eenigen tijd geleden behaagde ik, in weêrwil mijner jaren, aan eene jonge weduwe te *Calcutta*, welke eene uitstekende schoonheid en het bevalligst vernuft met een zeer aanzienlijk vermogen vereenigde, maar desniettemin zocht ik hare hand niet, want deze keten was in mijn oog even zwaar als de overige. »

« Ik bewonder u, LAMBERT; want gij getroost u de grootste opofferingen, om aan uw eenmaal opgevat denkbeeld getrouw te blijven. Maar, zeg mij, wat is er van die weduwe geworden? »

« Zij heeft een' anderen echtgenoot, en het volk, dat ik niet wilde beheerschen, een' anderen vorst gevonden: want het ontbreekt nooit aan liefhebbers voor eenen ledigen troon en een vermogen van een paar millioenen. »

LEONARD brak dit gesprek af, om zich naar het ministerie van Binnenlandsche Zaken te begeven, en de beide vrienden namen van elkander afscheid, na eene wederzijdsche belofte van elkander dikwijls te bezoeken.

Ongeduldig om het leven te genieten, gelijk allen, die laat op hunne rust komen, trof LAMBERT spoedig de noodige schikkingen, om zijne dagen kommerloos en aangenaam door te brengen. Als een voorzigtig geldbelegger, plaatste hij zijn kapitaal op onderscheidene wijzen. Twee honderd duizend francs werden tot den aankoop van een landgoed besteed; het overige werd voor de helft op het grootboek geplaatst, en voor de andere helft tot eenige wel overwogen speculatiën bestemd. Het landgoed bragt weinig op, maar dit inkomen was zeker; de speculatiën daarentegen gaven tien à twin-

ders dan om een' stilstand in onze financiën te voorkomen; dat dezelve niet in verband staat met politieke verschillen nopens de Grondwet, en niemand daardoor in zijne denkbeelden kan gepraejudicieërd worden; dat dezelve alleen ten doel heeft te zorgen, dat niemand in zijn geslacht of persoon schaden lijde, en door de aanneming dezer wet geenszins eene consequentie voor het vervolg zal ontstaan. Wat het tweede punt betreft, deed Z. Exc. opmerken, dat de wet in twee artikelen is gesplitst, en bij het eerste wordt voorgesteld eene verlenging der begrooting van 1839 voor 6 maanden. Z. Exc. beschouwde dit tijdstip niet te lang, vooral, wanneer men verlangt, dat in den tusschentijd zoo vele punten van hoog gewigt moeten behandeld worden. Dat de uitkeering uit de Oost-Indische kas niet onder de middelen voorkomt, moet, volgens Z. Exc., eenvoudig daaraan worden toegeschreven, omdat men vermeent, dat in 1840 de Oost niet zal kunnen renderen, en er overigens niet het minste oogmerk bestaat, om zich daarop in het vervolg te beroepen. Ten aanzien van art. 2 der voordragt, zeide Z. Exc., dat men de uitgaven, welke men met de leening van 6 millioen wil dekken, niet gespecificeerd heeft, ten einde alle verdere discussiën op dit oogenblik af te snijden, en de Kamer niet voor het vervolg de handen te binden, om de voortzetting dier uitgaven goed te keuren. Z. Exc. weidde voorts uit over de, namens Z. M. gegeven verzekering, welke hij ook herhaalde, dat de uitgaven voor oorlog, in 1840, de 12 millioen niet zullen te boven gaan. Verder ontwikkelde de minister de noodzakelijkheid, om voor 1840 meerdere middelen toe te staan dan over 1839, zoowel omdat de uitgaven met *f* 3,400,000 aan renten der 2½ Werk. Schuld, (ten gevolge van de vermindering van het Belgisch aandeel in de Nederl. Schuld), zijn vermeerderd, als doordien men op de *f* 1,200,000 uitkeering uit de Oost-Indische geldmiddelen in 1840 niet rekenen kan. Z. Exc. eindigde met het maken van twee algemeene aanmerkingen. De eerste was deze: dat de aanneming der wet noodzakelijk was tot het behoud van het openbaar crediet, eene teedere zaak, welke haren invloed op alle rijksaangelegenheden uitoefent, en hare aanneming voor dat crediet niet anders dan heilzaam zijn kan. De verwerping dezer wet daarentegen, kwam Z. Exc. allerverderfelijkst voor in het belang van het nationaal crediet; daar alsdan Engelschen en Duitschers, die sedert 1831 vele Nederl. fondsen hebben aangekocht, dezelve zouden verkoopen, de Amsterdamsche beurs drukken, en alle de onderpanden, bijv. bij de Nederl. Bank, in waarde doen verminderen. De tweede algemeene aanmerking bestond, volgens Z. Exc., daarin, dat de aanneming dezer voordragt de beste waarborg is, dat niet zoo veel wantrouwen en verschil van gevoelen hier te lande tusschen de onderscheidene staatsmagten bestaat. Z. Exc. kon niet gelooven, dat er hier te lande geene overeenstemming meer zou bestaan tusschen de Hooge Staatsmagten, geene eensgezindheid tusschen de Regering en de Vertegenwoordiging. Men moge verschillen over de beste middelen, om tot het goede doel te geraken; maar het doel van allen is: 's Lands welvaart te bevestigen en het openbaar crediet te handhaven. De aanneming dezer wet zal, zoo Z. Exc. vertrouwt, doen zien, dat dit het doel is van den Koning en der Staten-Generaal, ja van ieder Nederlander.

De beraadslagingen vervolgens gesloten verklaard zijnde, is het ontwerp van wet, met eene meerderheid van 35 tegen 14 stemmen, aangenomen.

Voor de wet hebben gestemd, de heeren: Snouck Hurgronje, van Rappard, Boddaert, van Hemert, van Tuyll van Heeze, Binkes, Hinlopen, Corver Hooft, van Asch van Wyck, de Jonge, Frets, Dyckmeester, Sandberg, Repelaer, van de Mortel, Vijfhuis, Gockinga, Brongers, van Akerlaken, van Hoorn van Burgh, van de Velde, van de Poll, Druyvestein, Verwey Mejan, Weerts, Kniphorst, d'Escury, Wijnaendts, Cats, Tromp, Clifford, Rengers, van Meeuwen, van der Gronden en van Swinderen.

Tegen hebben gestemd de heeren: Luyben, van Dam, Warin, Gouverneur, van Sytzama, Roëll, Romme, Schimmelpenninck, Backer, Bruce, van Alphen, Luzac, van Nagell, Gevers.

Afwezig waren de heeren, Beelaerts, Hooft, de la Court, van Tuyll van Coelhorst, van Wickevoort Crommelin en Star Busman.

Waarna de vergadering onbepaald is gescheiden.

AMSTERDAM 29 Dec. De heer de Wendt is, naar wij vernemen, benoemd tot president der Algemeene Rekenkamer, over de eerste drie maanden van 1840.

— Men schrijft ons, dat, bij een dezer dagen genomen Koninklijk besluit, aan den gepensioneerden kapitein-magazijnmeester van de artillerie der 2de klasse, J. W. Thielen, de titulaire rang van majoor is verleend, zonder bezwaar van 's Rijks schatkist.

— Aan mr. J. E. Risseeuw is, op zijn verzoek, ontslag verleend als notaris te Oostburg.

— Men verneemt, dat de heer J. W. Schröder is benoemd tot griffier van het kantongeregt te Kuilenburg.

— Men schrijft ons uit Rotterdam, dat aan den heer J. J. Imans, op zijn verzoek, eervol ontslag is verleend, als procureur bij de arrondissements regtbank te dier stede.

— In deszelfs jongste zitting heeft het archaeologisch genootschap te Athene onzen verdienstelijken en werkzamen landgenoot, den heer mr. B. H. Lulofs, hoogleeraar in de Nederlandsche letterkunde en welsprekendheid te Groningen, tot honorair lid aangenomen.

— Z. Exc. de luit.-generaal baron Krayenhoff heeft aan de bibliotheek der Leidsche hoogeschool het origineele en volledige handschrift vereerd van de geodesische en astronomische operatiën van 1802 tot 1811, in Holland, het tegenwoordige Koningrijk der Nederlanden, uitgevoerd. Dit handschrift, waarvan de resultaten door Z. Exc. in 1815 aan het publiek zijn medegedeeld geworden in zijn *Précis historique des opérations géodésiques et astronomiques faites en Hollande* (waarvan in 1827 eene tweede verbeterde druk verscheen), bevat niet slechts de registers der oorspronkelijke waarnemingen, maar ook de berekeningen, welke daarop zijn gegrond, en bestaat uit elf deelen in octavo en zeven deelen in folio.

Part. Corresp. SPRANG 25 Dec. Nog de volgende bijzonderheden meenen wij, aangaande de onophoudelijke brandstichtingen in dit ongelukkige dorp des kantons Waalwijk, provincie Noord-Braband, te moeten melden.

Van den 10 Nov. tot den 15 Dec. ll., brandden er alhier successivelijk zes woningen, met derzelver schuren, af, van de landbouwers de Rooij, van der Schans, Oerlemans, de Bruin, van Dalen, en van den broodbakker Soeters, mitsgaders ééne van den koopman van Dommelen, te Waalwijk. Algemeen was men overtuigd, dat deze rampen alleen aan de verregaandste boosaardigheid waren toe te schrijven, en moeijelijk laat zich de angst der ongelukkige inwoners beschrijven, die geen uur van het bezit hunner have en goed, — van hun leven zeker waren. Dag en nacht bewaakten zij hunne woningen, en zagen nogtans onverwachts dezelve in vlam staan.

De heer gouverneur dezer provincie, vergezeld van den heer griffier, was ooggetuige van den algemeenen schrik over een kwaad, dat in het akeligst donker schuilde, en boezemde door zijne tegenwoordigheid moed en vertrouwen in. De regtbank te 's Hertogenbosch, werkzaam in het nasporen van de oorzaken der gruwelen, zond den officier van justitie, den Ed. Achtb. heer Pape, insgelijks herwaarts, en het is bijzonder aan de activiteit van dezen ambtenaar dank te wijten, dat men de bewerkers van zoo veel onheils op het spoor is gekomen.

Twee verdachte personen waren, door den onvermoeiden ijver van den burgemeester Vergouwen, gearresteerd, die, schoon reeds op weg naar 's Hertogenbosch, echter, op last van gemelden heer officier van justitie, weder herwaarts werden teruggebragt, om door Z. Ed. Achtb. ondervraagd te worden. Na velerlei pogingen, gelukte het eindelijk Z. Ed. Achtb., de beide verdachte personen tot vrijwillige bekentenis hunner misdrijven te brengen, terwijl zij nog eenen derden als medepligtige aangaven, die dan ook terstond in verzekerde bewaring genomen werd.

Hoe verregaande de stoutheid der boosdoeners geweest is, blijkt daaruit, dat, terwijl de justitie met hare nasporingen bezig was, men nog pogingen gedaan heeft, om het huis van den waakzamen veldwachter Roose, op wien men boven allen gebeten was, in brand te steken.

En wie waren nu de snoodaards, diep genoeg ontaard, om zoo veel ramp te stichten, om zoo vele menschenlevens aan het onvermijdelijkst doodsgevaar bloot te stellen? Johannes Broeks, oud 17, Simon Versteeg, oud 18, en Wilhelmus Schampers, oud 22 jaren; deze laatste, hoezeer niet tot bekentenis gekomen, ligt echter onder de beschuldiging zijner beide medepligtigen, dat hij zelf de woning van den landbouwer de Bruin, bij wien hij als knecht diende, heeft in brand gestoken.

Reeds onderscheidene geroofde voorwerpen, onder anderen, de gouden sieraden van den koopman van Dommelen te Waalwijk, zijn teruggevonden.

In alle opzigten verdient de brigadier der marechausées van Opstal, voor zijne naauwgezette pligtbetrachting, den hoogsten lof, even als zijne onderhebbende manschappen, van welke er tijdelijk tien alhier zijn achtergebleven.

Naar men verneemt, is dronkenschap, volgens de bekentenis der jeugdige misdadigers, die zich thans in arrest te 's Hertogenbosch bevinden, de eerste aanleidende reden tot zoo vele verschrikkelijke euveldaden geweest. Niet genoeg kunnende voldoen aan hunne rampzalige neiging tot den drank, begrepen zij, dat het stelen, door middel van brandstichting, de kortste weg ware, om hen aan geld, en aan.... jenever te helpen!!!

BELGIE.

BRUSSEL 28 Dec. De directeur van de Belgische bank heeft doen aankondigen, dat, gelijktijdig met de betaling van de coupon van de aandeelen dier bank, welke op 1 Januarij 1840 vervalt, ook zal voldaan worden die, welke op 1 Jan. van dit jaar, ten gevolge van de staking der betalingen der bank, is moeten uitgesteld worden.

FRANKRIJK.

Part. Corresp. PARIJS 27 Dec. De kolonel Wilde, commissaris van het Engelsch gouvernement bij het leger van Espartero, is alhier aangekomen, en, naar welonderrigte personen, heeft hij stellig verzekerd, dat de gezegde veldheer niet vóór de maand Mei aanstaande eene aanvallende houding tegen Cabrera zal aannemen; maar zijn leger tot op dat tijdstip eene bloot verdedigende stelling zal blijven bewaren, ten zij onvoorziene gebeurtenissen in dit voornemen eenige verandering mogten noodzakelijk maken.

Eene télégraphische dépêche uit Marseille houdt het berigt in van de aankomst der stoomboot *Leonidas*, komende uit de Levant, met zeer belangrijke dépêches voor het Fransche gouvernement.

Heden is de heer Martin du Nord tot vierden vice-president der Kamer benoemd. Tevens zijn tot secretarissen verkozen, de heeren de Malleville, Havin, Dubois en Bignon; voor het overige leveren de beraadslagingen onzer Afgevaardigden volstrekt niets belangrijks op. Eerst bij de behandeling van het adres, zullen de discussiën een meer belangwekkend karakter kunnen aannemen; men verwacht alsdan, dat de questiën van Algiers en van het [illegible] tot levendige woordenwisseling zullen aanleiding geven.

ENGELAND.

LONDEN 20 Dec. In het begin dezer maand overleed, op een dorp nabij Birmingham, de heer Murdoch, de vinder der gazverlichting. Hij was, even als de beroemde James Watt, een Schot van afkomst en de zoon eens molenaars. Hij werd in 1754 bij Old-Cumnok nabij Ayrshire geboren, en kwam in 1777 naar Engeland, waar hij zich op het werktuigkundige toelegde en groote vorderingen maakte. Het eerste spoorweg-rijtuig werd door hem vervaardigd, naar de beginselen door Watt gesteld, die sedert voor alle werktuigen van dien aard gevolgd zijn. Watt roemt, in zijne toelichtingen over Robinsons verhandeling over de stoommachines, verscheiden belangrijke verbeteringen, door Murdoch uitgedacht. Doch zijne grootste verdienste bestaat in zijne vinding van het gazlicht, uit kolen en andere brandbare stoffen verkregen. Na verscheidene in het jaar 1792 gedane proeven, waarbij hij de voortreffelijkheid van dit licht boven dat uit olie en andere dierlijke zelfstandigheden bewees, gaf hij in het jaar 1802, ter gelegenheid van den vrede van Amiens, in het eerst openbaar blijken daarvan. In het jaar 1805 plaatste hij in de *philosophical Transactions* eene verhandeling over zijne vinding, waarvoor hij de gouden medaille van de Koninklijke Maatschappij van Wetenschappen verwierf. In zijne laatste levensjaren waren zoo wel zijne geestvermogens als ligchaamskrachten zeer verminderd. — Ook is te Londen dezer dagen overleden de in lord Byron's schriften en biographie meermalen genoemde dienaar des dichters, Fletcher, de *stanch yeoman*, die hem op alle zijne reizen vergezelde. In zijne laatste jaren leefde Fletcher in bekrompen omstandigheden, in weêrwil der ondersteuning van lord Byron's zuster, terwijl diens dochter, tegenwoordig lady King, zich aan den ouden man niet zou hebben laten gelegen liggen, zoo als zij welligt aan de nagedachtenis van haren beroemden vader verschuldigd was.

— De dagbladen van de Kaap de Goede Hoop ontvangen, en welke gaan tot den 2 November, zijn opgevuld met de beraadslagingen van de wetgevende vergadering over de ingebragte wet op de wisselbrieven, houdende bepalingen, welke strekken, om, in overeenkomst met hetgeen daaromtrent thans in Engeland bestaat, meer vrijheid te geven in het berekenen van interessen op voorgeschoten gelden. De wet zoude echter niet doorgaan; ofschoon er eene sterke partij bestaat, welke den handel in geld, even als anderen handel, vrijgesteld wil hebben; doch de gouverneur was er te[gen], gelijk ook de Protestantsche geestelijkheid en eenige voorname leden der [Hol]landsche kerk. — Van Port Natal had men vernomen, dat er twee[dragt] bestond onder de vijanden der boeren, welke zich in twee partijen, de [eene] onder Dingaan, de andere onder zijnen broeder, verdeeld hebben; doch [de] boeren vertrouwden geen van beiden. Men meldt nog van de Kaap, dat [het] Gouvernement besloten heeft, de troepen, vóór eenigen tijd naar Port N[atal] gezonden, en welke altijd in de nabijheid der boeren gekampeerd zijn [ge]weest, terug te laten komen, en dat er reeds een schip gehuurd was [om] hen te gaan afhalen.

— In bijzondere brieven van Lissabon wordt gemeld: — Het denkbee[ld], dat het Engelsch ministerie zich, na de opening van het Parlement, [niet] lang meer zal kunnen staande houden, doet lord Howard de Walden [h]eel veel van zijnen invloed verliezen. De Conde de Ega, een grande tot de pa[rtij] van Don Miguel behoorende, heeft vrijheid verkregen, om des Zondags part[ij] aan het hof bij te wonen, hetgeen als een eerste stap van het gouvernem[ent] om zich met die partij te verzoenen, beschouwd wordt; ook zoekt het [mi]nisterie, door vriendelijke schikkingen, de oppositie-bladen tot zwijgen [te] brengen. Men vreest, dat het gouvernement met het hof van Rome [in] moeijelijkheden zal komen, wegens de weigering van het exequatur, op [de] benoeming van den wel eerw. Antonio Pereira, die door den bisschop [van] Coïmbra tot vicaris van het bisdom van Bagra verheven is. Het fregat [de] *Duquera de Braganza* ligt gereed, om den nieuwen Portugeschen ambas[s]adeur naar Rio-Janeiro, en eenen anderen zaakgelastigde naar Buenos Ayres, tot sluiting van een vriendschaps- en handelverdrag aldaar, o[ver] te brengen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT 26 Dec. Sedert Hamburg een handeltractaat met de D[uit]sche tolvereeniging heeft gesloten, beijveren zich ook de Hanzesteden [Bre]men en Lubeck, om insgelijks zoodanig tractaat tot stand te brengen. [Het] belang der tolvereeniging neemt daardoor meer en meer toe. Van ond[er]handelingen wegens een met België te sluiten handelverdrag blijkt [nog] niets. Frankrijk echter heeft eene schrede van toenadering tot die tolv[er]eeniging gedaan, en ook van Engeland wordt zulks verwacht.

STADSNIEUWS.

Met genoegen vernemen wij, dat onze verdienstelijke stadgenoot, de he[er] F. Stoll, guitarist, voornemens is, op donderdag den 9 Januarij aanstaa[n]den, een concert in den Hoogduitschen schouwburg alhier te geven. [De] concertgever heeft alles aangewend, om aan hetzelve den meesten luister te zetten, daar, zoo als wij vernomen hebben, de heeren Döhler, Tuijn en Fischer, mad. Dulcken en mej. Buijs, bij die gelegenheid op nieuw hun talenten zullen ten toon spreiden. Onder anderen zullen mad. Dulcken en de heer Döhler een concertante voor twee piano's voordragen. De concertgever zal met den heer Döhler een nieuw duo van Mosscheles voor piano en guitarre spelen, en zich obligaat in een nieuw door hem gecomponeerd concert, en variatiën op de guitarre doen hooren. Het programma zal nader worden bekend gemaakt.

Dat er bij de schippers van het trekschuiten-veer tusschen deze hoofdstad en Haarlem, zoo als door een dagblad is vermeld, het voornemen zou bestaan, om de dienst op dat veer met 1° Januarij 1840 te staken, is geenszins eene besliste zaak. Wij zijn verzocht dit gerucht, hetwelk genoemden schippers niet voordeelig kan zijn, tegen te spreken. Alleen schijnt er sprake, om, althans voorloopig gedurende de wintermaanden, de uren van vertrek hunner schuiten te verminderen, en te bepalen op tweemalen daags van elke der beide steden.

LONDEN, 27 December.

Consols op tijd 3 pCt. [illegible]. Brazilie 5 pCt. 71½. Columbia 2de Leen. 6 pCt. 24 à ¼. Mex. 6 pCt. 28¾. Ardoins m. c. 5 pCt. 25. Deferred 11[½]. Denemarken 74. Holland 2½ pCt. 52¼ à ⅜. Dito 5 pCt. 97½ à 98½. Portugal 3 pCt. 23½. Dito 5 pCt. 33⅝.

LONDEN, 27 December.

De aanvoeren sinds Maandag zijn matig. *Tarwe* zonder verandering. *Garst* gaat zeer traag van de hand. *Haver*, goede partijen, vast op de prijzen van Maandag. In *Boonen*, *Erwten* en andere Graansoorten geene bijzondere variatie, maar de handel is over het algemeen traag.

De Middelprijzen der laatste zes weken zijn:

	Tarwe,	*Garst*,	*Haver*,	*Rogge*,	*Boonen*,	*Erwten*.
voor:	67/2	41/3	25/7	38/4	45/.	43/10
de regten zijn:	18/8	1/.	9/3	12/6	2/.	5/

Effecten-Societeit.

AMSTERDAM, 28 December, des Avonds.

Cert. Werk. Schuld 2½ pCt. 51⅞, $\frac{13}{16}$, ⅞; gebl. $\frac{13}{16}$ à ⅞.
Kansbilletten *f* 23⅞.

AMSTERDAM 29 December, 5 Ure.

Cert. Werk. Schuld 2½ pCt. 51⅞, $\frac{13}{16}$, ⅞, $\frac{15}{16}$ à 52.
Kansbilletten *f* 23⅞, $\frac{15}{16}$, 24.
O. I. Leening 5 pCt. 95$\frac{11}{16}$, ¾.
Handel-Maatsch. 167⅞, 167, ¼, ⅜, ¼, ¾, 168, 167⅞.
Syndicaten 4½ pCt. 92, tot 1° Februarij.
Ardoins à £ 85. 5 pCt. 22⅞, $\frac{15}{16}$, 23.
Coupons Columbia enk. *f* 3.

---

tig pCt. jaarlijks, maar gingen van eenige gevaarlijke kansen vergezeld, zoodat het inkomen, alles door elkander gerekend, vijf-en-twintig duizend francs bedroeg; en nimmer hadden de buitensporigste wenschen van LAMBERT verder gestrekt. Zijn droom was derhalve verwezenlijkt, en met onbenevelde vreugde zag hij de toekomst in.

«Ik ben onafhankelijk,» dacht hij, «en vrij, om in de schoonste en gelukkigste stad der wereld geheel naar mijn' zin te leven; ik ben geheel meester van mijnen tijd, en behoef aan niemand rekenschap van mijne daden te geven. Van allen band bevrijd, geenen post waarnemende, van niemand ter wereld afhankelijk, betreed ik onbelemmerd den breeden weg, door mij gekozen.»

Elken morgen, bij zijn ontwaken, zweefde deze gedachte den gelukkigen LAMBERT voor oogen. Eens kwam LEONARD, die zijne prefectuur nog niet verkregen had, hem berigten, dat hij hem den volgenden Zondag niet naar *Fontainebleau* zou kunnen vergezellen, omdat zijne ambtsbezigheden hem beletteden, hem dit voorgenomen uitstapje te doen, daar de minister, die hem voor eenigen tijd in zijn kabinet liet werken, eenen gewigtigen arbeid, die spoed vereischte, van hem had gevorderd.

«Slaaf, die gij zijt!» riep LAMBERT uit. «Zelfs des Zondags kunt gij niet over u zelven beschikken! Ik beklaag u, want dit togtje, in gezelschap van schoone en bevallige vrouwen en geestige letterkundigen, zal alleraangenaamst zijn. Maar ieder zijn smaak, mijn arme LEONARD; gij zult voor den minister werken, want gij hebt lust om prefect te worden, en ik, die van slaafsche ambtsbetrekkingen en vergulde ketenen den grootsten afkeer heb, ben aan den anderen kant verzekerd, in mijne vermaken nimmer gestoord te zullen worden. Ik zal naar *Fontainebleau* gaan, en niets ter wereld kan mij dit beletten, want ik ben onafhankelijk!»

Terwijl hij aldus sprak, overhandigde zijn bediende hem een briefje, in tweeën gevouwen, waarvan hij kennis nam, en verbleekte.

«Wat doet u ontstellen?» vroeg LEONARD.

«Het is een bevel om Zondag de wacht te houden,» antwoordde de zich onafhankelijk wanende man.

«Hoe zoo! gij behoort onder de nationale garde?»

«Men heeft mij, ondanks alle mijne vertoogen, daarin ingelijfd; ik had den maire van het arrondissement geschreven, en hem alle de redenen medegedeeld, die mij van de dienst moesten doen vrijstellen, maar het schijnt, dat zij geen' ingang hebben gevonden.»

«Gij bezit immers alle de vereischte hoedanigheden? Gij zijt Fransch burger, rentenier, eigenaar, en ingezeten van *Parijs*; slechts acht en veertig jaar oud, geniet gij eene volmaakte gezondheid. De nationale garde kan u derhalve niet ontberen, en gij kunt haar niet ontkomen, ten ware gij even als vroeger ten opzigte van de conscriptie wilt handelen, en andermaal op reis gaan.»

Den volgenden Zondag echter verkoos LAMBERT, die zijn plan niet wilde opgeven, de wacht niet te houden, en ging naar *Fontainebleau*; maar eenige dagen daarna werd hij voor den krijgsraad gedagvaard, en tot eene gevangenisstraf van vier en twintig uren veroordeeld. Te vergeefs appelleerde hij voor het hof van cassatie: dit veroorzaakte hem slechts meerdere onkosten, en op zekeren morgen werd hij door twee gendarmen ten vriendelijkste genoodigd om hen naar het huis van arrest der nationale garde te willen volgen.

Dit was voor de onafhankelijkheid van den heer LAMBERT een vreeselijke slag! Na acht en veertig jaren in hare verkrijging, verdediging en bevestiging doorgebragt, leed zij op zulk eene ellendige klip schipbreuk! Op het oogenblik zelf, dat zijne vrijheid verzekerd scheen, zette men hem gevangen! Intusschen moest hij zich aan deze harde wet onderwerpen, en na zijne gevangenschap te hebben doorgestaan, bukte LAMBERT het hoofd onder de zware beeremuts, en voortaan, wanneer hij eene pleizier-partij ondernam, deed hij zulks onder de uitdrukkelijke voorwaarde, dat hij op dien dag de wacht niet zou behoeven te houden.

Van toen af was zijn leven verbitterd, en zijnen kapitein, sergeant-majoor en tot aan zijn korporaal toe, beschouwde hij als zoo vele dwingelanden. Welk eene vernedering! En tot overmaat van ramp, was hij bij eene compagnie geplaatst, waar de strengste krijgstucht werd in acht genomen. Eindelijk bekwam hij door een' kouden winternacht, toen hij de wacht hield, eene bezetting op de borst, waarop men hem een verlof van zes maanden verleende. LAMBERT wenschte zich met zijne tijdelijke vrijheid geluk, en daar het voorjaar nu gekomen was, maakte hij met eenige vrienden plan, om zijn landgoed in *Normandie* te bezoeken, niet twijfelende, of hij zou thans vrij zijn, om naar zijn' smaak te leven.

Doch LAMBERT had, niet buiten den waard, maar buiten het hof van assises gerekend. Acht of tien dagen vóór het tijdstip, tot zijn vertrek bepaald, vernam hij officiëel, dat hij door het lot bestemd was, om in de jury voor de eerstvolgende assises zitting te nemen. Derhalve was het, of alle maatschappelijke instellingen tegen zijne onafhankelijkheid zamenspanden, en in zijne hoedanigheid van Fransch-burger, was hij niet alleen geroepen, om gewapenderhand de rust te handhaven, maar ook om regt uit te oefenen, van welke hij geen' afstand kon doen, zonder beboet te worden.

De dienst der burgerwacht is voorzeker een zware last, doch de betrekking van lid der jury is niet minder onaangenaam. Een gezworene blijft gedurende veertien achtereenvolgende dagen, als vastgenageld aan zijnen zetel. Veertien dagen achtereen moet hij van den ochtend tot den avond de vervelende acten van beschuldiging, de langwijlige redevoeringen der advocaten en van het openbaar ministerie, de elkander tegensprekende getuigenissen en strikvragen tot de beschuldigden gerigt, geduldig aanhooren. Gedurende al dien tijd moet hij het verhaal der walgelijkste en schaudelijkste feiten verdragen, en het menschelijk geslacht van zijne afschuwelijkste zijde aanschouwen. Om dit leven te lijden, moet hij des morgens vroeg opstaan, en somtijds niet vóór tien ure des avonds het middagmaal gebruiken; nu en dan zelfs wordt de zitting tot laat in den nacht voortgezet.

In plaats van naar zijn landgoed te reizen, begaf de heer LAMBERT zich naar het hof van assises. De zittingen van dat kwartaal waren zeer belangrijk; de jury zond verscheidene misdadigers naar de galeijen, en zelfs werd een moordenaar tot de doodstraf veroordeeld. Dit vonnis werd bij de meerderheid van eene enkele stem uitgesproken, en de heer LAMBERT was een dergenen, die voor de zwaarste straf hadden gestemd. Toen de misdadiger zijn vonnis had aangehoord, stond hij op, en zijne hand naar de jury uitstrekkende, zeide hij op eenen hollen en indrukwekkenden toon:

«Mijne Heeren, gij hebt eenen onschuldige naar het schavot gezonden! Mijn bloed kome op u neder!»

Deze woorden werkten levendig op de verbeelding van den heer LAMBERT en langen tijd daarna zag hij in zijne droomen, de bloedige schim des veroordeelden, welke hem toeriep: — Uwe stem heeft mijn hoofd doen vallen!

De onder-prefect LEONARD verkreeg eindelijk de prefectuur, om welke

De hoogere prijzen, waarop reeds gisteren de Binnenlandsche Fondsen waren gekomen, in het vooruitzigt, dat de voorgestelde crediet-wet voor zes maanden door de Tweede Kamer der Staten-Generaal zoude worden aangenomen, hebben zich heden, na het aannemen dier wet, goed gehandhaafd, en blijven ten slotte nog algemeen iets williger; over het geheel was echter de handel daarin niet uitgebreid; alleen in Integralen was nog al affaire. De Aand. Handel-Maatschappij vertoonden in den beginne eene kleine neiging tot prijsvermindering, doch ook daarvan herstelde zich de prijs tot 168; in dit Fonds ging vrij veel om.

In de vreemde Fondsen was weinig handel; Ardoins waren, ten gevolge van het lager merk van Antwerpen, aanvankelijk iets flaauwer, doch ook daarin vertoonde zich op het einde meerder kooplust.

FONDSEN EN WISSELKOERSEN OP VREEMDE BEURZEN.

LONDEN, 26 December.

Consols op tijd.	3 pCt.	92⅞.	Spanj. Ard. m.c.	5 pCt.	25 à ⅛.
Brazilië.......	5 »	71 à 72.	Passive.......	»	6¼ à ½.
Columbia 2e L..	6 »	24⅜ à ⅞.	Deferred......	»	11¾ à 12.
Mexico........	6 »	28⅜ à ⅞.	Portugal.....	5 »	33⅛ à ⅞.
Rusland......	5 »	111 à 112.	dito	3 »	23⅝ à ⅞.
			Holland......	2½ »	52⅝ à ⅞.
			dito	5 »	97½ à 98⅛.
			dito O. I.....	5 »	95½ à 96⅛.

De Engelsche Fondsen waren heden iets beter; in de vreemde was weinig variatie; alle waren zeer vast; alleen Hollandsche bleven lusteloos.

PARIJS, 27 December.

Inschr. op ult.	5 pCt. 112.10.		Spanj. Ardoins.	5 pCt.	25⅝.
dito contant.	5 » 111.90.		Passive......	»	6⅜.
dito op ult...	3 » 80.55.		Napels, Falcon.	5 »	102.05.
dito contant.	3 » 80.35.		Portugal.....	3 »	23¼.
Bank-Actiën...	fr. 2920.				

In de Fransche Fondsen was heden veel affaire; aanvankelijk waren de prijzen flaauw, doch hebben zich ten slotte weder eenigzins hersteld; de 5 pCt. daalden tot 111.85, en bleven 112 10; de 3 pCt. herstelden zich van 80.47½ tot 80.55 à 60. De geruchten omtrent de reductie blijven aanhouden, en heeft zulks natuurlijk veel invloed op de prijzen, voornamelijk op die der 5 pCt. In de vreemde Fondsen was geene variatie; de Obl. in de Bank der Vereenigde Staten zijn à 92¾ en 93 verhandeld.

Na de beurs: 3 pCt. 80.52½.

Wisselk. Amst. 1/m 56⅝; 3/m 57⅛.

ANTWERPEN, 28 December.

België.......	5 pCt. 100¾.		Ardoins......	5 pCt.	22¼, ⅝.
dito	4 » 92¼.		Uitgestelde....	»	7.
dito	3 » 70¼.		Napels, Falcon.	5 »	96.
Metaliek.....	5 » 107¼.		Pol. Lot. fl. 300..	f	124.
Partialloten....	f 454.		dito 500..	»	133.
Loten fl. 500..	» 370.		Brazilië.....	5 »	73¼.
Darmst. Loten..	» 24¼.				
Nassau Loten..	» 32¼.				

De handel in de Ardoins was heden niet belangrijk; in den beginne werden eenige stukken tot 23 verhandeld, doch ter beurze waren dezelve à 22¾ aangeboden, en bood men 22⅝; nadat evenwel het onveranderde merk van Parijs bekend was, bleef men 22¾ g. Premie 1/m 23½ à 1. Coupons 17½.

BRUSSEL, 28 December.

De prijs der Ardoins was heden aanvankelijk 23 à 1/16, doch bleef 22⅞ p., ¾ g.; het merk van Parijs was eerst laat bekend.

FRANKFORT A/M, 26 December.

Metaliek......	5 pCt. 106¾.		Pol. Lot. fl. 500	»	78⅝.
dito	4 » 99¼		dito 300	»	70.
dito	3 » 79⅝		Holland......	2½ pCt.	50⅞ à 11/12.
Bank-Actiën...	» 1988.		Syndicaat....	4½ »	91⅛.
Loten fl. 500..	» 142½.		dito	3½ »	75¼.
dito 250.	» 111⅛.		Spanj. Ard....	5 »	7½ à ⅝.
			Portugal......	3 »	16.
			Taunusbahn....	f	378½.

Ook heden was van Hollandsche Fondsen weder veel affaire in Integralen, welke echter ten slotte door eenen belangrijken verkoop eenigzins flaauwer dan gisteren bleven. In de Syndicaten ging zeer weinig om. De Ardoins waren, ten gevolge van het hooger merk van Londen, zeer gewild, en steeg de prijs ½ pCt. In de Oostenrijksche en overige Fondsen ging, bij onveranderde koersen, zeer weinig om.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Scheepstijdingen.

Het schip Diana, Kapt. Vatrien, v. Hull n. Antwerpen vertrokken, is den 24 Dec. op Saltfleet gestrand; doch zou, na een gedeelte der lading gelost te hebben, weder afgebragt worden.

Het schip Eleonora Sophia, Kapt. ....., v. Rio-Janeiro n. Falmouth, om order, is den 23 Dec. met schade te Tenby binnengeloopen.

Het Belgisch schip Jupiter, Kapt. Brix, en het schip Jonge Johanna, Kapt. Bergman, v. Teignmouth n. Londen, zijn den 24 Dec. te Ramsgate binnengeloopen; het eerste met verlies van ankers en touwen, en het tweede in zinkenden staat.

Het schip Suzanna Catharina, Kapt. Corbière, van Amsterdam n. Batavia, met schade te Rio-Janeiro binnen, was den 14 Nov. aldaar bezig met het weder innemen der lading.

BINNENGEKOMEN.

TEXEL 28 Dec. W. N. W. — T. Knigg, Everhard, Batavia.
VLIE 26 Dec. W. — W. Cousins, Friends, Londen.
TERSCHELLING 25 Dec. W. tot W. N. W. — Niets.
HELVOET 28 Dec. N. W. — J. Moffat, Lee, Hull.
BRIELLE en MAASSLUIS 28 Dec. N. W. — Niets.
BAHIA 24 Oct. De Cock, Rubens, Lissabon.
HAVRE 26 Dec. Beanse, Isabella, Baltimore.
ANTWERPEN 27 Dec. Whitecombe, Soho (S), Londen. Jansen, Hesperus, dito. — Op de Rivier: Berg, Urania, Rio-Janeiro n. Antwerpen. Simous, Vr. Theresia Josepha, Rotterd. n. Gend. Huys, 3 Frères, do n. do.
GEND 26 Dec. Brodersen, Angelina, Londen. Nifors, Giraffe, Dantzig.
DOUGLAS 20 Dec. Schabeling, Harmonie, Rotterdam.
LEVERPOOL 24 Dec. Hennot, Perseverant, Antwerpen.
BRIXHAM (TORBAY) 23 Dec. De Luz, Santa Rita, Amsterdam n. Port à Port. — 24 Dec. Schipman, Stad Meppen, Antwerpen n. Marseille; beide wegens tegenwind.
PORTSMOUTH 25 Dec. (Op de Modderbank): Glad, Frederick VI, Antwerpen n. de Middellandsche Zee.
COWES 25 Dec. Jurgensen, Alwina, Rio-Janeiro, om order.
Bij COWES 25 Dec. Jansen, Leontine, Rotterdam n. St. Ubes.
Bij DUNGENESS 25 Dec. Derks, Jacob Cats, Batavia n. Dordrecht; was sedert voor den wal.
STOCKTON 23 Dec. Miller, Gynamede, Rotterdam.
LEITH 20 Dec. Grant, Rhine, Rotterdam.
INVERKEITHINGH 20 Dec. Allen, Lady Paget, Rotterdam.
CUXHAVEN 21 Dec. Klawitter, Dantzig, Rio-Janeiro. Pust, Elisabeth Louise, Laguna. Tetzen, Eleonora, Marseille.
STAVANGER 6 Dec. Praest, Gode Haab, Amsterdam n. Kopenhagen, met schade.
DRAMMEN 7 Dec. Smith, Medborgeren, Amsterdam.

UITGEZEILD.

TEXEL en HELVOET 28 Dec. Niets.
VLISSINGEN 26 Dec. P. Willemsen, de Cock, Rotterdam n. Batavia. — 27 Dec. Morris, Lively, Antwerpen n. Leith.
RIO-JANEIRO 14 Nov. (Zeilklaar): Butler, Eliza Ann, Antwerpen.
NEW-BEDFORD 21 Nov. ....., Avancen, Rotterdam.
BALTIMORE 27 Nov. (Zeilklaar): Ruyl, Sara, Rotterdam.
LEVERPOOL 23 Dec. Rooms, Louise, Antwerpen.

VAART OP DEN RIJN.

AMSTERDAM, 29 December 1839.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Keulen,	het schip Herta,	schipper	P. J. Balk.
» Mannheim,	» » das Gute Vertrauen,	»	Joh. Tielman.
» Mainz,	» » Noord-Holland,	»	Th. Klosterman.

CAUB 24 Dec. *Voorbijgevaren:* J. Kromsteich, van Mainz naar Rotterdam, met 3,347 ctr., en J. Brassel, v. Bacharach n. dito, met 2,000 ctr.

Rijnhoogte te Keulen, 26 Dec., 15 voet, 14 duim. Caub, 25 Dec., 9 voet, 1 duim.

Cargo-Lijsten.

ROTTERDAM.

PADANG, P. Jansen, *Factory.* 6515 z. Koffij, 1 ktjs. Stof- en Staafgoud, 1 p. Madera Wijn, Nederl. Handel-Maatschappij.
L. van Geelkerken, *Harmonie.* 3050 z. Koffij, 621 z. Peper, 3 k. Gember, Nederl. Handel-Maatschappij.

ANTWERPEN.

RIO-JANEIRO, J. Lockyer, *George Robinson.* 1230 b. Koffij, C. Pecher; 1149 b. do., Handel-Maatschappij, te Antwerpen.
HAVANA, J. Minne, *Jean van Eyck.* 1404 k. Suiker, Handel-Maatschappij te Antwerpen; 1 partij Sigaren, Order.
J. de Bogena, *N. J. Debogona.* 800 k. Suiker, Marix en Co.

HANDELBERIGTEN.

KOLONIALE EN ANDERE GOEDEREN.

ROTTERDAM, 28 December.

KOFFIJ. 1,925 balen Brazil werden tot 29 c. entr. afgedaan.

ANTWERPEN, 28 December.

HUIDEN. 600 drooge Montevideo, van circa 12¼ ℔, dezer dagen van Havre aangevoerd, zijn tot geheim gehouden prijs verkocht.

TABAK. 70 balen Havana en Cuba zijn tot diverse prijzen afgedaan.

GRANEN, ZADEN, OLIE, ENZ.

MARSEILLE, 20 December.

De prijzen der *Tarwe* zijn rijzende; de mooije qualiteiten vooral zijn gezocht.

ROUAN, 24 December.

Sedert Zaturdag zijn 24 schepen, met *Tarwe* beladen, aangekomen. *Meel* gaat trager van de hand, en *Tarwe* geldt fr. 24 à 27, naar qualiteit.

Kunsten en Wetenschappen.

TESSELSCHADE. Jaarboekje voor 1840. 247 bladz. gebonden op snede, met Platen en Vignet, te *Amsterdam*, bij HENDRIK FRIJLINK, *f* 4.50. (*).

Ten aanzien van het dichtstuk: «RIJKDOM» zouden wij den heer Potgieter zoo veel aangenaams niet kunnen zeggen, zonder ons aan opzettelijke misleiding schuldig te maken. Het stuk is niet minder lang dan twintig lange bladzijden, vol vijfvoetige *jamben:* lamlendige knapen, die, wetende van fraaije figuren noch wendingen, zelden of nooit uit den pas gaan. Wij zagen dadelijk hunnen lammen tred en tegen den langen weg op; maar de veelbelovende leuze: RIJKDOM, UIT DE NALATENSCHAP VAN EEN' OUD VRIJER, deed ons het werk ondernemen, en eenmaal begonnen zijnde, onderwierpen wij ons verder aan deze toetse des gedulds, en lazen door tot het einde, zonder toen van hetgeen wij gelezen hadden nog eenige duidelijke voorstelling te kunnen vormen. Wij kunnen het ook nog niet op dit oogenblik, en herlezen?! — Ach neen, herlezen doen wij dit stuk niet, al deed men het ook in den jaargang van 1841 herdrukken.

Nu het Nederduitsche proza, onder de gelukkige behandeling van zoo vele geleerde, vernuftige, kernige en gevoelvolle schrijvers, in alle genres van stijl, zoo zeer vooruitgaat, zou men meenen, dat ook de jeugdige beoefenaren der dichtkunst de noodzakelijkheid moesten inzien, om aan hunne *poëtische* voortbrengselen de uiterste zorg te besteden, ten einde daardoor de poëzij in hare voormalige meerderheid boven het proza te helpen handhaven. Behalve echter bij Beets, Brester, Burlage, Greb, Hazebroek, ter Haar, de Kanter en nog ettelijke anderen schijnt juist het tegenovergestelde plaats te hebben; zoodat de verzen van de meesten en daaronder zelfs van TOONGEVERS IN DE KUNST, aan het ontleedmes der kritiek zoo veel te doen geven, dat men voor de moeijelijkheid, om bij zulke wanschapen *Cadavers* te *doceren*, huiveragtig terug deinst. Volstrekt niet indachtig aan den gulden regel van Boileau: *Vingt fois sur le métier remettez votre ouvrage*, dien de prozaschrijvers blijkbaar met ijver pogen na te leven, schrijft het grootste gedeelte der poëtische jongelingschap hare verzen op, alsof het aanteekeningen waren in een kladboek, of, op zijn best genomen, brieven aan familie over dagelijksche onderwerpen, en meent voor de kunst iets nuttigs te hebben gedaan, als het eenige vellen met regels, in syllabental en klemtoonengeklep aan elkander gelijk, heeft volgeschreven, of anders, in meer Romantischen vorm, eenige honderdtallen fraaiklinkende woorden naar verschillende afmetingen heeft zamengeschaard, en door middel van het rijm aaneengehecht. Op deze wijze moet noodwendig volgen, hetgeen ten deele alreeds gevolgd is, dat, namelijk, de proza hare tot dus verre meest geliefde zuster den voorrang afwint, en dat het publiek de kernigheid, helderheid, eenvoudigheid, gevoeligheid en kracht der proza verre verkiest boven het slordige, gezwollene, ijle, koude, duistere, gewrongene, onduidelijke, geheel onafgewerkte der nieuwere poëzij.

De heer Potgieter behoort tot die jonge dichters, van welke wij veel verwacht hebben. Zijn aanleg was en is nog ongemeen, zoodat het van hem zelven afhangt, door betere beoefening van taal en stijl (*poëtische*) en behoorlijke zorg voor de zuiverheid, welluidendheid, doch vooral correctheid zijner verzen, onder de *voornaamste* dichters van Nederland eene *eerste* plaats te bekleeden. Wilde hij zich de moeiten geven, die daartoe vereischt worden, wij zouden dat eene onschatbare winst achten voor de poëzij, welke, zoo als wij gezegd hebben, eene ernstige beoefening en naauwgezette studie vordert, om door de proza niet geheel verdrongen te worden. Maar deze «RIJKDOM» draagt geen spoor ter wereld, dat de dichter eenige neiging heeft, om zich die moeiten te getroosten. Welk een vervelend *gesang;* — wij zouden bijkans iets anders hebben geschreven. Hoe zou de geestige Tesseltje hare schoone oogen van onwederstaanbaren slaap hebben betogen gevoeld, indien zij gedwongen ware geweest deze vijfhonderd *pentameters* in hunnen eentoonigen slentermarsch te hooren voorbijtrekken? — Wat baat het den lezer, of dit langdradige stuk in onderdeelen: het woud, de schouwburg, de kerk, het bad, en het graf gesplitst is! — Alle contrast van licht en schaduw ontbreekt; geen «*helaas!*» geen «*ai mij!*» geen «*oef!*» zelfs, hoe welgemeend ook aangebragt, zijn magtig genoeg, om het gevoel op te wekken, op hetwelk te werken de dichter ten oogmerk heeft gehad. ... deze algemeene aanmerkingen stappen wij van dit stuk af, hetwelk twintig bladzijden te lang is, en wel *armoede*, in plaats van *rijkdom* mogt heeten; doch zullen, des gevorderd, zeer gaarne op hetzelve terugkomen, en de gebreken er van meer in de bijzonderheden aanwijzen.

Van de drie kleinere dichtstukken van den heer Potgieter achten wij HILDA het beste. CHARLOTTE onderscheidt zich hier en daar door eene allerzonderlingste woordvoeging; zoo als, bij voorbeeld:

Uw blanke wangen zachtkens bloosden; voor:
Uw blanke wangen bloosden zachtkens.
'k Haar toch niet kuste; voor:
Ik kuste haar toch niet.
Uw hand — de plek mij wees; voor:
Uw hand wees mij de plek.
Uw blik zich in dien rijkdom baadde; voor:
Uw blik baadde zich in dien rijkdom.
Een huivring door uw leden trilde; voor:
Een huivring trilde door uw leden, enz., enz.

Wij begrijpen niet, wat den heer Potgieter tot deze zonderlinge *transpositiën* beweegt; of het moest zijne bedoeling zijn den vromen Dathenus te volgen, om ons terug te brengen tot de *syntaxis* der 16de eeuw.

Gy deet 't water in den dalen aldaer
End liet springen schoone fonteynen claer.

of

De wolcken worden door zyn cracht gedreven,
Den haghel ruysschende daer dan tot gaer.

Van dezelfde *transpositiën* wemelt de Romance: AAN 'T VENSTERKEN VAN ELZEMOER; doch het jaartal 1537 staat er boven, en als bloote aardigheden, om aan het stukje de kleur van den tijd te geven, laten wij ze gelden. Hier en daar evenwel hebben wij er moeite door gehad om den zin te verstaan, en wij twijfelen zeer, of ook het publiek zich de moeite zal geven, om het duistere, dat er in is, op te helderen. Jammer van dit naïve, lieve, leerzame stukje, hetwelk zeker voor de meeste lezers bedorven is, terwijl het anders welligt binnen kort in veler geheugen zou zijn geprent geworden.

Onder den titel HUGO EN GISELA vindt men van den heer Heije eene bijdrage tot een plaatje, met het onderschrift: *Het slot Falkenstein aan de Nahe.*

De legende van Gisela is hoogst eenvoudig: haar vader, in gevangenschap verzuchtende, deed de gelofte, dat zijne dochter, indien hij bevrijd wierd, zich in een klooster zou begeven, en den sluijer aannemen. Daarop volgde zijne bevrijding; maar Gisela, om aan het klooster te ontgaan, verdronk zich. Haar lijk werd nabij den Muizentoren te Bingen gevonden.

Deze legende heeft de heer Heije behandeld; maar hoe?

In eenen *proloog* zegt hij, omstreeks Bingen eenen troep nimfen van de Nahe en van den Rhijn, met derzelver koningin, ontmoet en beluisterd te hebben. Vervolgens deelt hij den beurtzang dier nimfen en koningin mede. De nimfen der Nahe vermanen ridder Hugo van den Valkensteen om haar getrouw te blijven; maar deze ridder slaat die vermaning in den wind. De nimfen van den Rhijn beschrijven de te huiskomst van Gisela's vader, en de mededeeling aan de jonkvrouw, dat hij haar gewijd heeft aan de heilige maagd Marije. De koningin der stroomgodessen bemoedigt Gisela om in de rivier te springen. De nimfen van den Rhijn beschrijven, hoe Gisela in den stroom verdween, en de nimfen der Nahe melden, ten slotte, dat en hoe Hugo haar naspringt. Nu volgt een *metaloog*, en daarin eindigt de dichter met te zeggen, dat hij des avonds gaarne langs het strand wandelt, en dan *bij Noordwesten wind* wel eens kreten hoort van oorlog en glorie, en tegen bloedig rood, aan de kimmen vlooten ziet, die schimmen uit de historie zijn, veel te groot voor de tegenwoordige dichters; maar dat hij er nog nooit eene weeklagt gehoord heeft van dien ridder Hugo van den Valkensteen over der nimfen wraak. Uit deze eenvoudige opgave blijkt al dadelijk, dat de *proloog* en de *metaloog* er nutteloos bijhangen.

Welk doel toch heeft die *proloog*, met de ongerijmde verzekering, dat de dichter zelf de nimfen gezien en gehoord heeft, hetgeen die nimfen doet voorkomen als nog bestaande in onzen tijd, dat ieder schoolknaap *beter* weet, en met de even ongerijmde vraag aan den lezer: of hij ook ze gehoord heeft? — En wat heeft de *metaloog* te beduiden, met die allerzonderlingste betuiging, dat de dichter aan ons Hollandsch strand nog nimmer dien ridder Hugo heeft hooren weeklagen: hetgeen toch wel van zelve spreekt, daar die Hugo reeds eenige eeuwen lang is dood geweest, en, al geloofde men aan spoken, zelfs dan nog zijne klagende schim niet aan onze duinen, maar ergens aan den Rijn gezocht zou moeten worden? —, Wij begrijpen er niets van.

Tusschen deze bolsters ligt, als kern, de Beurtzang, die, wat zoetvloeijendheid betreft, wel geslaagd is; maar wat zullen wij zeggen van het plan? — Wat zou men zeggen van den schilder, die een tafereel leverde, waarin beide de Moeder Gods en Kotzebue's koningin der spooknimfen als evenzeer gezag hebbend en handelend waren voorgesteld? — Zou het Land niet van zijnen wansmaak en gebrek aan oordeel gewagen? — En is dan in een dichtkunstig tafereel met den goeden smaak bestaanbaar, hetgeen alle kieschheid van gevoel beleedigen zoude in een schilderkunstig tafereel? — Voorzeker neen. Wij begrijpen het niet, hoe dit den heer Heije heeft kunnen ontgaan; het zou gewis hem de verkeerdheid hebben doen gevoelen eene koningin van heidensche riviernimfen te verzinnen, en met de H. Moedermaagd in verband te brengen.

Ook de verzen zijn niet onberispelijk; wij bepalen ons tot de beschouwing van het eerste couplet:

Hoordet ge ooit het lied der stroomgodessen!
Als de maan door 't vloeijend zilver schijnt
En in 't diepst van 't helder nat verdwijnt;
Wen zij, bij het kemmen van heur tressen,
Gouden wolk, die schemert om heur heen,
Schalks of droef gewagen van 't verleên?

Dat de vraag ongerijmd is, hebben wij boven reeds gezegd; de lezer zou haar kunnen beantwoorden met deze: *is er dan nog gelegenheid om stroomgodessen te hooren zingen?* Maar wat beteekent de bijvoeging: *als de maan door 't vloeijend zilver schijnt?* Wil dat zeggen, dat zij niet anders zingen dan bij maneschijn, of dat men ze liefst bij maneschijn moet hooren? De maan schijnt ook niet *door*, maar wel *op* of *in* het water. Dat de derde regel geheel overbodig en een bloote stoplap is, behoeven wij niet aan te merken. En wat zegt die ongelukkige regel? — *Dat de maan, als zij* SCHIJNT *door 't vloeijend zilver, alsdan ook* VERDWIJNT *in 't diepst van 't helder nat.* Wij begrijpen er weder niets van; de maan valt toch niet in het water; verdwijnen ook zien wij de lichtende maan niet anders dan achter wolken aan het uitspansel. — Zoo gaat het als men niet zorgt voor gepastheid en zuiverheid van denkbeelden en taal; dan loopt de pijnlijke moeite in het oog, die men gehad heeft, om zijne verzen rijmend en voltallig te krijgen, en het is evenwel naar het meerder of mindere genie, waarmede die moeite verborgen wordt, dat men den dichter het meest en misschien ook het best beoordeelt.

Wen zij, bij het kemmen van heur tressen,
Gouden wolk, die schemert om haar heen,
Schalks of droef gewagen van 't verleên.

Het onwelluidende *zij bij* geeft hier al dadelijk aanstoot; maar hoe zonderling moet het niet voorkomen, dat de stroomgodessen in den maneschijn boven water komende, dat enkel doen om heur haren te kammen, (*tressen te kemmen*), en dan terwijl zij zich de haren kammen, een liedje zingen, niet zoo als men denken zou, toepasselijk op die algemeene kampartij, maar op 't verleden. Doch wij willen bij dit versje nu niet lang stilstaan, en verder alleen nog maar aanmerken, dat *gouden wolk*, onzes inziens, niet juist is, omdat het bijv. n. w. doelt niet op *stof* maar op *kleur*. Ook kan het zelfst. n. w. niet staan in het enkelvoud, omdat, als het beeld juist is, alle de tressen niet uitmaken ééne enkele wolk; maar er dan nog zoo vele wolken als godessen zijn. *Schalks of droef* is weder een ongelukkige stoplap. De romance van *Gisela*, waarin twee menschen om het leven komen, behoort, volgens het tweede couplet, tot die, welke de stroomgodessen *schalks* zingen; er staat: *de Koningin zong ze dartel met haar gespelen-stoet.* Men kan hiernaar beoordeelen, hoe akelig het onderwerp zou zijn geweest, als de dichter zijne stroomgodessen in eene *droeve* bui had aangetroffen.

Er is van denzelfden dichter ook nog een klinkdicht, waarmede het boekje eindigt; maar ook daarin hindert alweder dat zelfde gekunstelde en verregaand onnaauwkeurige, hetwelk bijkans zou doen vragen, of het aan oordeel ontbreekt.

(*) Men zie, in verband met dit, het eerste gedeelte der beoordeeling te vinden in het bijvoegsel tot den *Avondbode* van den 26 December 1839.

hij geailieerd had; maar zijne blijdschap, bij het vernemen zijner benoeming, veroorzaakte hem een' aanval van beroerte, waaraan hij stierf. Hij liet eenen zoon na, en in zijn testament droeg hij de voogdijschap over dit kind aan zijnen vriend LAMBERT op.

Deze kon niet weigeren den laatsten wensch van eenen vriend te vervullen, en derhalve werd zijne onafhankelijkheid aan naauwgezette pligten onderworpen.

Van een' anderen kant gaven hem zijne eigene zaken vele bezigheden; hij had namelijk een aanzienlijk kapitaal in mijnen en inlandsche suikers geplaatst; de maatschappij der mijnen benoemde hem tot lid van het committé van toevoorzigt, en hij werd door de aankweekers van beetwortelen gekozen, om hunne belangen bij het bestuur voor te staan. LAMBERT zag zich genoodzaakt deze twee lastige posten op zich te nemen, dewijl zijn belang zulks vereischte.

LAMBERT zag derhalve zijne onafhankelijkheid geheel verloren, en moest eindelijk erkennen, dat hij zijn geheele leven lang eene hersenschim had nagejaagd. Zeer dikwijls berouwt het hem de schoone weduwe van Calcutta niet te hebben gehuwd, of den hem aangeboden troon niet te hebben beklommen.

BLADVULLING.

In de provinciën *Artois*, in *Picardië* en *Cambresis* vindt men in grooten getale eene soort van oudheden, die tot dus verre de opmerkzaamheid der geschiedschrijvers geheel schijnen ontgaan te zijn; namelijk de onderaardsche gangen, die men nabij verscheidene dorpen aantreft: die bij het dorp *Ervillers* zijn onlangs door den heer TERNINCK beschreven. De ingangen zijn zeer eng en gelijken naar putten; de gangen en kamers beneden zijn echter 6 à 7 voeten hoog. De diepte, welke men moet afdalen om in deze in klei-aarde of krijt uitgehouwen gangen te komen, bedraagt veelal 70 tot 80 voet. Het uithouwen is op eene ruwe wijze geschied, en men er herkent bijna overal nog duidelijk de sporen daarvan. Naar men veronderstelt, zijn deze onderaardsche woningen in de 9 en 10 eeuw, tijdens de invallen der Noormannen, aangelegd.

Windeke begint het; maar schrijft men dan tegenwoordig nog: *kindeke* of *dichterken*? — Wij hebben den heer Beets, bij onze aanmerking over zijnen aanhef: Simon, *Bar Jona!* niet zonder reden gewaarschuwd. — En Windeke is immers het *diminutief* van wind en beteekent *windje?* Maar hoe vraagt dan de dichter: *Windeke! waarom* SCHUDT *gij den bloesem van den tak?* — De drift van lucht, die den bloesem van den tak SCHUDT, is geen *windeke*, maar fiksche, degelijke *wind.* — Takken zijn ook niet ONT*bladerd*, maar wel BE*bladerd.* — De aarde zou er naakt uitzien, als ze zich tooide met niet meer dan *duizend* bloemen; waartoe die arithmetica? En de dreven, waarom tooijen zich die even als de aarde, zij zijn immers een gedeelte van de aarde? — Het is ook wel géene drukfout, maar fout van stijl, dat, van *den bloesem* sprekende, gevraagd wordt: *waarom* EEN *de teedren niet gespaard?*

In het opruimen van overtollige bloesem geeft overigens de natuur ons eenen beteekenisvollen wenk; waarvan de dichter geen gebruik heeft gemaakt. In het vers echter is de *moraal* van zelve gekomen. Om de klagt: *arme bloesem, korte lentedroom!* meer nadruk te geven, wordt toevallig gezegd:

Mooglijk als de zomer is geweken,
Zal 't den boom aan vruchten niet ontbreken.

Het verstand zet voor: «*mooglijk*» het woordje: *zeker* in de plaats, en zegt: werp maar den overtolligen bloesem met gerustheid uit. aan vruchten zal het daarom niet ontbreken. (*Het Vervolg hierna.*)

AAN DEN SCHRIJVER

VAN HET ARTIKEL, GETEEKEND: $\delta.\ \Sigma.$

Bij wijze van opmerking, zonder verdere gevolgtrekking, en ter wederlegging van het ons toegevoegde verwijt, *niet zeer muzijkalisch* te zijn, — een verwijt, dat wij ons overigens niet al te sterk aantrekken, — achten wij ons verpligt, den schrijver van het artikel; over het Tweede Stadsconcert te Utrecht, (*Bijvoegsel tot den Avondbode van 26 December,*) indachtig te maken, aan het oog van den splinter in eens anders oog, terwijl men een' balk in zijn eigen oog heeft.

Van de beide artikelen over Théodore Döhler, en zijn verwonderlijk talent, (wij bedoelen het stuk met $\delta.\ \Sigma.$ geteekend, en het onze,) meenen wij, dat het onze, hoewel in uitgebreidheid verre voor het andere moetende zwichten, nog het meest beschrijvende kan worden genoemd: ofschoon, en wij herhalen zulks, — van onze nietigheid, ten dezen opzigte, volkomen doordrongen, — het bijkans onmogelijk is, een zoo onbeschrijfelijk spel te beschrijven. Wij durven gerust het oordeel aller *dilettanti* hierbij ter onzer gunste inroepen, en wij vragen in gemoede of de twee kolommen, die volgeschreven werden om te betoogen: *dat er maar één Paganini is*, — iets, waaraan gewis niemand twijfelt, — *dat er maar één Paganini zijn kan (?); dat Molique bij Spohr maar alleen moet worden vergeleken (?); dat de wereldvermaarde Ole-Bull een overbluffer is (?!), en het journalismus omkoopt (?); dat het Romantismus enkel uit onwaarheid en ledige effectmiddelen bestaat (?); enz., enz.*, of die twee kolommen, zeggen wij, eene eigenlijke beschrijving bevatten van Molique's gevoelvollen, en door de ziel dringenden streek, tooverachtigvaardig, juist en zuiver *spel*, meesterlijke voordragt en overheerlijke *compositiën*; en vooral, of het tiental regelen aan Théodore Döhler gewijd, waarlijk wel iets meer begrijpen dan eene bloote vermelding van dien kunstenaar, de *élégance van zijn spel, het gevoelige van zijne voordragt*, en *het achtingwaardige van zijne hoogte als componist*, — en dan vragen wij eindelijk nog, of het niet beter ware, er voor uit te komen, dat de pen onvermogend wordt, om het klavierspel in Döhler's ongeloofelijke behandeling te volgen en af te schilderen, dan tegen deze bewering te *declameren*, en op stuk van zaken zich er uit te redden met onnoodige uitweidingen, alledaagsche uitdrukkingen en ware kwakzalvers uitvlugten, zoo als onder anderen: *dat Döhler's vaardigheid bekend is*, enz.

EUTERPE.

Ingezonden Stukken.

HET TOONEEL.

Heeren Commissarissen van den Amsterdamschen Schouwburg staan, van tijd tot tijd, aan hevige verwijten bloot. Dat is het lot van ieder gevestigd tooneel-bestuur. Vraagt men aan de publieke opinie te 's Gravenhage, wat zij van de directie der heeren Hoedt en Bingley wel denkt? — Zij verwijst u dan naar den Schouwburg zelven, waarvan de zaal op de speel-avonden van het Hollandsche gezelschap gewoonlijk ledig is. En als de heeren Hoedt en Bingley, die niets anders te doen hebben dan hunne directie te voeren, van der jeugd af aan het tooneel zijn geweest, en het personeel en het publiek daardoor als van binnen en van buiten kennen, niet in staat zijn algemeen genoegen te geven; hoe is dat dan te verwachten van Commissarissen, die allen tot den meer gegoeden stand van Amsterdam behooren, aan het tooneel misschien niet gedacht hebben, vóór dat zij hunne benoeming tot Commissaris ontvingen, daardoor noch van het tooneel noch van het publiek eene gegronde kennis hebben, en dagelijks gevaar loopen zich te vergissen in het laatste, of door de *intrigues*, waarvan het eerste de schouwplaats is, als bij den neus te worden geleid?

Men moet wèl geoefend en *gedresseerd* zijn, om aan den invloed dier *intrigues* te ontsnappen, waarvan elke door hare *combinatiën* en verwikkelingen eenen doolhof van Daedalus uitmaakt; *intrigues*, die het bijkans zelfs niet mogelijk is te doorzien, omdat men derzelver bestaan naauwelijks gissen kan, daar men met kunstenaars te doen heeft, wier triomf het juist is, den logen zoodanig te maskeren, dat men haar van de waarheid niet onderscheiden kan. En wat heeft een tooneel-bestuur niet te doen, om alle die Koningen, Koninginnen en andere hooge personaadjen, in vrede te houden en genoegen te geven, wier *pretentie* dikwerf nog ondragelijker is dan de meest overdreven, maar gegronde adeltrots! Zoo ergens, dan geldt aan het tooneel de spreuk, dat de eene bedelaar den ander het voedsel misgunt. Hoe blind zijn allen voor de waarachtige verdienste eens enkelen! Hoe wedijveren zij om die verdienste te ontkennen, te verkleinen en bespottelijk te maken! Geene belooning of hulde ontvangt zij, waarop niet ieder ander meent driemaal, ja tienmaal meer regt dan zij te hebben. Welke moeijelijkheden bij de regeling der tractementen, — en welke moeijelijkheden bij de rolverdeeling. — Hoe weinigen achten zich daarbij naar verdienste bedeeld? — Voor elke fraaije rol zijn twintig gegadigden, die zich ook geregtigden wanen, en voor de *accessoiren* zoekt men onder twintig te vergeefs naar éénen enkelen liefhebber. Wat wordt er vervolgens een lastig en gestreng toezigt vereischt tot bestrijding en overwinning der menigte van verkoudheden, met zwaren hoest, zenuwaanvallen, met zware hoofdpijnen, en koortsen zelfs, die steeds vaardig staan, om op het eerste *commando* der kunstenaren op te dagen, ten einde eenen gehaten mededinger den verwachten triomf te ontrukken, geheele representatiën misschien in duigen te werpen, en zelfs de *reputatie* van eenig roemgierig en hoopvol auteur te doen in diggelen vallen en voor altijd bederven. Onafzienbaar is het werk en zijn de onaangenaamheden vooral dan, wanneer, gelijk dit met den Amsterdamschen Schouwburg het geval is, de directie voor de rekening van derden wordt gevoerd, aan welke men heeft te verantwoorden, en jaarlijks eene schade van p. m. f 40,000 of f 50,000 te vertoonen heeft, die de principaal moet bijpassen. Hoe veel gepeins en gezwoeg om dat deficit te ontgaan en te verminderen, en zoo de schouwburg, in weêrwil van dat alles, ledig blijft, welk eene pijnlijke en lustbenemende gedachte: men bewilligt die som jaarlijks om het volk vermaak te doen hebben; maar wij geven ze uit en het volk heeft er *geen* vermaak van! — Doch men zou boekdeelen kunnen vullen met schetsen alleen van de menigte werkzaamheden en onaangenaamheden, die voor tooneel-directeuren in het algemeen, maar meer bijzonder voor directeuren bestaan, zoo als wij die aan den Amsterdamschen Schouwburg hebben, wier opvoeding en stand niet berekend zijn geweest om hen op te leiden tot zulk eene directie, voor welke toch ook de bekwaamheid niet met eene simpele aanstelling kan gegeven of verkregen worden.

Iets geheel anders zou het nog zijn, indien deze commissaris-plaatsen ruim *gesalariëerde* posten waren; dan zou men commissarissen kunnen vinden van denzelfden aard en stempel, maar die zich geheel aan het tooneel konden toewijden; dat is echter niet het geval. Heeren commissarissen getroosten zich alle die onaangenaamheden, en verrigten alle de werkzaamheden van het tooneelbestuur, zonder eenige de minste vergelding; en wanneer men nu bedenkt, dat diezelfde heeren in andere betrekkingen van of voor stadsbestuur nog meer diensten te bewijzen, en dan, in hunne particuliere betrekkingen, de zorgen en pligten te torschen hebben, die het maatschappelijk leven voor ieder in zijnen stand medebrengt, dan wordt het zonneklaar, dat vooral zij aan hevige verwijten over hun tooneelbestuur kunnen, en onvermijdelijk moeten blootstaan, die men niet altijd als ongegrond of overdreven kan aanmerken.

Maar willen zij niet te veel doen, en stellen zij daardoor zich niet veel meer aan berisping bloot, dat zij werkelijk te doen noodig hebben?

Zeker ja.

Dat is vooral het geval met de beoordeeling van nieuwe vertaalde of oorspronkelijke stukken, welke hun worden toegezonden.

Als ieder commissaris het manuscript omstreeks 14 dagen houdt, hetwelk niet te lang is, dan verloopen er reeds twee à drie maanden, eer het stuk door alle de commissarissen is gelezen; dan beletten ook dringender bezigheden, om over de aanneming of afwijzing van het stuk dadelijk te raadplegen, en zoo duurt het zes, ja 12 maanden, of langer, eer de vertaler of auteur het antwoord bekomt, naar hetwelk hij al dien tijd reikhalzend heeft uitgezien.

Dat is een gang van zaken, die den moed in menig werkzamen geest uitdooft.

Die gang van zaken heeft nog een tweede voor den letterkundige belangrijk nadeel.

De commissaris, die het eerst gelezen heeft, is het gelezene voor een goed gedeelte weder vergeten, als de laatste commissaris de lezing eerst heeft volbragt. De indruk van het stuk, hij zij dan goed of kwaad, is dan door het verloop van tijd bij de meeste commissarissen reeds vervlogen, als de aanneming of verwerping ter tafel komt, en het ligt misschien voornamelijk dááraan, dat zoo menig prul op het *repertoire* komt, en dat somtijds aan goede, zelfs oorspronkelijke stukken eene plaats op het répertoire wordt ontzegd. Men denke eens aan het prul der prullen: *de verkeerde reiskoffer*, dat gespeeld is, en aan de PLEEGDOCHTER, dat meesterstuk in zijne soort, hetwelk *niet* is aangenomen.

Verandering is derhalve in dezen hoogst wenschelijk.

Aannemende, dat Heeren Commissarissen, hoewel als letterkundigen niet bekend staande, evenwel over de waarde of onwaarde van letterkundige voortbrengselen een juist vonnis weten te vellen, dan zou voor HEd. het middel om deze groote ongelegenheid te verhelpen, zeer eenvoudig zijn. Als zij wekelijks ééne vergadering méér dan tegenwoordig houden, en op die vergadering zich telkens één of twee aangeboden stukken of stukjes door een bekwaam, daartoe gesalariëerd lezer doen *vóórlezen*, en dadelijk daarop over de aanneming van het gelezen stuk besluiten, dan besluit ieder hunner onmiddellijk naar den goeden of kwaden indruk, dien het stuk, *met bekwaamheid en naar den eisch gelezen*, op hem gemaakt heeft; — het besluit zal dan doorgaans billijk zijn, de zaak loopt in éénen avond af, en de vertaler of auteur zal zich over onbeleefdheid, verwaarloozing of veronachtzaming niet meer te beklagen hebben.

Dit niet verkiezende, zouden commissarissen, onder bewilliging van het stadsbestuur, de goed- of afkeuring van aangeboden stukken kunnen overdragen aan een committé van bekende letterkundigen, onder toevoeging aan hetzelve van eenen, ten koste van den schouwburg gesalariëerden voorlezer, als hierboven vermeld is. Gaarne zullen kunstlievende letterkundigen de benoeming in zoodanig een committé zich laten welgevallen, en dit middel van redres zou misschien ook wel het beste zijn. Aan de bevoegdheid der regtbank viel dan niet meer te twijfelen, commissarissen zouden dan van de verantwoordelijkheid en alle verwijt deswege zijn bevrijd, en de zaak zou eenen geregelden en snellen loop hebben, aangenaam voor de vertalers en schrijvers, en daardoor voor de letterkunde gewenscht, en voor den schouwburg voordeelig. — Ik onderwerp deze denkbeelden niet bescheidenheid aan het oordeel van hen, in wier vermogen het staat, dezelve in overweging te nemen, en te verwezenlijken. A.

LIJST DER PERCEELEN,

Welke op Maandag den 30 December 1839, in het O. Z. Heeren-Logement te Amsterdam, zullen geveild worden.

N. 1. Een Winkelhuis, e. a., in de Halsteeg, bij den Voorburgwal, N. 1797.

N. 2. Een Winkelhuis, e. a., in de Vinkenstraat, bij de Dommerstraat, N. 2318.

N. 3. Een Winkelhuis, e. a., in de Vinkenstraat, bij de Dommerstraat, N. 2317.

N. 4. Een Huis, e. a., in de Haarlemmer Houttuinen, bij de Oranjestraat, in den Distelgang, N. 1986.

N. 5 Een Huis, e. a., in de Haarlemmer Houttuinen, bij de Oranjestraat, in den Distelgang, N. 1987.

N. 6. Een Huis, e. a., in de Haarlemmer Houttuinen, bij de Oranjestraat, in den Distelgang, N. 1988.

N. 7. Een Huis, e. a., in de Kalverstraat, tusschen de Osjessluis en Rozenboomsteeg, N. 3670.

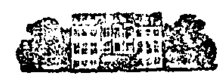
N. 8. Eene Stalling, e. a., in de Bloemstraat, tusschen de Prinsengracht en eerste Dwarsstraat, Z. Z., N. 2525.

N. 9. Een Koopmanshuis, e. a., op het Rok-In, nabij de Langebrugsteeg, N. 2217.

N. 10. Een Koopmanshuis, e. a., op den Singel, tusschen de Korsjespoortsteeg en de Stroomarkt, N. 2818.

EINDE DER TWEEDE EDITIE.

Advertentiën.

(4753) B. TWENT, G. H. NIEUWENSTEED en J. VAN DIJK,

MAKELAARS te *Amsterdam*,

zullen, op *Zaturdag* den 11den *Januarij* 1840, des Avonds ten 5 Ure, in het Logement het *Leidsche Wapen*, aan den Overtoom bij de Sebutsluis, door den Notaris J. W. ROELOFS VALK, residerende te *Nieuwer-Amstel*, doen Verkoopen:

N°. 1. Een hecht, sterk en weldoortimmerd HUIS en ERVE, staande en gelegen in de Langestraat bij de Roomolensteeg, Wijk 31, N°. 5444.

N°. 2. Een dito HUIS, TUIN en ERVE, op de Angeliersgracht bij de Noordermarkt, N°. 5219.

N°. 3. Een dito dito, daar naast, N°. 5220.

NB. Deze twee Perceelen worden te zamen weder in slag gelegd.

N°. 4. Een ACHTERHUIS en ERVE, op de Angeliersgracht, Z.Z., in den Wereldsgang, Wijk 48, N°. 5013.

N°. 5. Een hecht, sterk HUIS en ERVE, in de Vinkestraat, achter het Hoekhuis van de Korte Prinsengracht, N°. 138.

N°. 6. Een hecht en sterk HUIS, ACHTERHUIS en ERVE, in de Vinkestraat bij het Haarlemmerplein, Wijk 54, N°. 2359. — Alle welke Perceelen staande en gelegen binnen de stad *Amsterdam.*

N°. 7. Vijf Kampen WEI- en HOOILAND, gelegen in de gemeente *Nieuwer-Amstel*, in de Bovenlanden van den Bovenkerker Polder, groot 3 Bunders, 25 Roed., 40 El, en het daarbij behoorende Polderwater, groot 7 Roeden, 30 El.

N°. 8. Eene HYPOTHECAIRE OBLIGATIE, groot f 900, à 5 pCt., op een Huis in de Binnen-Brouwerstraat, N°. 1651.

N°. Een dito dito, groot f 600, à 5 pCt., op een Huis en Erf op de Braak, N°. 2882 en 2883.

Alles breeder bij Billetten omschreven, en behoorende tot den Boedel van Mejufvrouw M. VERSTEEGH, WED. B. OCKERS. De Bewijzen van Eigendom en Veilcondiτiën zijn 8 dagen bevorens te zien bij genoemden Notaris J. W. ROELOFS VALK, en Copie der Veilconditiën bij den Makelaar G. H. NIEUWENSTEED.

(4754) A. VAN NOORLE, D. DE VRIEND, G. H. MATTHES Gz., A. VAN HALL, J. B. PLAAT, W. G. KLEMAN, H. J. VAN OGTROP, C. LIND, J. W. AIKEMA, J. M. HEROLD, P. L. POSTHUMUS en J. C. REBEL,

MAKELAARS,

zullen op *Maandag* den 13den *Januarij* 1840, des Avonds ten 5 en een half Ure, in het voormalig *O. Z. Heeren-Logement*, door den Notaris H. MEIJER CLUWEN, Verkoopen:

Een kapitaal, hecht, sterk, en sedert weinige jaren geheel herbouwd HUIS, ACHTERHUIS en ERVE, staande en gelegen in de Kalverstraat, tusschen den Dam en Papenbroekssteeg, Wijk 24, Verp. N°. 3048, achter met eenen gemeenschappelijken uitgang in de Krom-Elleboogsteeg.

Breeder bij Billetten omschreven, en te zien op vertooning van een briefje, door een' der Makelaars onderteekend. De Bewijzen van Eigendom en Veilconditiën zullen vier dagen vóór en op den verkoopdag, des Voormiddags, ter lezing liggen ten Kantore van den Notaris H. MEIJER CLUWEN, op de Keizersgracht en hoek der Westermarkt.

(4755) A. D. ZUURE, J. BREUKELAAR Hzn., W. ZELDERS, C. AMENT en A. F. MEIJER,

MAKELAARS,

Zullen, op *Maandag* den 13den *Januarij* 1840, des Avonds na 5 Ure, in het voormalig *O. Z. Heeren-Logement*, door den Notaris J. VAN MEURS, Verkoopen:

N°. 1. Een WINKELHUIS en ERVE, waarin sedert jaren eene *Apotheek* wordt uitgeoefend, op den Nieuwendijk bij de Zoutsteeg, N°. 2333;

N°. 2. Een HUIS, ACHTERHUIS en ERVE, op den O. Z. Voorburgwal, tusschen de Hoogstraat en Stoofsteeg, N°. 1404.

Breeder bij Billetten omschreven, en te bezigtigen met een briefje, door een' der Makelaars geteekend. De Bewijzen van Eigendom en Veilconditiën zijn vier dagen bevorens te zien ten Kantore van den Notaris J. VAN MEURS, Warmoesgracht, N°. 6.

(4756) **TENTOONSTELLING**

VAN

Schilderijen en Kunstwerken.

Geopend in de Bovenzalen van het VERKOOPHUIS, N°. 31, op den Vijgendam, van af den 27 December 1839, gedurende 4 Weken, en Dagelijks van 11 Ure des Voormiddags, tot 3 Ure des Namiddags, voor ieder te bezigtigen, mits voorzien van een' Catalogus, à 25 Cents, aan het Locaal verkrijgbaar gesteld.

NB. *De gedurende de Tentoonstelling onverkocht gebleven Voorwerpen worden, op een' nader aan te kondigen dag, in het openbaar Verkocht.*

(4757) ***Belangrijk Berigt***

NOPENS DEN

ASPHALTISCHEN IJZERGROND.

Het Vennootschap, onder de firma W. J. VERBOOM, V. D. ZANDE & C°. te *'s Gravenhage*, heeft de eer aan het Publiek ter kennis te brengen, dat hetzelve, op grond van het door Z. M. verleend *Octrooi* van 9 Sept. 1839, N°. 100, het *uitsluitend regt* heeft verkregen tot Invoering, Toebereiding en Aanwending hier te Lande eener *verbeterde Zamenstelling van Asphaltisch Plaveisel*, genaamd ASPHALTISCHEN IJZERGROND; zijnde een uitmuntend *Straat-, Stoep-, Vloer-, Muur-* en *Dak-Plaveisel*, hetwelk fraaijer, en tevens, uithoofde van deszelfs duurzaamheid, veel goedkooper is, dan al wat daartoe, tot dusverre, in dit Koningrijk gebezigd wordt.

De Prijzen van dit *Asphaltisch Plaveisel* zijn gesteld als volgt:

Voor Stoepen, Pleinen, Voetpaden, enz.	à f 3.50	de vierkante Nederl. El.
» Platte Daken en Vochtige Muren.	à » 4.50	
» Werken met Teekeningen of Figuren. . . .	à » 5.—	
» Mozaïsche of ingelegde Werken en meer .	à » 7.15	

Bovengenoemd Vennootschap waarborgt alle werken, die door hetzelve zullen worden ten uitvoer gebragt; maar het zal ook te dien opzigte niets aannemen, dan onder beding, dat eerst de *voorbereidende Werkzaamheden* behoorlijk zullen moeten verrigt zijn.

Zich hiermede in de welwillende begunstiging van het Publiek aanbevelende, neemt het voornoemd Vennootschap tevens de vrijheid, langs dezen weg, zoowel vreemden als inboorlingen te waarschuwen, dat hetzelve van zijn bovengemeld *uitsluitend regt*, gewaarborgd door de Wet van 25 Januarij 1817 (*Staatsblad* N°. 6), zal gebruik maken, en *een ieder*, die hetzelve in *dat uitsluitend regt* mogt trachten te verkorten, of op eenigerlei wijze te benadeelen, *geregtelijk zal vervolgen.*

Nopens den ALPHASTISCHEN IJZERGROND zijn nadere en volledige inlichtingen te bekomen aan het *Hoofdkantoor* van meergemeld VENNOOTSCHAP, te *'s Gravenhage*, Lange Raamstraat, Wijk T, N°. 131.

W. J. VERBOOM, V. D. ZANDE & C°.

(4758) ***Berigt aan de Dames.***

SHAWLS, ZIJDEN STOFFEN, EN NIEUWIGHEDEN.

A. PEPPÉ, vertegenwoordiger van onderscheidene Fabrijken, heeft de eer aan de *Dames* te berigten, dat hij NOG VOOR EEN KORTEN TIJD is uitgepakt in het *Wapen van Parijs*, op het *Spui*, met een schoon Assortiment NIEUWIGHEDEN, Lange en Vierkante SHAWLS, *Lyonsche* ZIJDEN STOFFEN, MOUSSELINE DE LAINE, gewerkt en gedrukt, LAHONINE en REMOISIENNE, nieuwe STOFFEN voor het Saizoen, en andere *Artikelen de Fantaisie.*

Alles tot Vaste Prijzen.

(4759) ***Uitpakking van Mode-Artikelen:***

Bij Mejufvrouw de WED. TETROODE, *Kalverstraat*, N°. 87,

VAN DEN HEER

SALOMONSON.

Een nieuw Assortiment MOUSSELINE de LAINE, ZIJDEN STOFFEN, Effen en Gestreepte Half Zijden MERINOSSEN, Gemaakte MANTELS, SHAWLS, in diverse Soorten; Eene *nieuwe zeer groote* Partij DAMES-HOEDEN en MUTSEN, voor het Saizoen, NU PAS DIRECT UIT PARIJS ONTVANGEN; alsmede eene Partij Fraaije PELTERIJEN, BLOEMEN, GUIRLANDES, en alle soorten van MODE-ARTIKELEN, *tot de billijkste Prijzen.*

(4760) **Etablissement Lithographique**

de S. SCHOYER,

Kalverstraat, N°. 167.

Réimpression de la *Gazette des Tribunaux*, paraissant tous les jours quelques heures après l'arrivée du *Courrier Français*: prix d'Abonnement pour *Amsterdam* f 30, par année au lieu de 78 Edit. de *Paris.* Execute dans ses ateliers tout ce qui a rapport à la lithographie, telles que Cartes de Visites, Cartes d'Adresses, Circulaires, Lettres de Change, Quittances, Factures, Cartes géographiques, Plans, Dessins, Vignettes et Autographie (*Overdruk*), qui par un nouveau procedé a l'avantage d'être mieux, et plus vite exécutée, ce qui est d'un grand intérêt pour le Commerce.

On est prié d'affranchir les lettres.

(4761) ***N. Jörgensen,***

Kalverstraat, N°. 233, te *Amsterdam.*

Heeft de eer zijne geëerde Begunstigers te berigten, dat hij ontvangen heeft een extra mooi Assortiment Zijden en Fluweelen BALVESTEN, DOESKENS, SATINS EPINGLÉ en meer andere Soorten van BROEKSTOFFEN; alle in de nieuwste *Dessins* en *Couleuren.* Ook is hij voorzien van een' aanzienlijken Voorraad extra fijne ASTRAKAN PELZEN, welke hij door voordeeligen inkoop tot zeer billijke Prijzen leveren kan.

(4762) Bij A. ZWEESAARDT, Warmoesstraat N°. 206, te *Amsterdam*, is van de Pers gekomen en verkrijgbaar gesteld:

VERDEDIGING

VAN DEN

WELEERWAARDEN HEER THEODORUS KUIPER,

R. K. Pastoor te Medemblik, enz.

IN DE TEREGTZITTING VAN DE ARRONDISSEMENTS-REGTBANK TE HOORN *van den* 5 *December* 1839.

DOOR MR. ***S. P. LIPMAN***,

ADVOKAAT TE AMSTERDAM.

(*Met Bijlagen*) (PRIJS 90 Cts.)

Wegens SCHOUWBURGEN EN CONCERTEN zie men de Eerste Editie van dit Nommer.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITHUYS, VERANTWOORDELIJK UITGEVER EN DIRECTEUR

GEDRUKT BIJ A. ZWEESAARDT.